DOMINO AGENCJA WYDAWNICZA

WILLOW ★ ORŁY TEMIDY ★ LAUREL I HARDY

CINEMA PRESS

VIDEO

7

KINO W DOMU ★ WRZESIEŃ '90

MEL GIBSON O SOBIE

NOWICKA O „SILESIA FILM"

LUDLUM KONTRA SIŁY ZŁA

52 STRONY! 120 NOWYCH FILMÓW!

SPIS TREŚCI:

FILMOTEKA

— Uwaga! Kopia giełdowa! (wyróżniona kursywą)

— Film z licencją na wypożyczanie

CINEMA PRESS VIDEO — MAGAZYN WIDEOMANA. Dociera do właścicieli i klientów wypożyczalni oraz sklepów prowadzących sprzedaż kaset wideo. ADRES REDAKCJI: 40-003 Katowice, Rynek 13, tel. 539-457, tlx. 315569. EDYTOR: Agencja Wydawnicza „Domino" 42-640 Piekary Śl, ul. Szmaragdowa 21, tel. 87-37-26

Redaguje: zespół. Red. naczelny: A. Synowiec, Red. techniczny: L. Stankiewicz, Oprac. graficzne: S. Wątroba, Oprac. fotograficzne: J. Plewniak (materiały: Warner Bros, RCA-Columbia, CIC, New World Pictures, Omega Entertainment, Archiwum)

Skład komputerowy: Res-Type, Katowice. Druk: ZGK, Drukarnia im. K. Miarki w Mikołowie, zam. 7516/7232/90, 20 000

CINEMA PRESS VIDEO

Roger Moore

Robert Duvall

Chevy Chase

Charles Bronson

Louis Gossett jr.

Robert Mitchum

Sean Connery

Jessica Lange

Michael Landon

Farrah Fawcett

Jeff Bridges

Larry Hagman

Gene Wilder

Bo Derek

Anthony Quinn

Maud Adams

Bruce Dern

Burt Reynolds

Lauren Hutton

Nick Nolte

Jan-Michael Vincent

Ryan O'Neal

Trzymasz w dłoni pierwszy polski magazyn wideomana!
Dostępny w wypożyczalniach i sklepach prowadzących sprzedaż kaset wideo na terenie całego kraju!
Zapamiętaj!
Tylko w punktach kolportujących „Cinema Press-VIDEO" wypożyczysz lub nabędziesz nowości filmowe na kasetach wideo!

Przedsiębiorstwom i osobom fizycznym (kierującym wypożyczalniami i sklepami) chcącymi stale kolportować „Cinema Press-VIDEO" wysyłamy pismo w ilościach hurtowych (powyżej 50 egz.) w cenie zbytu, po otrzymaniu zamówienia. Pokrywamy koszty przesyłki pocztowej. Edytor: Agencja Wydawnicza „DOMINO", 42-640 Piekary Śl., ul. Szmaragdowa 21, tel. 87-37-26
Adres redakcji: „Cinema Press-VIDEO", 40-003 Katowice, Rynek 13, tel. 539-457, tlx 315569

SPIS TREŚCI:

FILMOTEKA

— Uwaga! Kopia giełdowa! (wyróżniona kursywą)

— Film z licencją na wypożyczanie

CINEMA PRESS VIDEO — **MAGAZYN WIDEOMANA.** Dociera do właścicieli i klientów wypożyczalni oraz sklepów prowadzących sprzedaż kaset wideo. ADRES REDAKCJI: 40-003 Katowice, Rynek 13, tel. 539-457, tlx. 315569. EDYTOR: Agencja Wydawnicza „Domino" 42-640 Piekary Śl, ul. Szmaragdowa 21, tel. 87-37-26
Redaguje: zespół. Red. naczelny: A. Synowiec, Red. techniczny: L. Stankiewicz, Oprac. graficzne: S. Wątroba, Oprac. fotograficzne: J. Plewniak (materiały: Warner Bros, RCA-Columbia, CIC, New World Pictures, Omega Entertainment, Archiwum)
Skład komputerowy: Res-Type, Katowice. Druk: ZGK, Drukarnia im. K. Miarki w Mikołowie, zam. 7516/7232/90, 20 000

DRODZY CZYTELNICY!

„Koń jaki jest — każdy widzi", informowało kiedyś czytelników hasło w przedwojennej encyklopedii.

Magazyn „Cinema Press-VIDEO" ukazał się w nowym formacie i powiększonej objętości. Mamy nadzieję, że zmiana ta, spowodowana przecież prośbami czytelników, wyjdzie tylko na dobre naszemu pismu i całemu rynkowi wideo.

Polski rynek wideo rozwija się bowiem wprost lawinowo. Z kilkuset wypożyczalni wideo w końcu zeszłego roku, dzisiaj doczekaliśmy się już kilku tysięcy punktów polecających swym klientom coraz większą ilość ciekawych filmów.

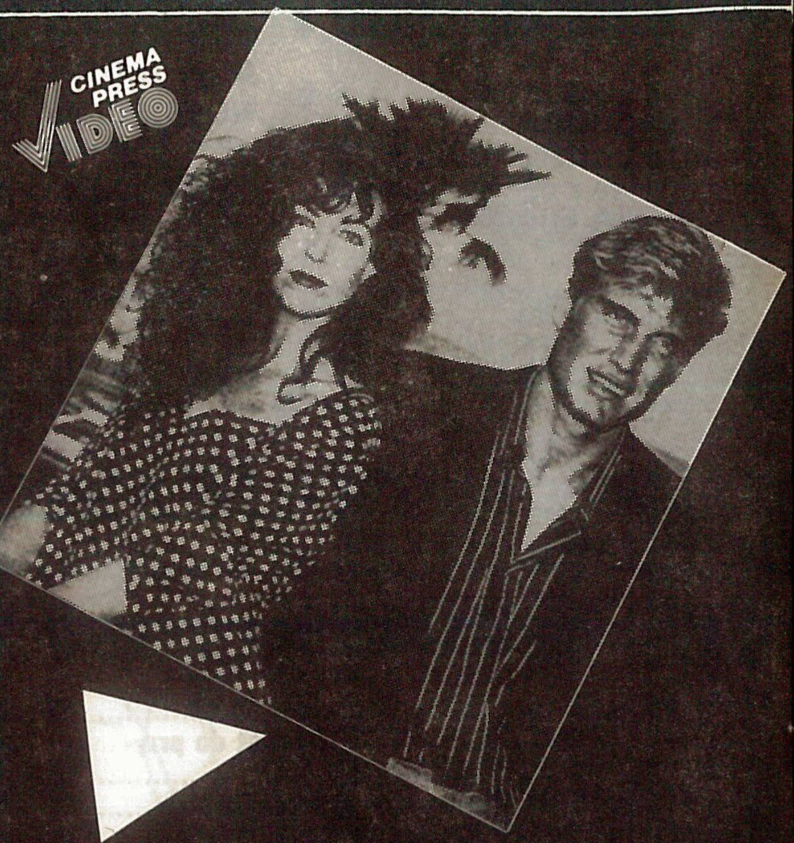
Rośnie liczba profesjonalnych, licencyjnych dystrybutorów kaset. W niedługim czasie, jak wynika z naszych informacji, pojawią się nowi, którzy, mamy nadzieję, znacznie powiększą swoimi propozycjami tytułowymi ofertę wideo w Polsce.

Jako radakcja pisma bądź co bądź branżowego, będziemy się starali reprezentować wszystkich miłośników wideo. Jednakowo firmy dystrybucyjne jak właścicieli wypożyczalni i ich klientów. Mamy nadzieję, że wymiana myśli i uwag o rynku wideo w Polsce na łamach naszego pisma pozwoli mu się jeszcze szybciej i sprawniej rozwijać.

Zachęcamy Państwa tym samym do przysyłania pod adresem redakcji swoich przemyśleń, refleksji, uwag, spostrzeżeń już nie tylko na temat sposobów redagowania naszego pisma. Najciekawsze materiały będziemy drukowali w „Cinema Press— VIDEO".

Redakcja

VIDEO MARKET

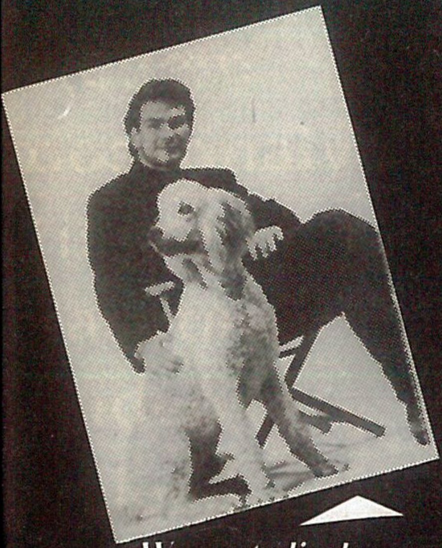

„Cover Up" to tytuł najnowszego filmu Dolpha Lundgrena. Jest to thriller science fiction. Większość akcji toczy się w Izraelu. Lundgren gra dziennikarza, który w poprzednim swoim życiu był Żydem i teraz szuka swoich korzeni.

★ ★ ★

Jack Nicholson, przerażający Joker z „Batmana", jest nazywany przez swą nową przyjaciółkę, 26-letnią Rebeccę Broussard — „Serduszkiem". Rebecca oczekuje ich wspólnego dziecka. Jack poznał dziewczynę przez jej koleżankę — Anjelicę Huston, z którą żył przez ostatnie 15 lat. Choć Rebecca namawia Nicholsona na małżeństwo Jack na razie jakoś nie może się zdecydować. Twierdzi, że bardzo kocha je obie i nie widzi powodu aby wszyscy troje (a niebawem czworo) nie mogli żyć w przyjaźni.

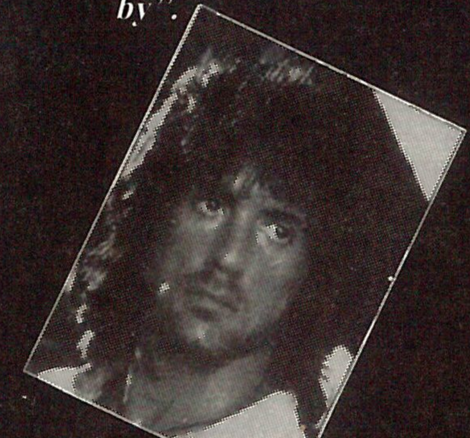
W studiach Hollywood trwa realizacja następnych części kinowych przebojów ostatnich lat.

Dwoje bohaterów filmu „Dirty Dancing" wreszcie uległo presji rzeszy wielbicieli i zaakceptowało jeden ze scenariuszy opisujących dalsze ich losy. Prace nad „Dirty Dancing II" rozpoczęły się z początkiem czerwca.

Sylvester Stallone kręci „Rambo IV". Jest jednocześnie producentem, reżyserem i autorem scenariusza. No i oczywiście gra także główną rolę. Na pytanie przeciwko komu tym razem walczy komandos, Stallone odpowiedział — „Przeciwko wszystkim!".

Powstaje również VI część „A Nightmare on Elm Street". Nosić ma podtytuł — „Fiasko". Na razie pozostaje tajemnicą kto je ponosi. Czyżby ostatecznie Freddy?!

Niedługo również będziemy mogli śledzić na ekranie dalsze przygody gliniarza z Beverly Hills, Batmana i bohaterów filmu „Młode strzelby".

★ ★ ★

Meryl Streep, poważna, dramatyczna aktorka, zwykle w swoich filmach zapięta na ostatni guzik, lubi pływać nago. Codziennie każdego ranka spędza godzinę w swoim ogromnym basenie położonym w 47-hektarowym przydomowym ogrodzie. Mieszka w centrum Connecticut, ale przed przypadkowymi widzami zasłania ją gęsty, wysoki żywopłot. Jedynymi koneserami wdzięków aktorki jest para żółwi.

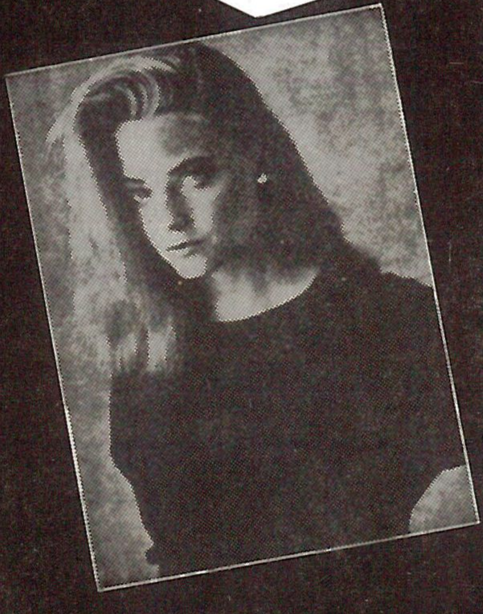
★ ★ ★

Terry Gilliam, eks-Monthy Python i reżyser filmu „Brasil" kręci kolejny film o tym co według niego jest najświętsze dla każdego normalnego mężczyzny. Ma być to film o ewolucji cywilizacji, seksie, religii, polityce, telewizji itd. Główne role grają Robin Williams i Jeff Bridges.

★ ★ ★

Jody Foster w swoim najnowszym filmie „The Silence of the Lambs" gra młodą agentkę FBI ścigającą nieuchwytnego mordercę — psychopatę. Partnerują aktorce Anthony Hopkins i Scott Glen, a reżyserem thrillera jest Jonathan Demme.

Fanom filmowych gwiazd podajemy następną porcję adresów korespondencyjnych (podobno odpisują!):

Tom Selleck, 510 18th Avenue, Honolulu, HI 96816 USA

Jeff Bridges, c/o Creative Artists Agency, 9830 Wilshire Boulevard Beverly Hills, CA 90212 USA

Michelle Pfeiffer, 13 794 Beach Blvd., Westminster, CA 92638 USA

Nastassja Kinski, c/o Nicole Kann, 12 Rue Ernest Psichari, 75007 Paris France

Glenn Close, 229 West 12th Street, App. 3 F, New York, NY 11374 USA

John Travolta, 4810 Woodley, Encino, CA 91316 USA

opr. (id)

SILESIA Film

— W nazwie Państwa firmy słowo „film" pojawia się aż trzykrotnie. Czyżby instytucja chciałaby być aż tak bardzo filmowa?
Barbara Nowicka — Długo by tłumaczyć. Proponowane były inne nazwy, ale z przyczyn organizacyjnych i formalnych przyjęliśmy właśnie taką. Może nie jest najbardziej udana, ale przecież nie o nazwę chodzi tylko o efekty naszych działań na rynku filmowym. Mamy nadzieję, że „SILESIA Film" okaże się naprawdę „filmową" firmą.
B.N. — Zamierzamy powiększyć liczbę naszych wypożyczalni kaset na Śląsku. Od razu informuję, że nie będziemy konkurować z wypożyczalniami prywatnymi, które już istnieją. Myślimy o mniejszych miastach, które nadal są kulturalną pustynią. Obecnie mamy 70 wypożyczalni.
— Wypożyczalnie nie posiadają w ogóle polskich filmów na kasetach. Wydaje się, że choćby filmowe adaptacje lektur szkolnych, tak poszukiwane przez młodzież, powinny się tam znaleźć!
B.N. — Młodzi powinni przede wszystkim czytać książki, a dopiero później oglądać ich ekranizacje.

ATAK NA ŻELAZNE WYBRZEŻE

— rozmowa z Barbarą Nowicką, dyrektorem ds. rozpowszechniania Instytucji Filmowej Dystrybucji Filmów „SILESIA Film" w Katowicach.

— „SILESIA" istnieje dopiero od kilku miesięcy...
B.N. — Tak. Koncepcja zmian w polskiej kinematografii poszła w kierunku oddzielenia kin i wypożyczalni od dystrybutorów filmów. W związku z tym w miejsce jednego dystrybutora — Centrali Dystrybucji Filmów powstało siedem państwowych instytucji, które w zamierzeniu mają konkurować ze sobą. Jedną z nich jest właśnie „SILESIA Film". Inne zaczęły działać również w Gdańsku, Szczecinie, Krakowie, Warszawie, Łodzi i Wrocławiu.

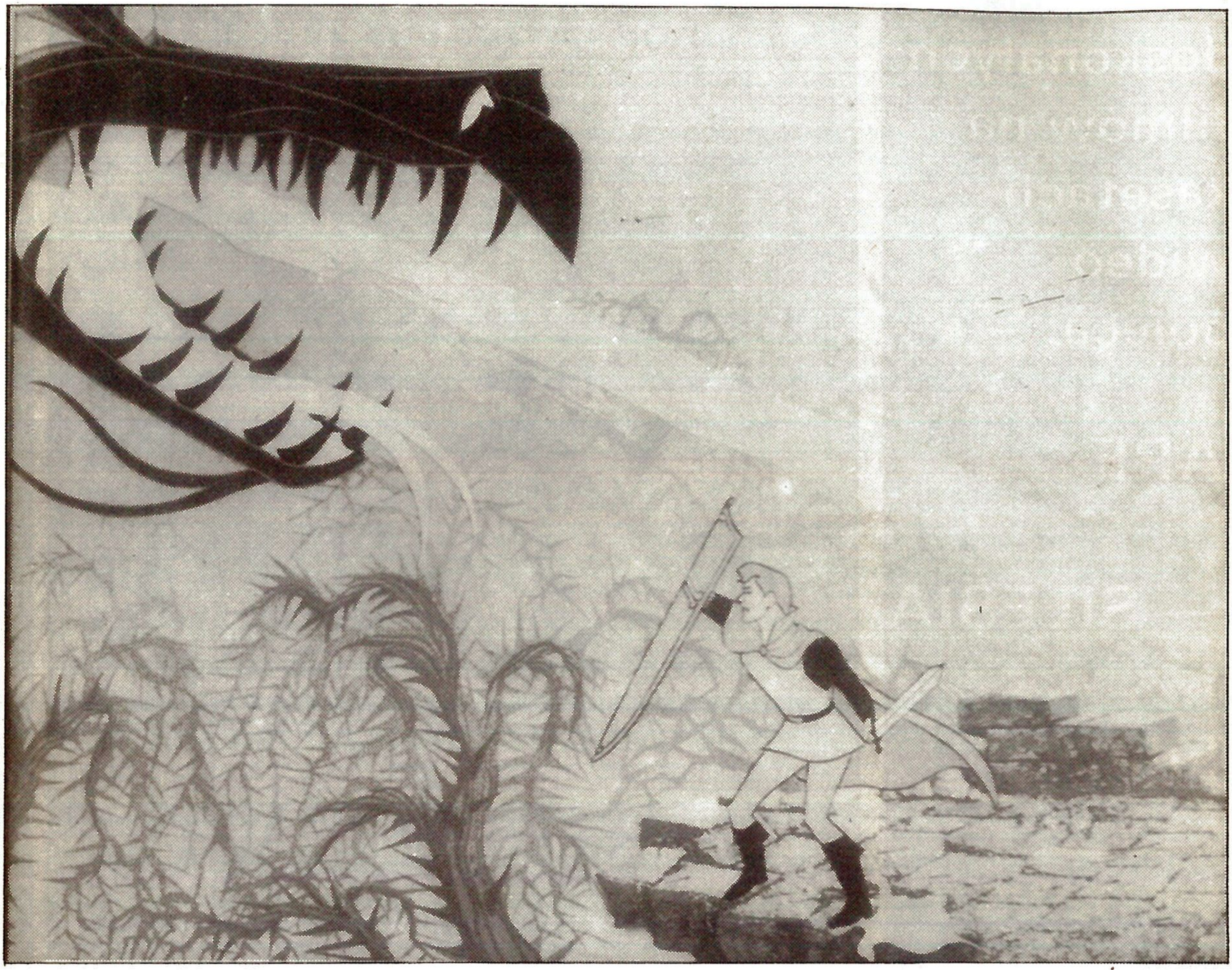
Głównym zadaniem tych nowopowstałych firm jest pozyskiwanie dla polskiej widowni ciekawych filmów we wszystkich technikach, czyli przede wszystkim kinowej i wideo.

Nowy sposób zorganizowania państwowej kinematografii zaczął funkcjonować 1 maja tego roku. My przygotowywaliśmy się do samodzielności już od roku. Już w 1989 roku zakupiliśmy kilka, myślę że dobrych filmów dla kin. Obecnie wspólnie z Agencją Producentów Filmowych z Warszawy udało nam się nabyć pakiet 27 filmów na kasetach wideo, które zaproponowaliśmy wypożyczalniom. Następny pakiet w liczbie 24 nowych tytułów powinien trafić na rynek najpóźniej do końca października.

Jeszcze w tym roku chcemy też wprowadzić na duże ekrany kinowe około 10 nowych, przebojowych filmów.
— Co zobaczymy w kinach?
B.N. — Myślimy m.in. o kolejnych częściach „Emanuelle", fantastycznym „Księżycu 44" Petersena, sensacyjnym obrazie „Wieli luz" z Dennisem Quaidem i Ellen Barkin, czy „Dzikiej orchidei" z Mickeyem Rourke.

Wspólnie z krakowskim „Apollo film" planujemy zorganizowanie zakupu filmów na następne Konfrontacje. Uważamy, że ta impreza zyskała już duże tradycje i uznanie u widzów. Należałoby ją więc kontynuować. Oczywiście zdajemy sobie sprawę, że ludzie chcą oglądać dobre nagrodzone filmy i dlatego dokonamy starannej selekcji tytułów, które zaproponujemy widzom.
— Co dla miłośników wideo?
Ale oczywiście zgadzam się z panem. Myślimy o stworzeniu polskiej oferty filmowej na kasetach wideo. Chodzi nam nie tylko o lektury ale i bajki dla dzieci. Do tego potrzebujemy własnej, nowoczesnej kopierni filmów. Chcemy ją stworzyć.
— 50 kaset z filmami zagranicznymi w tym roku to niewiele! To tylko skromna próba ataku na żelazne wybrzeże ITI, największego krajowego dystrybutora kaset wideo. Czy będziecie Państwo rozbudowywać dział rozpowszechniający kasety?
B.N. — To przyczółek, którego wcale tak łatwo nie udało nam się zdobyć. Jeśli będzie zainteresowanie naszymi filmami to zapewne powiększymy ofertę tytułową w roku przyszłym do 100 czy 200 kaset.
— Jak na razie oferta kasetowa „SILESII" wygląda na dość interesującą. Filmy amerykańskie z lat 1984-89, które nie są co prawda arcydziełami, ale rozrywkowymi produkcjami (akcja, horrory, komedie) doskonale nadającymi się do oglądania w domu. Właścicieli wypożyczalni zapewne zainteresują Państwa ceny i warunki zakupu tych kaset?
B.N. — Pełny spis tytułów pierwszego pakietu liczącego 27 kaset publikowaliśmy w „Cinema Press-VIDEO" (w numerze poprzednim i obecnym). Średnia cena zakupu jednego filmu to 185 tysięcy złotych. Tyle, że ten pierwszy pakiet będziemy sprzedawać tylko w całości, bez możliwości wybierania poszczególnych tytułów. Koszt zakupu całego pakietu wynosi więc niecałe 6 mln złotych. Klient, który obecnie nabędzie u nas ten filmowy pakiet uzyskuje zniżkę 10-15 proc. przy zakupach kaset z następnego pakietu. I wtedy będzie już mógł wybierać!
— Czy przypadkiem nie przeceniacie Państwo siły nabywczej właścicieli wypożyczalni kaset?
B.N. — Myślę, że nie. Proszę sobie wyobrazić, że już w lipcu gdy jeszcze nie mieliśmy kaset gotowych do sprzedaży, przychodzili klienci, którzy z chęcią płacili za cały pakiet filmów godząc się poczekać na ich dostawę.
— Dziękujemy za rozmowę.

rozm. ADAM SYNOWIEC

SLEEPING BEAUTY (Śpiąca Królewna)

Dawno, dawno temu byli sobie Król i Królowa. Panowali w pięknej krainie i niczego nie brakowało im do szczęścia oprócz dziecka. Aż pewnego dnia przyszła na świat maleńka Królewna, którą nazwano Aurorą. Urządzono wielkie przyjęcie, wszyscy podziwiali Królewnę. Poczciwe wróżki Fauna, Flora i Promyk obdarowały ją urodą i pięknym głosem i właśnie zastanawiały się co jeszcze byłoby godne królewny, kiedy pojawiła się wiedźma Magnifix. Nikt jej wprawdzie nie zaprosił, ale tym bardziej chciała przekazać swój dar — królewna Aurora miała w dniu swoich 16 urodzin ukłuć się wrzecionem i umrzeć!

Na szczęście wróżkom pozostał jeszcze jeden czar. Królewna nie umrze lecz zaśnie i będzie czekać na wyzwolenie z zaklęcia złej Magnifix. Ale tak na wszelki wypadek, wróżki przebierają się za zwykłe wieśniaczki i ukrywają z małą Aurorą w samotnym domku w lesie.

Mijały lata. Aurora rosła i pięknieiała, a w sąsiednim królestwie dorastał dzielny królewicz Filip.

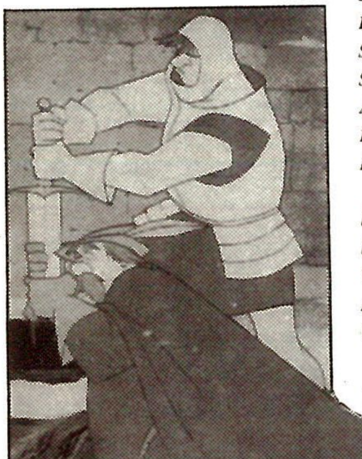
Sleeping Beauty
bajka anim., od 8 lat, USA, 1959, 70 min., reż. Wolfgang Reitherman, Eric Carson, Les Clark, prod. Walt Disney

SPROSTOWANIE: W poprzednim numerze piracki chochlik drukarski pomieszał znaczki oznaczające filmy licencyjne i giełdowe. Informujemy że filmy: „Przypadkowy turysta", „Romans Marphy'ego", „Wariatka", „Sylwester", „Goryle we mgle" i „Impuls" **posiadają licencję na wypożyczanie. Dystrybutorem tych filmów jest ITI Home Video.** Czytelników i dystrybutora przepraszamy!

THE SWORD IN THE STONE
(Miecz dla króla)

Legenda o królu Arturze i rycerzach Okrągłego Stołu doczekała się wielu wersji filmowych np: „Excalibur", serial „Lancelot z Jeziora". Ale Walt Disney przygotował opowieść całkowicie odmienną, historię dzieciństwa Artura. Mały Artur, dziecko niewiadomego pochodzenia, żyje na łaskawym chlebie w zamku zubożałego barona. Krótko mówiąc, przyszły sławny król myje garnki w zamkowej kuchni.

Czarodziej Merlin przepowiada przyszłe losy Artura i postanawia zająć się jego edukacją. Ale jak się do tego zabrać, jeżeli jedynym marzeniem chłopca jest zostać giermkiem głupawego syna barona. Merlin jest mądry i przebiegły, a poza tym jego czary umożliwiają mu podróże w czasie, miał więc okazję zapoznać się z najnowocześniejszymi metodami nauczania. Na przykład — czy słabszy może pokonać silniejszego? O tym przekonuje się Artur, kiedy zamieniony w małą rybkę stacza pojedynek z groźnym szczupakiem.

Oczywiście nic nie odbywa się bez przeszkód. W edukacji Artura stara się przeszkodzić odwieczna rywalka Merlina, czarownica Lynn. Jest to film dla widzów w każdym wieku.

The Sword in The Stone
bajka anim. od 8 lat
USA, 1963, 80 min.
reż. Wolfgang Reitherman
prod. Walt Disney

ANIA

Pierwszą dziecięcą gwiazdą ekranu była Shirley Temple. Jej filmy przyciągały miliony widzów na całym świecie. Schemat scenariuszy był prawie zawsze taki sam — mała biedna dziewczynka dzięki odwadze i wesołemu usposobieniu osiąga szczęście i bogactwo.

Film „Ania" jest adaptacją musicalu, wystawionego wielokrotnie na Broadwayu. Fabuła nawiązuje do filmów Shirley, a debiutująca w tym obrazie dziesięcioletnia Aileen Quinn przypomina Shirley i momentami celowo ją naśladuje.

Przytułkiem dla biednych sierot despotycznie rządzi panna Hannigan (Carol Burnett). Nieudane życie osobiste rekompensuje złośliwym traktowaniem powierzonych jej opiece dziewczynek. Szczęśliwie sierotki nie traktują jej specjalnie serio. Szczególnie Ania, kędzierzawy rudzielec, podrzutek wierzący w odnalezienie swoich rodziców. Chroni pieczołowicie połówkę medalionu, jedyny znak rozpoznawczy niemowlęcia pozostawionego na progu przytułku. Tymczasem miliarder Wojnodolski (Albert Finney), człowiek o którego względy zabiega nawet prezydent, jest w nastroju dobroczynnym. Niech prasa rozgłosi, że zaprosił do swojej rezydencji sierotę, na cały tydzień! Handluje wprawdzie bronią, ale przecież jest dobrym człowiekiem. Pan Wojnodolski życzył sobie chłopca, lecz urocza sekretarka nie zrozumiała polecenia szefa i przyprowadziła dziewczynkę, dodatkowo z kudłatym psiakiem. Dalej jak w filmach Shirley Temple i to naprawdę jest urocze. Aileen Quinn i jej koleżanki są wspaniale naturalne, ich dorośli partnerzy świetnie balansują na pograniczu pastiszu. Dużo tańca, dobrej muzyki i piosenek.

Annie
musical, od 10 lat
USA, 1981, 125 min.
reż. John Huston
wyst. Albert Finney, Carol Burnett, Bernadette Peters, Aileen Quinn
dystr. ITI Home Video

PRZYGODA

KŁY

Po czterech latach spędzonych w więzieniu Roger Singh, znany w Sekomo (Afryka) kłusownik, wychodzi na wolność. Odsiadywał wyrok za nieumyślne zabójstwo niedoświadczonego łowcy z Europy, którego tak naprawdę stratował ranny bawół. Singh jednak miał czuwać nad jego bezpieczeństwem. Głównym świadkiem w sprawie Singha był Mark Smith, strażnik rezerwatu dzikich zwierząt i wróg kłusownictwa.

Młoda malarka Micah Hill jest również zagorzałą obrończynią dzikich zwierząt Afryki. W wywiadzie telewizyjnym wypowiada się sprowokowana przez reportera, iż „takich jak Singh nie powinno się nigdy wypuszczać z więzienia". Na jej nieszczęście Singh właśnie oglądał telewizję.

Micah zamierza zwiedzić dokładnie rezerwat słoni. Jej przewodnikiem w buszu ma być przystojny Mark Smith. W okolicach rezerwatu przebywa też Roger Singh, który planuje następne nielegalne polowanie na kość słoniową. Jest jednak i ktoś czwarty, kto usilnie myśli jak wykorzystać spotkanie dwóch wrogich sobie mężczyzn, między którymi stoi malarka przybyła z Europy. Jej tragiczna śmierć z rąk kłusownika mogłaby wielce się przysłużyć sprawie, o którą walczy maniakalny intrygant.

Tusks
przygoda, od 16 lat, USA, 1987, 100 min., reż. Tare More
wyst. Lucy Gutteridge, John Rhys-Davies, Andrew Stevens, dystr. APF-SILESIA Film

---

KRWAWY KAMIEŃ

Para nowożeńców Stephanie i Sandy McVey przybywają do Indii by zwiedzić kraj, nacieszyć się sobą i odpocząć od cywilizacji. W pociągu spotykają gadatliwego dżentelmena, zabawiającego ich przez całą drogę rozmową. Nowy znajomy traci rezon gdy na stacji dostrzega policyjny patrol wyraźnie podejrzliwie przyglądający się pasażerom.

Od tego momentu coraz bardziej niebezpieczne przygody zaczynają się zdarzać McVeyom. Gangsterski duet tubylców przeszukuje ich pokój hotelowy, cała banda napastuje ich w mieście, wreszcie zostaje porwana sama Stephanie.

Sandy jest byłym amerykańskim policjantem, który bogato (ale i z miłości) się ożenił i niebawem ma zacząć kierować firmą teścia. Nic jednak nie zapomniał ze swych policyjnych umiejętności. Spotkany przypadkiem Hindus — łotrzyk o nazwisku Shyam Sabu wyjaśnia Sandy'emu, że gangsterom zapewne chodzi o legendarny „Krwawy Kamień" o wielkiej wartości, który niedawno wykradziono ze świątyni. Gang podejrzewa, że kamień mają McVeyowie.

Shyam i Sandy zawierają przymierze. Hindus chciałby posiąść kamień, Sandy odzyskać żonę. Dynamiczny duet rusza do akcji.

Inspektor Ramesh przygląda się z boku wysiłkom obu panów, kontrolując sytuację. Ma nadzieję, że Sabu i McVey wykonają za niego czarną robotę a on tylko zgarnie wygraną.

Bloodstone
przygoda, od 15 lat, USA, 1988, 97 min., reż. Dwight Little
wyst. Rajni Kanth, Bertt Stimley, Anna Nicholas, dystr. APF-SILESIA Film

W·I·L·L·O·W

Zamkiem Tir Asleen włada zła czarownica Bavmorda, która przywłaszczyła sobie tytuł królowej. Stara legenda krążąca wśród uciskanego ludu mówi, że urodzi się kiedyś dziecko płci żeńskiej, które obali znienawidzoną królową.

Dlatego Bavmorda wydała rozkaz swoim piekielnym najemnikom by zabijali każde niemowlę płci żeńskiej. Ale jedna z matek nie może pogodzić się z bliską śmiercią swojego dziecka. Udaje jej się ubłagać jedną ze służących w zamku by ta ukryła dziecko.

Kobieta ścigana przez żołnierzy i żądne krwi psy-dziki układa dziewczynkę opatuloną w becik na tratwie z gałęzi i spycha w rwący nurt rzeki. Sama ginie w chwilę później rozszarpana przez psy gończe.

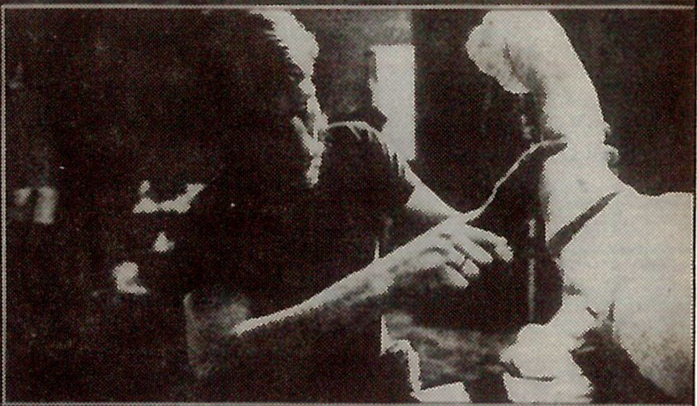
Dziecko znajduje poczciwa rodzina z plemienia Nelwynów. Młody rolnik Willow Ufgood za namową wioskowego czarodzieja rusza na trudną wyprawę, której celem jest zwrócenie dziecka ludziom i tym samym uratowanie go przed siepaczami Bavmordy. Willow wie, że na jego tropie już znajdują się przerażające psy czarownicy.

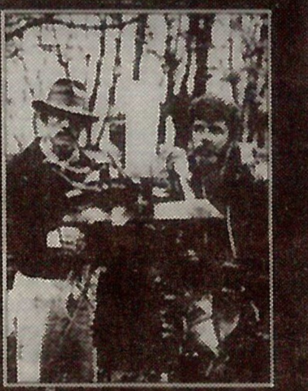
To tylko początek opowieści o przygodach dzielnego Willowa, którego bohaterstwo staje się zapalnikiem powstania przeciwko Bavmordzie i jej tyranii.

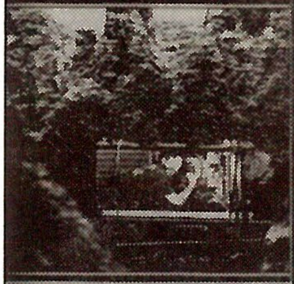
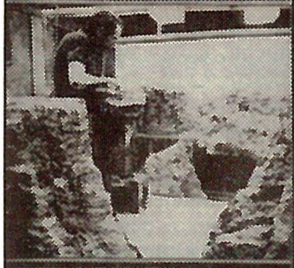
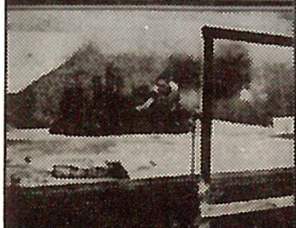
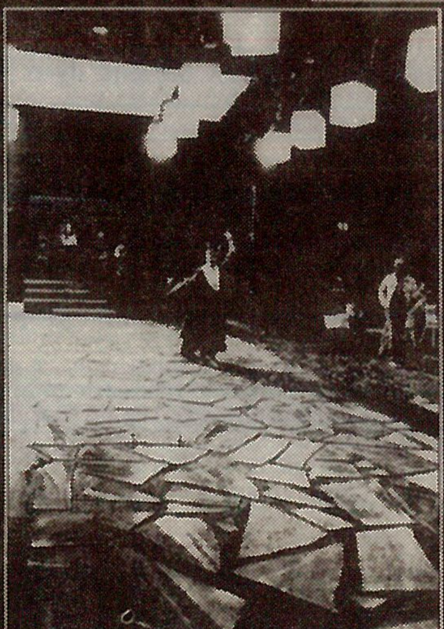
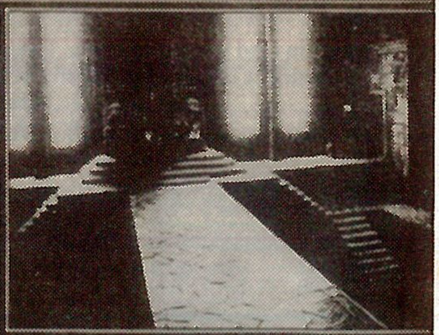
W misji pomagać będą krasnalowi sprytny łotrzyk ale i doskonały wojownik oraz wierny przyjaciel Madmartigan (Daikini, jak Nelwyny nazywają ludzi), dobra czarodziejka Fee Fin Raziel, złośliwe, lubiące żarty ale i szlachetność gnomy Brownie i... reszty dowiecie się Państwo oglądając ten wspaniały film.

„Willow", opowieść George'a Lucasa, wyreżyserowana przez Rona Howarda, to jak do tej pory największa filmowa produkcja trickowa

w historii kina. Historia fantasy pełna magii i ostrych kling mieczy kosztowała realizatorów ponad 35 milionów dolarów. Dużym nakładem sił i środków przygotowano ponad 400 efektów specjalnych, które stanowią nierozerwalną część obrazu.

Na przykład wszelkie monstrualne potwory występujące na ekranie tak naprawdę były bardzo małych rozmiarów (ok. 20 cm). Zbudowano je ze specjalnej masy plastycznej obciąganej na sztywnym szkielecie. Tak stworzone (a raczej zbudowane) filmowano oddzielnie, ewentualnie w towarzystwie lalek imitujących postacie ludzkie, by później nałożyć przygotowane kadry na sekwencje z prawdziwymi aktorami. Nad konstrukcją i animacją lalek czuwał doskonały Phil Tippett.

Płomienie, którymi zionął dwugłowy smok w scenie walk w wymarłym zamku przygotowano podobną metodą nakładek.

Wioskę Nelwynów, gdzie mieszka Willow, w całości zbudowano z dykty, drewna i styropianu (oczywiście w wersji miniaturowej). Krajobrazy wymalowano na płótnie. Całość filmowano przez matowy ekran. Postacie aktorów wkomponowano w kadry dzięki unowocześnionej wersji blue-boxu. 121 minut długiej podróży Willowa i jego towarzyszy tak naprawdę rozgrywało się na dwóch metrach podłogi studia filmowego.

Efekt jednak przeszedł oczekiwania. Film jest dynamiczny, pięknie zrealizowany, epatujący magią obrazu. Oto kino i jego czary.

opr. (as)

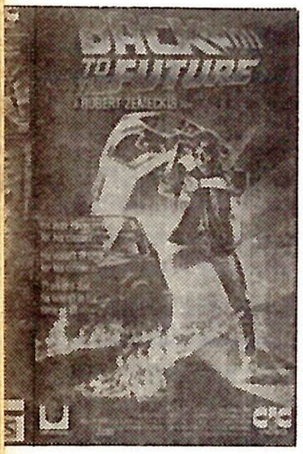
Willow
fantasy, od 10 lat
USA, 1988, 121 min.
reż. Ron Howard
wyst. Val Kilmer, Joanne Whalley, Warwick Davis, Billy Barty, Jean Marsh
dystr. ITI Home Video

POWRÓT DO PRZYSZŁOŚCI

Marty McFly jest typowym amerykańskim nastolatkiem lat 80. Ma przeciętnych, niezbyt zamożnych rodziców, których nie stać na kupno dla syna wymarzonego samochodu. Za ten stan rzeczy Marty wini trochę swojego ojca, życiowego fajtłapę i nieudacznika.

Marty ma serdecznego przyjaciela, kontakty z którym są prawdziwą atrakcją i frajdą. Jest nim zwariowany wynalazca Doc Emmet Brown. Doc dokonuje nieprawdopodobnego wynalazku — na bazie swego samochodu konstruuje maszynę do podróży w czasie.

Marty i Doc pojawiają się w roku 1955. Jego przyszli rodzice są teraz nastolatkami i Marty z przerażeniem zauważa, że nie zanosi się na to, żeby kiedyś zdecydowali się zawrzeć związek małżeński. Musi więc doprowadzić do ich poznania się i zakochania w sobie nawzajem, gdyż inaczej z wiadomych przyczyn jego samego nie byłoby na świecie. Sprawa jest bardzo skomplikowana, bo przyszły ojciec Marty'ego jako nastolatek jest takim samym fajtłapą, a jego przyszła matka wydaje się być wyraźnie zainteresowana samym Martym! Przez cały czas podróżnikom w czasie przeszkadza zażarty wróg McFly'a — Biff Tannen.

Rewelacyjna komedia science-fiction, która doczekała się już realizacji dwóch następnych części.

Back to the Future
science-fiction, od 7 lat, USA, 1985, 112 min.
reż. Robert Zemeckis
wyst. Michael J.Fox, Christopher Lloyd, Crispin Glover, Lea Thompson
dystr. ITI Home Video

BACK TO THE FUTURE, PART III

(Powrót do przyszłości, część III)

O części drugiej „Powrotu do przyszłości" pisaliśmy już w numerze 3 „Cinema Press-VIDEO". Przypomnimy jednak w skrócie przygody Marty'ego Mc Flaya i Doca Browna. Obaj nasi bohaterowie za pośrednictwem wspaniałego samochodu — machiny czasu „De-Lorean" (o numerze rejestracyjnym „OUTTA TIME") udali się w wiek XXI, by w chwilę później wrócić do 1985 roku (ale czasu alternatywnego). Stamtąd musieli uciekać znowu do roku 1955, by skorygować ścieżki czasowe i odebrać Biffowi sportowy leksykon z zapisem wyników wszystkich zawodów sportowych dwudziestego wieku.

W czasie przygotowania samochodu do powrotu do przyszłości (znowu w normalne już lata osiemdziesiąte) Marty znajduje na pobliskim cmentarzu stary grób. Z przerażeniem odczytuje informację na płycie nagrobkowej. W 1886 pochowany tu został Emmett Brown, zabity strzałem w plecy przez rewolwerowca Byforda Tannena zwanego „Wściekłym Psem". A więc Doc Brown znalazł się jakimś cudem na Dzikim Zachodzie i jeśli Marty nie odwróci przypadków przeszłości, jego przyjaciel zginie.

Marty rusza znowu w podróż. W świat Indian, rewolwerowców, gorączki złota i pierwszych dróg żelaznych Western Union Company.

Tylko trzy dni dzielą go od fatalnego pojedynku, w którym ma polec Doc. Niezawodny dotąd „De-Lorean" jest prawie bezużyteczny. Wyciekła benzyna z baku przestrzelonego indiańską strzałą. W dodatku Doc zakochał się w miejscowej nauczycielce, co tylko grozi dodatkowymi kłopotami. Co wymyślą tym razem nasi bohaterowie, żeby ponownie powrócić do przyszłości?

Back To the Future, Part III
science fiction, od 10 lat
USA, 1989, 120 min.
reż. Robert Zemeckis
wyst. Michael J. Fox, Christopher Lloyd, Mary Sternburgen

QUARANTINE

(Kwarantanna)

Świat przyszłości widziany jest przez autorów powieści sf i scenarzystów filmowych raczej w kolorach czarnych. Jednym z celów przyświecających twórcom tego gatunku jest ostrzeganie przed tym co zdarzyć się może.

Oto Ameryka w niedalekiej przyszłości. Głównym zagrożeniem ludzkości jest groźna, niezidentyfikowana choroba (AIDS?), która powoduje liczne, nagłe zgony. Władzę w państwie praktycznie przejął Wydział Zdrowia z senatorem Edgarem Fordem na czele. Jego poczynania wspierane są przez specjalne oddziały policji. Dozwolone są wszystkie metody walki z bakteriami.

W każdym mieście stworzono odizolowany, strzeżony przez policję obszar — getto dla ludzi potencjalnie narażonych na zachorowanie. Specjalne komisje wyznaczają ofiary, które zabiera się na kwarantannę.

Ochrona zdrowia społeczeństwa jest jednak tylko pretekstem dla elity rządzącej, któr s wprowadziła w państwie reżim totalitarny. Na kwarantannę kieruje się ludzi przeciwstawiających się reżimowi.

Dr. Joad, lekarz, który w swojej prywatnej klinice faktycznie chciał leczyć ludzi, również zostaje zabrany do getta. Jego córka Ivan podejmuje próbę zamachu na senatora Forda. Próba się nie udaje, Ivan chroni się w mieszkaniu programisty Spencera Crowna.

Quarantine
science-fiction, od 14 lat
Kanada, 1989, 87 min.
reż. Charles Wilkinson
wyst. Beatrice Beople, Corvin Banford, Jerry Wasserman

THE DARK SIDE OF THE MOON

(Ciemna strona Księżyca)

Rok 2022. Statek kosmiczny „Spacecore-1" wykonuje swoje rutynowe zadania na orbicie Ziemi. Na jego pokładzie znajduje się załoga złożona z refabów — ludzi konserwujących satelity obronne z głowicami nuklearnymi na pokładzie. To jeden z najbardziej niebezpiecznych zawodów XX wieku.

Statkiem dowodzi młody porucznik Giles, którego ma wspierać logistycznie komputer Leslie, o wyglądzie pięknej kobiety siedzącej w wystudiowanej pozie na jednym z foteli sterowni.

Nagła awaria paraliżuje „Spacecore-1". Silniki statku utraciły moc, nie działają systemy podtrzymujące życie. Nie można użyć baterii słonecznych gdyż statek znajduje się w cieniu Księżyca. Załoga podejrzewa, że komputer działa wadliwie. Tylko 24 godziny zostały do rozbicia się statku o powierzchnię Księżyca.

Nikt nie słyszy wysyłanych sygnałów SOS.

Ku zdziwieniu załogi, do „Spececore-1" zbiża się stary wahadłowiec NASA typu „Discovery". Dokuje. Giles wraz z towarzyszami wchodzą do opuszczonego wraku. Znajdują tylko jednego, martwego członka załogi. Ma on na brzuchu dziwną ranę o kształcie regularnego trójkąta.

Kosmiczny horror typu „Obcego" R. Scotta zmieszanego z „Omenem" R. Donnera.

The Dark Side of the Moon
sf-horror, od 18 lat, USA, 1989, 92 min., reż. D.J. Webster
wyst. Will Bledsoe, Allan Blumenfeld, John Diehl, Robert Sampson

MILLENNIUM (Tysiąclecie)

Boeing 747 lecący z kompletem pasażerów zderza się w powietrzu z podobnym samolotem rejsowym DC-10. „Dakota", która poniosła większe szkody, rozbija się o ziemię. Pilot Boeinga mimo oderwanego lewego płata samolotu stara się wylądować. Samolot jednak eksploduje w powietrzu.

Czarna skrzynka odnaleziona wśród szczątków maszyny zarejestrowała pełen przerażenia głos pilota Boeinga, który na kilka chwil przed wybuchem udał się do kabiny pasażerów, by ocenić rozmiar szkód — „Oni wszyscy nie żyją, są ***SPALENI!****" Nikt nie przeżył katastrofy obu maszyn. Ekipą dochodzeniową, która ma ustalić przyczyny wypadku, kieruje Bill Smith. Kontroler lotu, załamany nerwowo, tłumaczy, że na kilka minut przed zderzeniem samoloty zniknęły z ekranu radaru, a gdy się ponownie pojawiły znajdowały się już na innym miejscu.*

Na miejscu wypadku pojawia się Arnold Mayer, znany fizyk, laureat Nagrody Nobla. Wprowadza zamieszanie, sugerując, że katastrofa ta ma jakiś związek z ingerencją obcych istot, z podróżami w czasie. Dowodem na to ma być fakt, iż część zegarków ofiar zderzenia wskazuje czas wstecz.

Smith sam zaczyna skłaniać się ku tej teorii, gdy poznaje Louise Baltimore, stewardesę, której zachowanie jest jednak bardzo dziwne. A wśród szczątków samolotu znajduje przedmiot, który z całą pewnością nie jest wytworem współczesnej techniki.

Millenium
science-fiction, od 15 lat, USA, 1989, 108 min., reż. Michael Anderson
wyst. Kris Kristofferson, Cheryl Ladd, Lloyd Bochner

WOJSKO

OBRONA ZAMKU

Ośmiu niedobitków armii amerykańskiej zabłądziło w czasie działań wojennych II wojny światowej gdzieś w Belgii.

Ku swemu zdziwieniu pośród wojennej pożogi natrafiają na cudowny, nietknięty przez wojnę średniowieczny zamek Maldorese, zamieszkiwany przez hrabiego i jego młodą żonę. Mieszkańcy zamku wiodą życie jakby nie wiedzieli o toczącej się na świecie wojnie.

Major Falkonel postanawia uczynić zamek kwaterą dla siebie i swoich ludzi na kilka dni. Chce odpocząć i skontaktować się z dowództwem. Wywiad amerykański dowiaduje się, że Niemcy przygotowują kontrofensywę w Ardenach. Jedno z głównych uderzeń wojsk hitlerowskich ma być skierowane na pobliskie skrzyżowanie dróg.

Falkonel postanawia wraz ze swym mizernym oddziałem powstrzymać wroga. Zdaje sobie sprawę, że wykorzystanie zamku Maldorese do realizacji tego zadania spowoduje prawdopodobnie zniszczenie twierdzy i zgromadzonych wewnątrz niej dzieł sztuki. Od tego zamiaru próbują odwieść go właściciel zamku i kpt. Beckmann.

Pierwsze oddziały zwiadowcze Niemców zaczynają podchodzić pod mury Maldorese.

Castle Keep
wojsko, od 15 lat
USA, 1969, 103 min.
reż. Sydney Pollack
wyst. Burt Lancaster, Patrick O'Neal, Jean Pierre Aumont, Peter Falk, Bruce Dern, dystr. ITI Home Video

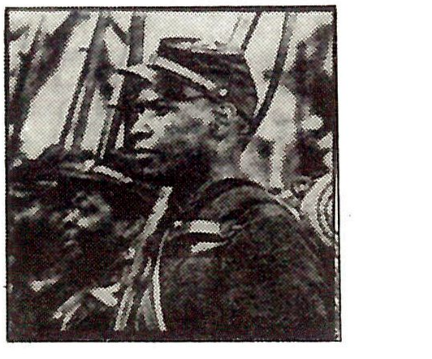
GLORY (Chwała)

Po emisji serialu „Północ-Południe" zapewne łatwiej będzie polskiej widowni oglądać ten film. Jego scenariusz oparto na zbiorze listów Roberta Goulda Shawa, syna bogatych abolicjonistów z Bostonu, oficera armii Unii. W roku 1862, po kilku krwawych bitwach wojsk Unii z oddziałami Konfederatów, powstaje pomysł utworzenia wzorcowego regimentu złożonego z Murzynów, byłych niewolników.

Dowódcą regimentu zostaje awansowany właśnie do stopnia pułkownika Robert G. Shaw. 54 regiment z Massachusetts rozpoczyna ćwiczenia. Cała kadra oficerska to biali. Murzyńscy żołnierze zostają poddani niezwykle ciężkiemu szkoleniu. Dodatkową trudność sprawia brak podstawowego wyposażenia i żywności. Jeden z żołnierzy, który zostaje złapany poza obozem i uznany za dezertera, ma ponieść karę. Mimo że chciał tylko zdobyć gdzieś buty na swoje poranione stopy, zostaje w myśl regulaminu skazany na chłostę. Na jego plecach pełnych starych blizn przybywają nowe rany.

Wyszkolony w końcu oddział zostaje przydzielony do brygady bojowej. Jej dowódca wykorzystuje kolorowy regiment do grabieży i podpalania opuszczonych miast Południa. Wściekli są murzyńscy żołnierze, wściekły jest pułkownik Shaw.

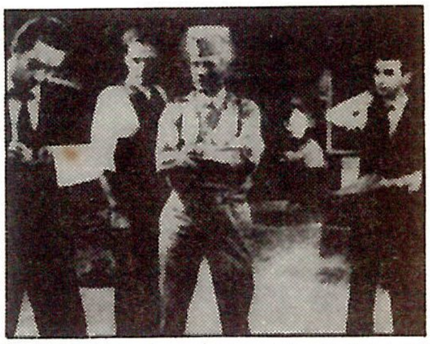
Wreszcie 54 regiment rusza do prawdziwego boju. Biały pułkownik walczy ramię w ramię z czarnym szeregowcem, o plecach pobrużdżonych batem.

Glory
wojsko-historia, od 15 lat
USA, 1989, 122 min.
reż. Edward Zwick
wyst. Matthew Broderick, Denzel Washington, Morgan Freeman

FAT MAN AND LITTLE BOY (Projekt „Manhattan")

Jest rok 1942. Minęło 9 miesięcy od ataku Japończyków na Pearl Harbour. W Pentagonie zostaje podjęta decyzja o rozpoczęciu szybkich badań nad stworzeniem nowej broni, która powinna pomóc w zwycięstwie nad koalicją państw Osi.

Szefem zespołu mianowany zostaje gen. Groves (Paul Newman). Badaniami kieruje dr Jacob R. Oppenheimer.

Z całego kraju kompletuje się w tajemnicy zespół naukowców i wojskowych, którzy mają być zatrudnieni w ramach tzw. Projektu „Manhattan". Zostają oni zgrupowani w bazie wojskowej na pustyni Los Alamos.

Gen. Groves otrzymuje rozkaz by w ciągu 19 miesięcy przygotować projekt bomby atomowej, która ma rozstrzygnąć losy wojny. Film wręcz dokumentalnie pokazuje pracę nad znalezieniem optymalnej konstrukcji, liczne niepowodzenia i tragiczne wypadki, które miały miejsce podczas próbnych eksperymentów.

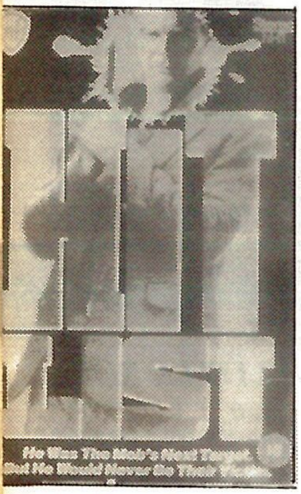
Dopiero w 1945 roku bomby były gotowe. W 21 dni po udanym próbnym wybuchu na pustyni Los Alamos zostały zrzucone na japońskie miasta Hiroshimę i Nagasaki.

Film dokumentuje historię popełnienia jednego z dwóch grzechów głównych Ameryki w XX wieku skonstruowania i użycia broni atomowej. Drugim była oczywiście wojna w Wietnamie.

Fat Man and Little Boy
wojsko-obyczaje od 12 lat
USA, 1989, 96 min.
reż. Roland Joffe
wyst. Paul Newman, Dwight Schultz

LISTA ZABÓJSTW

Przed sądem toczy się proces przeciwko szefowi mafii — Vicowi Luce. Prokurator rząda dożywocia. Trzech koronnych świadków oskarżenia zginęło w ostatnich dniach w niewyjaśnionych okolicznościach. Wygląda na to, że prokuratorowi trudno będzie uzyskać żądany wyrok.

Najemny morderca wdziera się do więzienia stanowego, zabija strażników i likwiduje kolejnego świadka pilnowanego przez agentów FBI.

Mafia wydaje następny wyrok. Nie są jednak pewni co do miejsca, gdzie przebywa kolejny chroniony przez FBI świadek, były współpracownik Luki — Frank DeSalvo. Najemny zabójca myli jednak adres. Wdziera się do sąsiedniego domu, raniąc żonę właściciela, zabijając przyjaciela będącego gościem w willi Jacka Collinsa, i porywając jego syna, Kenny'ego.

Luca jest przekonany, że ma syna DeSalvy i dzięki temu będzie mógł szantażować jego ojca, by ten nie złożył obciążających go zeznań. By prawda nie dotarła przez prasę do mafii, agenci federalni chcą zatrzymać Collinsa w więzeiniu. Nie jest to jednak takie proste. Collins jest twardym facetem, nie pozwolił by FBI w ten sposób posługiwała się jego synem. Chce odbić Kenny'ego, pomścić przyjaciela, żonę i nienarodzone dziecko, które poroniła po napadzie.

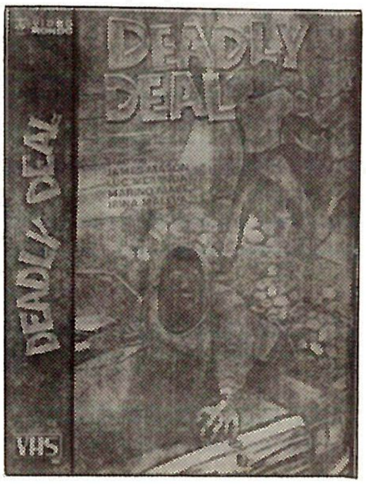
Hit List
akcja, od 16 lat, USA, 1988, 84 min.
reż. William Lustig
wyst. Jan Michael Vincent, Leo Rossi, Lance Henriksen, Charles Napier
dystr. ITI Home Video

ŚMIERTELNY INTERES

Porwania dzieci bogatych rodziców stały się plagą na Zachodzie. Odmowa współpracy z policją — „dla dobra dziecka" teoretycznie zdejmuje z niej odpowiedzialność za ewentualne tragiczne następstwa. Kiedy jednak razem z synkiem milionera zostaje uprowadzony jego kolega, którego ojciec nie jest w stanie zapłacić jakiegokolwiek okupu, to czy milioner — odmawiając płacenia za swoje dziecko i torpedując działania policji ma prawo igrać z życiem drugiego chłopca? „Kidnaping w kraju będzie istniał tak długo, jak długo wpływowi ludzie będą wiązali nam ręce" mówi komisarz policji. Nie ma winnych śmierci dziecka, a zrozpaczonemu ojcu pozostaje zemsta.

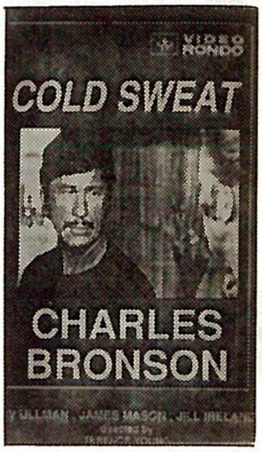
W roli bezkompromisowego ojca Luc Merenda, znany nam z telewizyjnego serialu „Chateauvallon".

Deadly Deal
akcja, od 16 lat
USA, 94 min.
reż. Francesco Cuppini
wyst. James Mason, Luc Merenda
dystr. VIDEO RONDO

ZIMNY POT

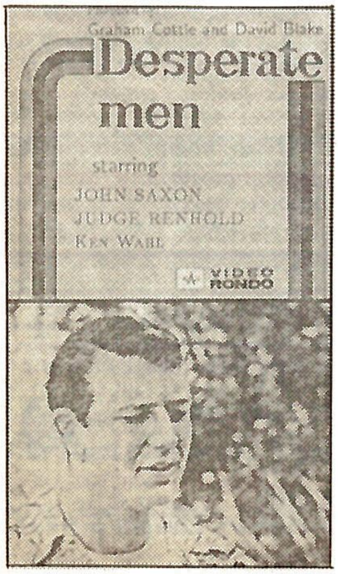
Spokojną egzystencję Joe Martina, wynajmującego się ze swoją łodzią bogatym turystom na połów tuńczyka, zostaje zakłócona anonimowym telefonem z pogróżkami. Nie ma jednak zbyt wiele czasu do namysłu — zaledwie oznajmił żonie, że powinien ukryć je obie z córką w bezpiecznym miejscu, gdy zostaje obezwładniony przez uzbrojonego mężczyznę, który dostał się tymczasem do mieszkania.

Gangster odsłania przed panią Martin niechlubną wojskową przeszłość jej męża i jego prawdziwe nazwisko.

Joe, oprzytomniawszy, nie zwleka z udowodnieniem, jak niebezpiecznie jest wtargnąć w jego małą stabilizację — po krótkiej walce skręca kark napastnikowi, zaś żona (i to nie byle kto, bo sama Liv Ullmann!) wiernie staje u jego boku. Wie już, że jest on dezerterem i uciekinierem z wojskowego więzienia zamieszanym w zabójstwo policjanta. Podczas gdy oboje zastanawiają się nad sposobem ukrycia zwłok, do drzwi pukają rozbawieni goście...

Cold Sweat
akcja, od 16 lat
USA, 94 min.
reż. Terence Young
wyst. Charles Bronson, Liv Ullmann, James Mason
dystr. VIDEO RONDO

DESPERACI

Dwaj młodzi kadeci tuż przed rozpoczęciem nauki w szkole oficerskiej robią wypad do dzielnicy uciech w pewnym południowoamerykańskim mieście. Wracają nocą wojskowym samolotem transportowym; Chess zmęczony zasypia, a Leroy, chcąc wypróbować nowiutki polaroid do zdjęć w podczerwieni, robi przez okno zdjęcie bazy wojskowej, nad którą właśnie przelatują. Negatyw i podobiznę przyjaciela rzuca beztrosko na podłogę.

Gdy następnego dnia za chłopakami zaczyna się uganiać oddział komandosów (i to w celach bynajmniej nie pokojowych) ci zupełnie nie wiedzą o co chodzi. Jest rok 1962 i „czerwonym szpiegom" grozi śmierć zanim zdążą się wytłumaczyć ze swego lekkomyślnego zachowania. Muszą więc walczyć o życie, a prawdziwą kulą u nogi jest dla nich spory kuferek, w którym Leroy taszczy jakieś tajemnicze wyposażenie...

Desperate Men
akcja, od 16 lat,
USA, 91 min.
reż. Paul Glickler
wyst.Ken Wahl, Judge Renhold, John Saxon
dystr. VIDEO RONDO

Columbia Pictures
INTERNATIONAL VIDEO
18
ye of the Eagle II
starring Todd Field • Andy Wood • Ken Jacobson and Ronald Lawrence
Screenplay by Carl Franklin and Dan Gaglisso • Music by Justin Lord
Produced by Cirio Santiago • Directed by Carl Franklin

EDDIE MURPHY

Komik, aktor, piosenkarz i milioner Eddie Murphy urodził się 3 kwietnia 1961 roku w Nowym Jorku w jednej z uboższych dzielnic — Brooklynie.

Rodzice jego rozwiedli się gdy miał 3 lata. Wychowaniem Eddiego i jego dwu braci zajmowała się matka Lillian i ojczym, były bokser.

Talent komediowy młodego Eddiego objawił się, gdy w wieku 15 lat po raz pierwszy wystąpił publicznie, w klubie młodzieżowym w swojej dzielnicy. Wieczorne występy cieszyły się powodzeniem, nie znalazły jednak uznania w oczach nauczycieli, którzy często na lekcjach musieli Murphy'ego budzić. „Dla mnie szkoła była męką, a zarazem estradą dla moich show. Uczyłem się tylko rzeczy, które wydawały mi się niezbędne: czytania, pisania i tabliczki mnożenia" — wspomina aktor.

Długotrwałe ćwiczenia przy ulubionej muzyce z płyty „Elvis — Live At Madison Square Garden" przyniosły efekt w postaci stałego kontraktu na występy w nocnym barze na Manhattanie prowadzonym przez Roberta Wachsa i Richarda Tienkena.

„Od początku Eddie miał doskonałą prezencję sceniczną. Jego śmiech był bardzo zaraźliwy i publiczność od razu się w nim zakochała" — mówi Robert Wachs.

W sezonie 80/81 Eddie odkrył w sobie talent aktorski. Występy sceniczne spowodowały, że reżyser Walter Hill powierzył Murphy'emu główną rolę w filmie „48 godzin". Po sukcesie filmu wytwórnia Paramount zawarła z komikiem kontrakt na 5 filmów na sumę 25 milionów dolarów.

Znakomity aktor Dan Aykroyd powiedział: „Eddie nie jest żadną gwiazdą — on jest maszyną do robienia pieniędzy".

Oprócz pracy na planie filmowym jako aktor, Eddie dał się poznać również jako scenarzysta, producent i reżyser, w czym nie uzyskał jednak przychylnych ocen ze strony krytyków. Zajmuje się również śpiewaniem, wydał kilka płyt ze swoimi utworami, jednak jak dotąd w tej dziedzinie również nie odniósł sukcesów.

Filmografia:

1982 — 48 hrs (48 godzin)
1983 — Trading Places (Nieoczekiwana zamiana miejsc)
1984 — Beverly Hills Cop (Gliniarz z Beverly Hills)
1984 — Best Defense (Najlepszą obroną jest atak)
1986 — The Golden Child (Złote dziecko)
1987 — Beverly Hills Cop II (Gliniarz z Beverly Hills II)
1987 — Eddie Murphy — RAW (program kabaretowy)
1988 — Coming to America (Przyjazd do Ameryki)
1989 — Harlem Nights (Noce w Harlemie)

opr. Stanisław Libera

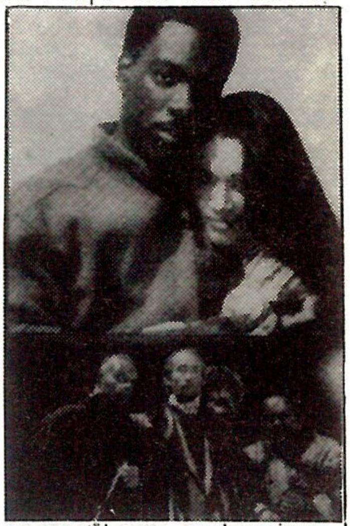
ZŁOTE DZIECKO

Specjalista od odnajdywania zaginionych dzieci Chandler Jarell nigdy by się nie spodziewał, że przyjdzie mu odbyć niespodziewaną wycieczkę z gorącego Los Angeles w śniegi Tybetu.

A zaczęło się wszystko od wizyty pięknej Kee Nong, która poinformowała Jarella, iż jako jedyny człowiek na świecie został wybrany aby być strażnikiem i opiekunem największego skarbu Ziemi — nosiciela Dobra, Złotego Dziecka.

Jeśli przytrafiłoby się coś tybetańskiemu, wygolonemu na „zero" chłopczykowi o mądrych, wiele widzących oczach, Zło opanuje planetę.

Ale siłom piekieł udaje się porwać Złote Dziecko. Podążając śladami porywaczy Jarrell powraca do USA aby je uwolnić i zapewnić mu ochronę.

Pierwszy film ze znakomitym komikiem Eddie'm Murphym na oficjalnych kasetach w Polsce. Mieszanka kina akcji, science-fiction i komedii.

The Golden Child
akcja, od 15 lat
USA, 1983, 91 min.
reż. Michael Ritchie
wyst. Eddie Murphy, Charlotte Lewis, Charles Dance
dystr. ITI Home Video

DZIEWCZYNKA Z BĘBENKIEM

Początek lat osiemdziesiątych. Fala zamachów bombowych przeprowadzanych przez palestyńskich terrorystów przechodzi przez Zachodnią Europę.

W Bad Godesberg w Niemczech Zachodnich, bomba przekazana w przesyłce pocztowej wysadza w powietrze dom izraelskiego dyplomaty wraz z jego mieszkańcami.

Izraelski wywiad domyśla się, że autorem zamachów jest nieuchwytny arabski terrorysta Khalil i jego grupa.

Na uniwersytecie Dorset w Wielkiej Brytanii studiuje młodszy brat Khalila, Michael, ściśle związany z działaniami grupy terrorystów. Michael jest kobieciarzem. Żeby go porwać, wystarczy zainteresować go wdziękami kolejnej ładnej dziewczyny.

Żydowski wywiad planuje misterną intrygę, która ma pomóc w rozpracowaniu siatki terrorystów w Palestynie.

Amerykańska aktorka Charlie, sympatyzująca do tej pory z Palestyńczykami, zostaje nakłoniona do współpracy z Izraelem. Ma odgrywać rolę byłej kochanki Michaela, pałającej chęcią zemsty na niewiernym chłopcu. Wywiad izraelski sądzi, że tą drogą dotrze do tajnej organizacji i doprowadzi ich do jej przywódcy, Khalila.

The Little Drummer Girl
akcja, od 15 lat, USA, 1984, 125 min., reż. George Roy Hill
wyst. Diane Keaton, Yorgo Voyagis, Klaus Kinski, dystr. ITI Home Video

KONKURS ★ KONKURS ★ KONKURS

Redakcja „Cinema Press — VIDEO" zaprasza wszystkich Czytelników do wzięcia udziału w konkursie, który sprawdzi Państwa znajomość filmów, których dystrybutorem jest ITI Home Video. Odpowiedzi na niżej podane pytania prosimy przesłać pod adresem redakcji do dnia 15 września. Pośród osób, które poprawnie odpowiedzą na wszystkie pytania, rozlosujemy kasetę wideo z filmem z najnowszej oferty ITI Home Video.

NAJWIĘKSZE PRZEBOJE EKRANÓW ŚWIATA TYLKO NA KASETACH

ITI Home Video 02-813 Warszawa ul. Rolna 53

1. Co zrobili Kosmici z filmu „Prawdziwi mężczyźni", ze szklanką wody otrzymaną w zamian za ich dar dla Ziemian?
2. Proszę podać barwy upierzenia Dużego Ptaka, głównego bohatera filmu „Łapać tego ptaka"?
3. W jakiej dyscyplinie pobił rekord bohater filmu „Rozkoszny domek"?
4. Kim ostatecznie okazał się tajemniczy morderca z filmu „Zabity na śmierć"?
5. Co dokładnie oznacza skrót D.A.R.Y.L, który jest jednocześnie tytułem filmu?

KONKURS ★ KONKURS ★ KONKURS

BEST OF THE BEST
(Najlepsi z najlepszych)

Alex Grady, były zawodnik, wychowujący samotnie syna, otrzymuje niespodziewanie zaproszenie na zawody eliminacyjne mające wyłonić kadrę USA w karate, która zmierzy się z reprezentacją Korei.

Alex ma „pamiątkę" po jednym z dawnych pojedynków: strzaskane kiedyś ramię porusza się teraz dzięki plastikowej chrząstce i metalowym ścięgnie. Frank Causon, ciemnoskóry trener kadry, wie o tym, mimo to decyduje się włączyć Alexa w skład zespołu.

Oprócz Grady'ego morderczy trening rozpoczynają: Travis Breakly, maszyna do zabijania, kowboj o bezczelnych manierach nie lubiany przez nikogo, Wirgil Keller, żartowniś-intelektualista, zafascynowany buddyzmem, Thomas Lee, naturalizowany w USA Azjata, opanowany i świetny technicznie (postać wzorowana na Bruce'ie Lee) i Sony Grosso, chwalący się swym włoskim pochodzeniem i powodzeniem u kobiet.

W przygotowaniach zespołu do pojedynku z niezwykle silnym przeciwnikiem trenerowi ma pomagać Kathreen Wade, specjalistka w dziedzinie medycyny sądowej, psychologii, znawczyni metod koncentracji i doskonalenia duchowego. Causon nie darzy jej zaufaniem. Jest atrakcyjną, młodą blondynką, która rozprasza uwagę jego podopiecznych.

Termin zawodów w Korei zbliża się nieuchronnie.

Film typu karate (zainteresowanie tą odmianą obrazów akcji maleje), ale nakręcony sprawnie i dobrze się oglądający w przeciwieństwie do monotematycznych filmów chińsko-japońskich.

Best of the Best
akcja, od 16 lat
USA, 1989, 96 min.
reż. Bob Radler
wyst. Eric Roberts, Sally Kirkland

LETHAL WOMAN
(Kobieta niosąca śmierć)

Dowództwo wojskowe USA jest zaniepokojone. W ciągu ostatnich 7 lat w tajemniczych okolicznościach zginęło przeszło 20 wyższych oficerów. Wszystkie przypadki były podobne. Oficerowie brali urlopy bezterminowe i słuch o nich ginął.

Zadanie wyjaśnienia sprawy otrzymuje major Derek Johnson, były as wywiadu, mistrz walki wręcz, obecnie w stanie spoczynku. Johnson nie ma ochoty wiązać się znów z wojskiem, woli pisać książki sensacyjne. Ale dowództwo stawia go w sytuacji bez wyjścia. Albo zajmie się śledztwem, albo zostanie powołany na 10 miesięcy służby do brygady antyterrorystycznej.

Wywiad podejrzewa, iż związek ze sprawą może mieć niejaka Kirstin Newhouse, kiedyś sierżant armii USA. Parę lat temu, będąc adiutantką płk. Maxima oskarżyła swego pryncypała o gwałt na swojej osobie. Pułkownika uniewinniono, gdyż główny świadek Kirstin, podoficer, odmówił złożenia zeznań na niekorzyść swojego dowódcy. Od tej pory słuch po Kirstin zaginął.

Derek znał dziewczynę. Istnieje podejrzenie, że jeśli to ona morduje oficerów, to major Johnson również może stać się jej ofiarą. Aby temu zapobiec, major zostaje wysłany na urlop na wyspę Diany, gdzie znajduje się podejrzany ośrodek uciech erotycznych dla panów.

Lethal Woman
akcja, od 18 lat
USA, 1988, 98 min.
reż. Christian Marnheim
wyst. Marete Van Kamp, Shannon Tweed, Robert Lipton

PRIMA APRILIS

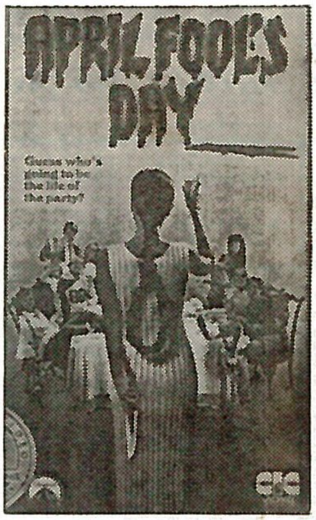
Dom bogatej rodziny St. Johnów znajduje się na niedostępnej wyspie, na którą można dostać się tylko promem.

Korzystając z nieobecności rodziców, panna Murphy St. John postanawia zorganizować dla swych przyjaciół pełen wrażeń weekend. Wszyscy obiecują sobie dużo dobrej zabawy, urozmaiconej morzem alkoholu i miłosnymi igraszkami.

Jednak już na promie atmosfera zaczyna tężeć. Przypadkowo rzucony nóż trafia w brzuch jednego z chłopców. Ten wpada do wody. Jego kolega, który skacze mu na ratunek, zostaje okaleczony przez prom.

Skeep, sprawca tragicznych wypadków, jest przerażony. To miał być tylko kawał. A zakrwawionego Bucka, który próbował go ratować, odwozi na ląd policyjna motorówka.

Gospodyni przyjęcia starannie przygotowała się na wizytę swoich przyjaciół. Krzesła same się składają rzucając na podłogę siedzących na nich gości, wybuchają cygara, kurki w łazienkach tryskają wodą na wszystkie strony, portrety na obrazach przewracają oczami, a z szaf dobywają się intrygujące dźwięki.

Dowcipy przestają być jednak śmieszne gdy kolejni uczestnicy zabawy zaczynają ginąć w niewyjaśnionych okolicznościach.

Horror, który warto obejrzeć do ostatniej sekundy.

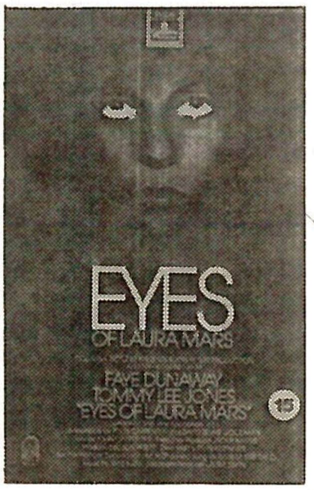
April Fool's Day
horror, od 18 lat
USA, 1986, 85 min.
reż. Fred Walton
wyst. Deborah Foreman
dystr. ITI Home Video

OCZY LAURY MARS

Laura Mars jest znakomitością wśród artystów-fotografików świata mody. Wykonuje prace zlecone przez redakcje tygodników, magazynów i katalogów. Oprócz tego artystka ma jeszcze inną pasję: wykonuje inscenizowane zdjęcia-obrazy, których tematyka jest dla wielu osoób szokująca. Są to fotografie przedstawiające zbrodnie. Powstały one oczywiście w wyobraźni autorki i w myśl jej zamierzeń mają spełniać rolą ostrzegawczą dla widzów.

Właśnie odbywa się wystawa prac Laury Mars. Wśród gości jest także detektyw John Neville. Zaintrygowały go fotografie artystki, gdyż zauważył ich wielkie podobieństwo do archiwalnych zdjęć policyjnych, przedstawiających autentyczne fakty z miejsc autentycznych zbrodni.

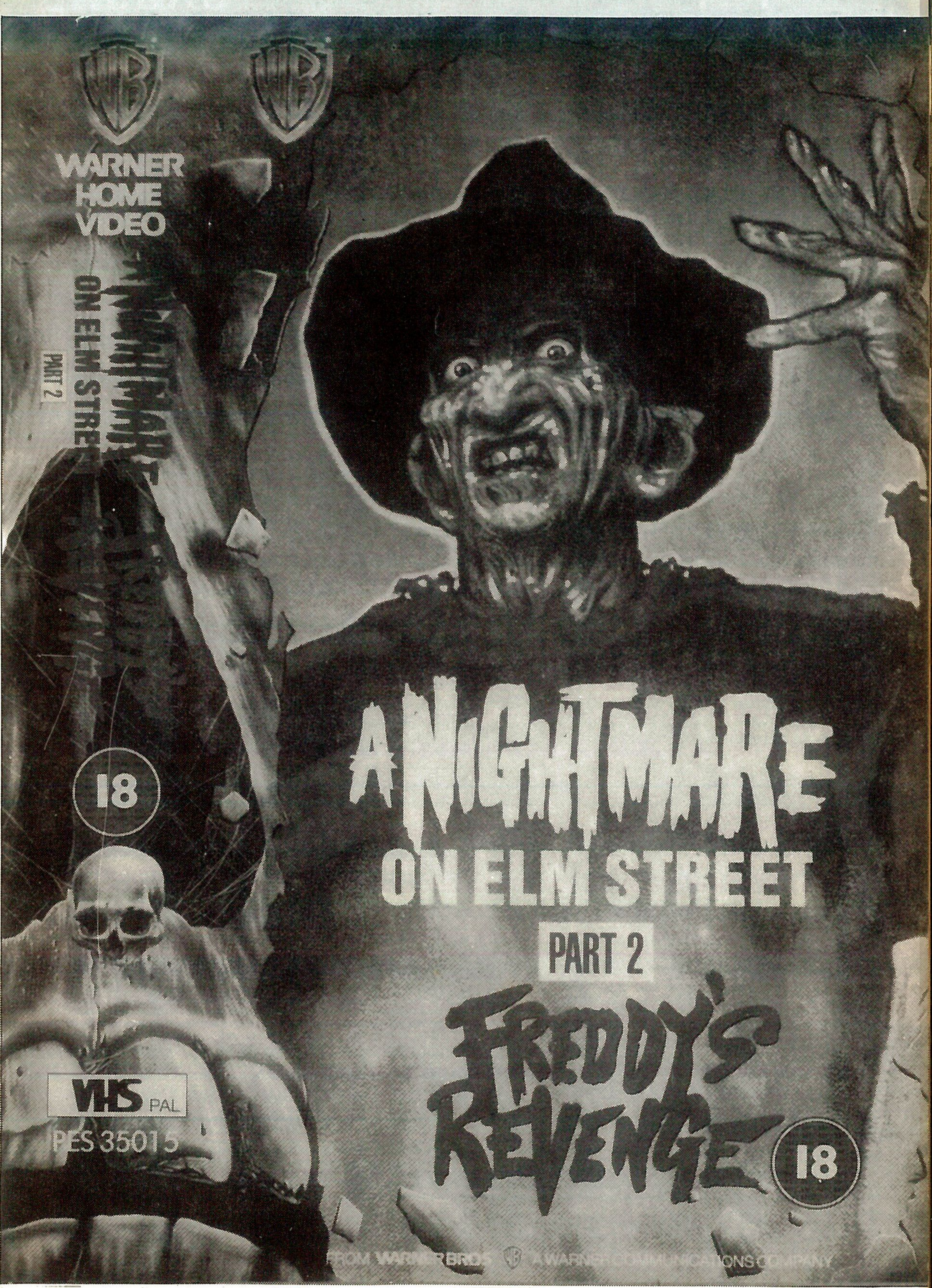
Laura Mars także zaczyna być zaniepokojona. Boi się o stan swojego umysłu, z którym zaczyna dziać się coś niepokojącego. Dziwne złudzenia i omamy pojawiają się w polu jej widzenia, gdy tylko przykłada oko do wizjera aparatu fotograficznego. Do tej pory uważała to za efekt natchnienia twórczego. Jednak obrazy powstające w jej wyobraźni zaczynają wyglądać coraz realniej. Okazuje się, iż potrafi przepowiedzieć zbrodnie, które jeszcze się nie wydarzyły, ale ich popełnienie jest kwestią najbliższych minut czy godzin.

Nigdy przy tym nie widzi osoby mordercy, choć czuje, że coraz bardziej zagraża on jej samej.

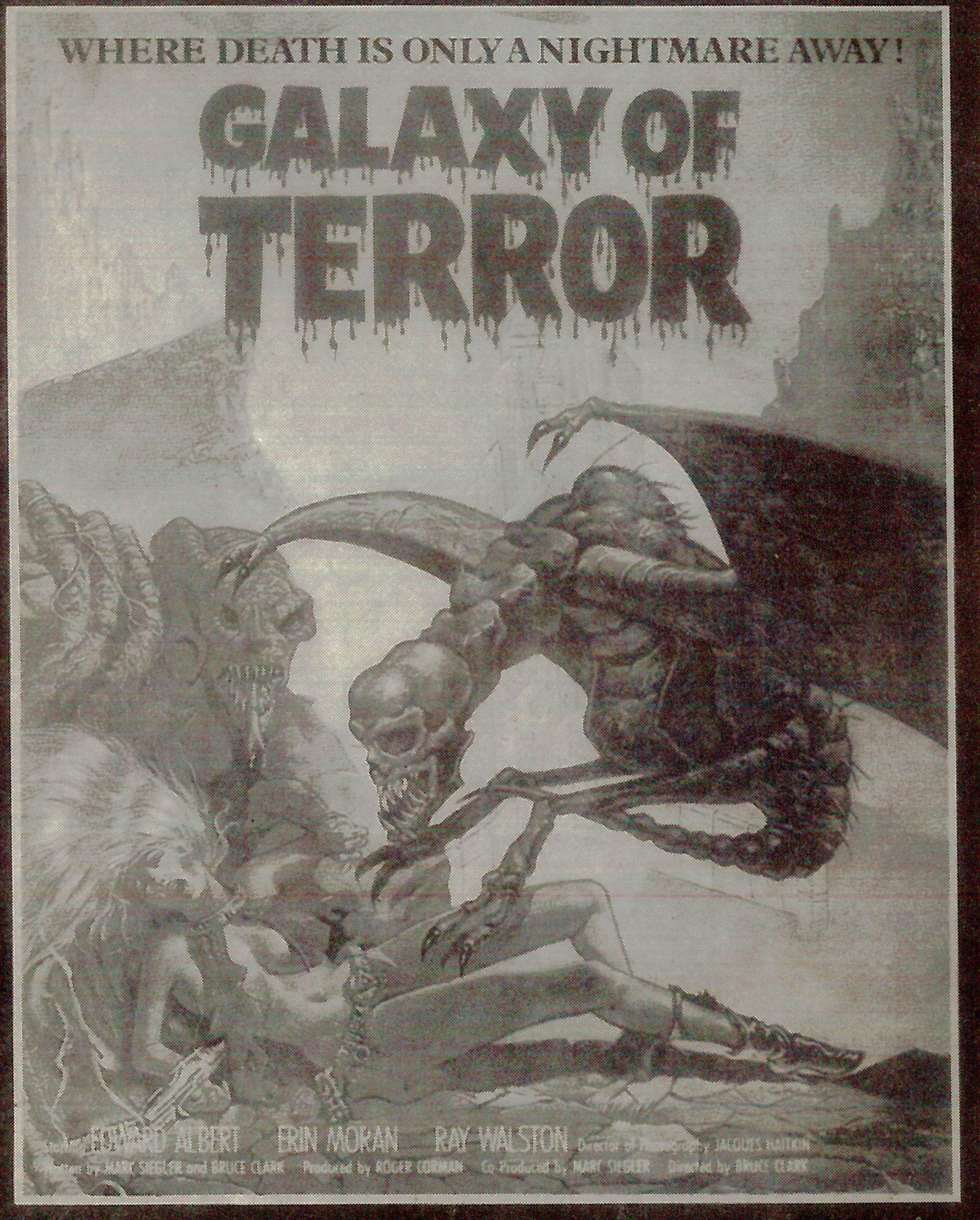
Scenariusz oparty na opowiadaniu Johna Carpentera.

Eyes of Laura Mars
thriller — horror od 15 lat
USA, 1978, 102 min.
reż. Irvin Kershner
wyst. Faye Dunaway, Tommy Lee Jones
dystr. ITI Home Video

WARNER
HOME
VIDEO
A NIGHTMARE ON ELM STREET
PART 2
18
VHS PAL
PES 35015
A NIGHTMARE
ON ELM STREET
PART 2
FREDDY'S
REVENGE
18
FROM WARNER BROS.
A WARNER COMMUNICATIONS COMPANY

United Artists

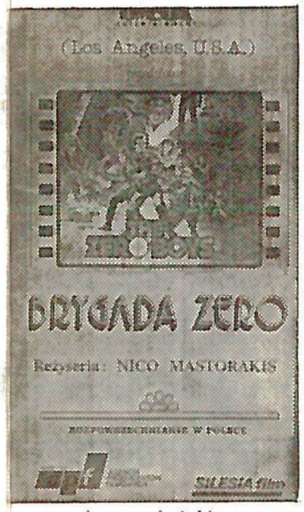
WARNER HOME VIDEO

From United Artists Corporation

BRYGADA ZERO

W ostatnich latach Ameryką i zachodnią Europą owładnął dziwny rodzaj sportu. Zabawa w wojnę. Dwie kilkuosobowe drużyny uzbrojone w broń stylizowaną na prawdziwą, ale wystrzeliwującą pociski z kolorową farbą, „walczą" ze sobą na specjalnie wybranym poligonie. Wygrywa zespół, którego członkowie "przeżywają" bitwę.

Mistrzowska drużyna jednego z amerykańskich uniwersytetów wyjeżdża na weekend. Zawodnikom towarzyszą ich dziewczyny. Wesoły piknik w lesie przerywa pełen strachu krzyk wołania o pomoc. Pomiędzy drzewami widać biegnącą postać kobiety.

Kilkanaście metrów dalej stoi samotny dom wygodnie umeblowany. Kartka umieszczona przez gospodarzy na drzwiach lodówki zaprasza przybysza w gościnę.

Nastolatki nie czują się jednak zbyt bezpiecznie i swojsko w willi. Ktoś ich podgląda, krąży wokół domu, straszy. Przerwana została łączność telefoniczna, nie ma prądu.

Nagła ulewa rozmiękcza ziemię w ogrodzie, która spływając odsłania kilkanaście kościotrupów. Jedna z dziewcząt znika. Szalony morderca zapowiada młodym okropną śmierć.

Chłopcy wyposażeni są jednak w prawdziwą broń automatyczną, której używają do treningów na pustyni. Maniak nie będzie więc miał łatwego zadania.

The Zero Boys
akcja-horror
USA, 1986, 90 min.
reż. Nico Mastorakis
wyst. Daniel Hirsh, Kelli Maroney, Jared Moses, Nicole Rio
dystr. APF — SILESIA Film

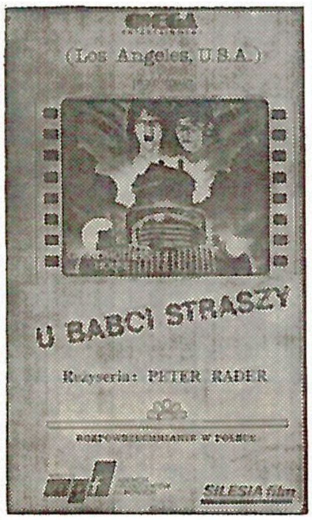
U BABCI STRASZY

Nowymi opiekunami rodzeństwa Lynn i Davida zostają ich babcia i dziadek. Ojciec niedawno zginął tragicznie i dzieciaki muszą przenieść się do domu, gdzie spędzały swe wczesne dzieciństwo i skąd wyprowadziły się przed laty po śmierci matki.

Willa dziadków jest prześliczna. Oboje seniorzy przyjmują wnuki bardzo serdecznie. Nowi koledzy i nauczyciele w szkole także witają Lynn i Davida bardzo przyjaźnie. Pierwsza noc w nowym domu jest dla Davida koszmarem. Śni mu się, że widzi jak jego babcia i dziadek późną nocą wnoszą do piwnicy owinięte w folię ciało. Chłopiec schodzi za nimi do piwnicy obserwując z przerażeniem jak starszy mężczyzna ostrzy nóż, by utoczyć krew ofiary. David budzi się zlany potem.

Do domostwa dziadków przyjeżdżają w odwiedziny na kilka dni znajomi — Hakettowie, z czworgiem swoich dzieci. David ma nowego kolegę — Raymonda, z którym zwiedza okolicę. Ray, miejscowy chłopak, opowiada Davidowi różne mrożące krew historie, które wydarzyły się w sąsiedztwie.

Wracając do domu, David zauważa swoich dziadków krzątających się w ogrodzie przy dziwnych czynnościach. Palą rzeczy dobyte z wiklinowej walizki, a do piwnicy wnoszą jakiś długi przedmiot owinięty w plastyk. To już jednak nie jest sen. Koszmar na jawie dopiero się zaczyna.

Grandmother's House
horror, od 18 lat
USA, 1988, 86 min.
reż. Peter Ryder
wyst. Eric Foster, Kim Valentine, Brinks Stevens, Ida Lee
dystr. APF — SILESIA Film

DZWONNIK Z NOTRE DAME

Film ten to na poły horror i love story. Temat znany od lat, zaczerpnięty z książki Wiktora Hugo „Katedra Marii Panny w Paryżu". Wcześniej ekranizowali już tę powieść William Dieterle (film z 1939 roku z Charlesem Laughtonem i Maureen O'Hara) oraz Jean Dellannoy (1957, z Anthony Quinnem i Giną Lolobrigidą).

Tym razem w postać potwornego Quassimodo o zdeformowanej twarzy i ciele wcielił się Anthony Hopkins.

Quassimodo jest wychowankiem, pomocnikiem, służącym i wykonawcą rozkazów pełnego zła i nienawiści archidiakona katedry Notre Dame — Don Claude'a. W oko wszetecznemu duchownemu wpada piękna Cyganka o imieniu Esmeralda. Ona sama wolałaby przystojnego oficera kawalerii, który również zauważa urok i wdzięk ponętnej tancerki.

Na polecenie Don Claude'a Quassimodo porywa Esmeraldę. Zakonnik więzi ją w jednej z wież katedralnych. Jej strażnikiem jest kaleki dzwonnik.

Historyczny romans z dreszczykiem oparty na trydycyjnym wątku opowieści o Pięknej i Bestii. W roli Don Claude'a — Derek Jacobi (czy pamiętacie go Państwo jeszcze jako odtwórcę roli Klaudiusza w serialu „Ja, Klaudiusz"?!). Esmeraldę kreuje Lesley Anne Down („Północ-Południe").

The Hunchback of Notre Dame
horror, od 14 lat
USA, 1982, 102 min.
reż. Michael Tuchner
wyst. Anthony Hopkins, Derek Jacobi, Lesley Anne Down, Robert Powell, John Gielgud
dystr. ITI Home Video

DEAD POETS SOCIETY (Stowarzyszenie Umarłych Poetów)

Oto najlepsza, ekskluzywna szkoła średnia dla chłopców, przygotowująca kandydatów na studia w równie renomowanych uczelniach — Welan. Od wielu lat nauczyciele i uczniowie wierni są tu bezgranicznie trzem regułom. Są nimi: Tradycja. Honor i Dyscyplina.

Właśnie rozpoczyna się nowy rok szkolny. W klasie — uczniowie z dobrych domów, synowie niejednokrotnie chorobliwie ambitnych rodziców, którzy wiążą ze swymi pociechami wielkie plany i nadzieje.

Szkołą kieruje surowy, konserwatywny dyrektor. Grono wychowawców składa się z równie dogmatycznych, starej daty profesorów. Wśród nich jest jednak wykładowca literatury angielskiej, który szybko zyskuje sobie uznanie i autorytet dużej grupy nieco przestraszonych i zestresowanych sztubaków.

John Keaton, najmłodszy z nauczycieli, jest absolwentem Welan. W swoich szkolnych latach był tu znaną postacią, zdolnym, wybijającym się uczniem, kapitanem drużyny sportowej i jednym z założycieli dziwnej grupy o nazwie Stowarzyszenie Umarłych Poetów. Jakże inne są lekcje literatury prowadzone przez Keatona. Daje swoim wychowankom nie tylko wiedzę, przede wszystkim uczy ich samodzielnego myślenia, odczuwania, trafia do ich serc i umysłów, przełamuje ich nawyki i skostniały system wartości wyniesiony z mieszczańskich domów. Dla niektórych z nich okazuje się to być jednak zbyt silnym wstrząsem.

Następny wspaniały film australijczyka Petera Weira („Piknik pod wiszącą skałą", „Świadek"), najlepszy chyba film spośród tegorocznych laureatów Oscarów, z muzyką M. Jarre'a.

Dead Poets Society
obyczaje, od 14 lat, USA, 1989, 124 min., reż. Peter Weir
wyt. Robin Williams, Robert Sean Leonard, Ethan Hawke

BORN ON THE FOURTH OF JULY (Urodz ony 4-ego lipca)

Uznana przez krytykę, oparta na autentycznej biografii historia życia weterana wojny wietnamskiej, Rona Kovica posłużyła za kanwę filmu.

Ron, jako młody chłopak wychowany na dziecięcych zabawkach w wojnę i dumnie brzmiących hasłach o demokracji i miłości do Ojczyzny, zgłasza się na ochotnika do *marines*. Mając pełne poparcie swoich rodziców jest dumny, że może przyczynić się do krzewienia demokracji na świecie — szczytnych ideałów Wuja Sama. W swojej decyzji utwierdza go sierżant-werbownik, który mocnymi słowami przedstawia wojsko jako najlepszą drogę życia (świetnie zagrany epizod przez Toma Berengera).

Rozpoczyna się wojna w Wietnamie. Ron, jak i wielu „nowych", zostaje wysłany w głąb dżungli. Szczytne ideały i dumnie brzmiące hasła nie znajdują racji bytu w walce z partyzantami i bezbronną ludnością cywilną. Wojna Rona nie trwa zresztą długo — ranny, wraca do Stanów na wózku inwalidzkim — jest sparaliżowany od pasa w dół. Jego stan psychiczny również jest daleki od normy — wydaje mu się, że w ogniu walki przypadkiem zabił swojego kolegę z oddziału.

Film wywołany nowym nawrotem amerykańskich wyrzutów sumienia (interwencja w Panamie).

Born On the Fourth of July
obyczaje-wojsko, od 16 lat
USA, 1989, 117 min.
reż. Oliver Stone
wyst. Tom Cruise, Raymond J. Barry, Jerry LeVine, Willem Dafoe

IN COUNTRY (W polu)

Hapewell — jedno z wielu małych amerykańskich miasteczek. W starym domu mieszka tu Samantha, siedemnastoletnia dziewczyna, która właśnie ukończyła szkołę średnią. Uwielbia bieganie przy muzyce Bruce'a Springsteena i opiekuje się swoim wujem Emmettem, weteranem wietnamskiej wojny. Emmettowi z pozoru nic nie dolega. Wojna zostawiła mu wszystkie członki. Nie lubi jednak pracować, a często ogarniają go napady panicznego lęku. Każda burza z piorunami sprawia, że przypominają mu się sceny walk, wybuchy pocisków, śmierć. Wojna nadal trwa w jego umyśle.

Samantha chciałaby się usamodzielnić, może wyjechać na studia. Boi się jednak pozostawić wuja bez opieki. Takich jak on jest w Hapewell kilku. Niektórzy pozakładali rodziny, inni są samotni. Od czasu do czasu spotykają się przy piwie żeby pogadać o dawnych czasach. Są inni. Byli w akcji, byli w polu. Ojciec Sam zginął w Wietnamie. Dziewczyna go nie pamięta, nic o nim nie wie! Znajduje jednak skrzynkę zawierającą fotografie i listy ojca do matki, pragnie poznać jego losy. Jego byli koledzy nie ułatwiają jej zadania — nie chcą wspominać wojny.

Samantha nie ustaje w poszukiwaniach. Ma nadzieję, że na zbliżającym się Balu Weteranów dowie się czegoś więcej.

Przestaje jej odpowiadać towarzystwo rówieśnika Lonnie'ego. Imponuje jej Tom, właściciel warsztatu samochodowego. On również był w Wietnamie.

In Country
obyczaje, od 15 lat, USA
1989, 113 min., reż. Norman Jewison.
wyst. Bruce Willis, Emily Lloyd

FABULOUS BAKER BOYS (Wspaniali bracia Bakerowie)

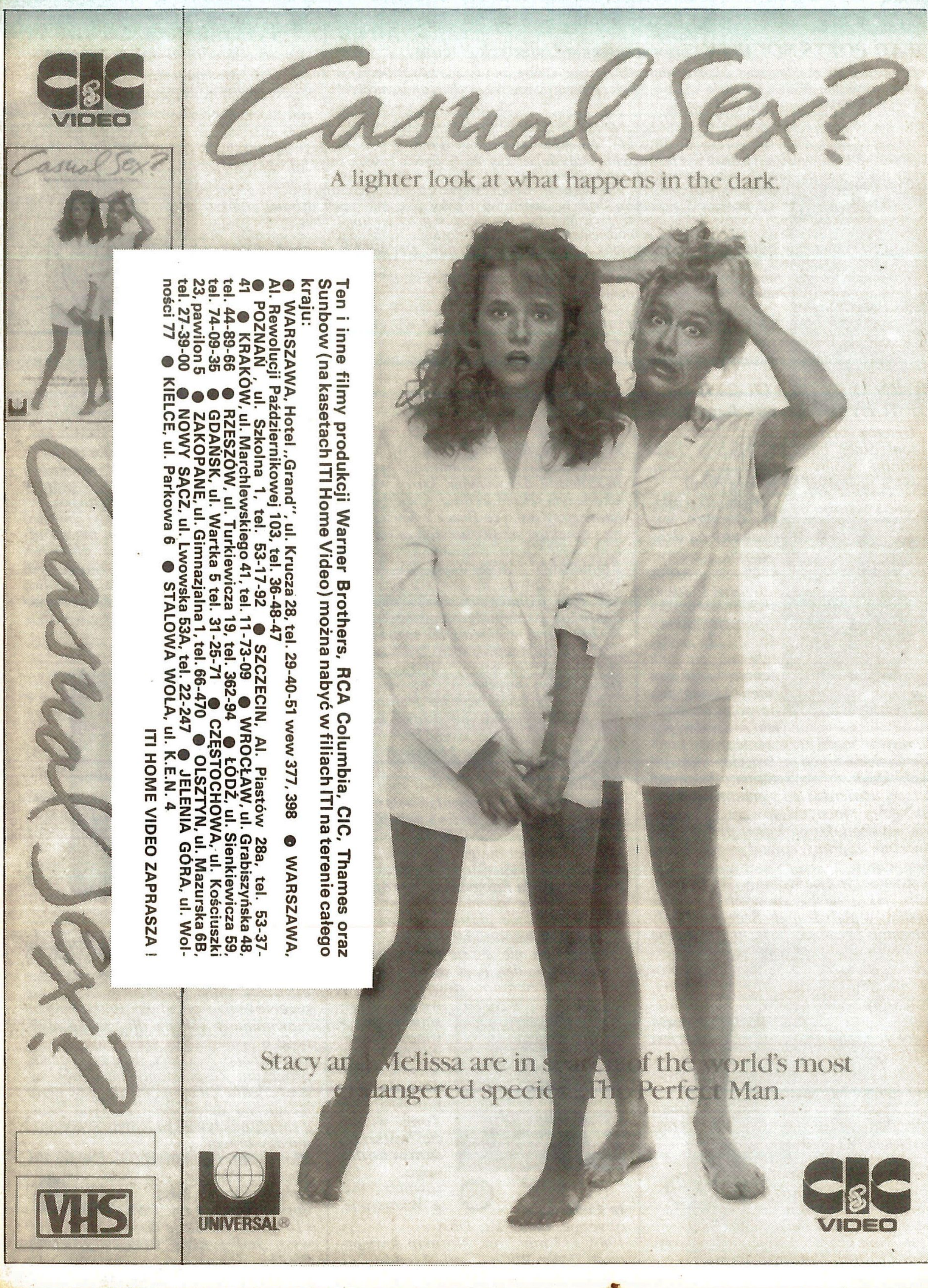
Już ponad 15 lat bracia Frank i Jack Bakerowie uprawiają wielką muzykę do małej gastronomii — czy może odwrotnie? Duet fortepianowy grający „do kotletów" w drugorzędnych restauracjach to nie jest szczyt marzeń obu muzyków, ale... Frank ma na utrzymaniu rodzinę, zaś Jack, choć pozuje na cynika i nihilistę, raniąc tym najbliższych, czuje żal do świata za swą niezrealizowaną karierę bluesowego pianisty.

Spadek zapotrzebowania na tego rodzaju koncerty zmusza Bakerów do zaangażowania wokalistki. Trzydziesta ósma z przesłuchanych dziewcząt (nie do wiary, jakie beztalencia usiłują się przebić mając za cały kapitał ogromne mniemanie o sobie!), długonoga piękność o wspaniałym seksownym głosie ale mętnej przeszłości, staje się gwiazdą programu. Zespół ponownie odnosi sukcesy, jednak niepokój wniesiony przez niezależną dziewczynę zaczyna psuć, a raczej odkrywać prawdziwe stosunki między braćmi...

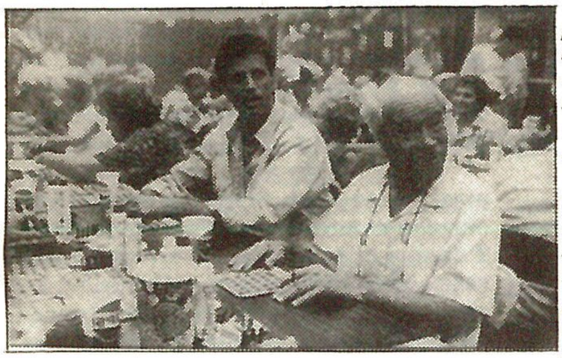
Złoty Glob i nominacja do Oscara dla Michelle Pfeiffer

Fabulous Baker Boys
obyczaje, od 16 lat, USA, 1989, 114 min., reż. Steve Kloves
wyst. Jeff i Beau Bridges, Michelle Pfeiffer

CIC VIDEO
Casual Sex?
A lighter look at what happens in the dark.
Ten i inne filmy produkcji Warner Brothers, RCA Columbia, CIC, Thames oraz Sunbow (na kasetach ITI Home Video) można nabyć w filiach ITI na terenie całego kraju:
● WARSZAWA, Hotel „Grand", ul. Krucza 28, tel. 29-40-51 wew 377, 398 ● WARSZAWA, Al. Rewolucji Październikowej 103, tel. 36-48-47
● POZNAŃ, ul. Szkolna 1, tel. 53-17-92 ● SZCZECIN, Al. Piastów 28a, tel. 53-37-41 ● KRAKÓW, ul. Marchlewskiego 41, tel. 11-73-09 ● WROCŁAW, ul. Grabiszyńska 48, tel. 44-89-66 ● RZESZÓW, ul. Turkiewicza 19, tel. 362-94 ● ŁÓDŹ, ul. Sienkiewicza 59, tel. 74-09-35 ● GDAŃSK, ul. Wartka 5 tel. 31-25-71 ● CZĘSTOCHOWA, ul. Kościuszki 23, pawilon 5 ● ZAKOPANE, ul. Gimnazjalna 1, tel. 66-470 ● OLSZTYN, ul. Mazurska 6B, tel. 27-39-00 ● NOWY SĄCZ, ul. Lwowska 53A, tel. 22-247 ● JELENIA GÓRA, ul. Wolności 77 ● KIELCE, ul. Parkowa 6 ● STALOWA WOLA, ul. K.E.N. 4
ITI HOME VIDEO ZAPRASZA !
Casual Sex?
VHS
UNIVERSAL®
CIC VIDEO

DAD (Tata)

Duża gratka dla miłośników twórczości literackiej współczesnego pisarza amerykańskiego Wiliama Whartona („Ptasiek", „W księżycową jasną noc"). Scenariusz filmu został bowiem oparty na trzeciej jego powieści „Tato", również wydanej w Polsce przez „Czytelnika".

Bette Treamont powala nagły atak serca. Zostaje zabrana do szpitala, skąd nieprędko wyjdzie. Bette nie może więc przez pewien czas opiekować się swoim niedołężniałym mężem Jake'em (78 lat). Z Nowego Jorku przyjeżdża wezwany przez siostrę syn państwa Treamont, John, wytworny biznesmen z Wall Street. Jest to jego pierwszy od dwóch lat przyjazd do rodzinnego domu.

John jest zaszokowany fizycznym i psychicznym stanem ojca. Jake jest całkowice niesamodzielny, nie potrafi się ubrać, nie wie gdzie co w domu leży, zapomniał nawet jak się zapina guziki. Początkowo John chciał znaleźć dla ojca pielęgniarkę by móc najszybciej wrócić do swoich interesów. Postanawia jednak, widząc jak dobroczynny wpływ wywiera jego obecność — sam zaopiekować się Tatą.

Bette także powraca do zdrowia, niedługo wróci ze szpitala do domu. Rodzina poważnie obawia się jej reakcji na zmiany jakie zaszły w zachowaniu jej męża. Wcześniej całkowicie od niej zależny, zdominowany, niemal ubezwłasnowolniony, jest w tej chwili zupełnie innym człowiekiem.

Kolejny przykład kina familijnego. Doskonała obsada aktorska i równie dobra muzyka Jamesa Hornera.

Dad
obyczaje, od 15 lat, USA, 1989, 87 min.
reż. Gary David Goldberg
wyst. Jack Lemon, Ted Danson, Olympia Dukakis

CAMILLE CLAUDEL

W środku nocy do położonej w parku stancji dla dziewcząt przybiega młody człowiek i budzi służbę. Informuje właścicielkę, że jego siostra uciekła z domu. Prosi o pomoc w jej odnalezieniu.

Jest rok 1885. Paryż. Camille nie uciekła. Dziewczyna marzy o zostaniu rzeźbiarką i nocą wędrowała z walizką w poszukiwaniu gliny.

Jej nauczycielem z woli ojca ma zostać sam sławny August Rodin. Artysta ma opinię nie tylko znakomitego, ekstrawaganckiego i cenionego rzeźbiarza, ale i uwodziciela dziewcząt.

Rodin nie chce uczyć Camille. Jest obcesowy, lekceważący wszystko i wszystkich, zajęty z pozoru tylko sobą i swoją twórczością.

Camille ma talent. Rodin doskonale zdaje sobie z tego sprawę. Uważa, że dziewczyna nie potrzebuje już nauki. Jej umiejętności należy chronić i pozwalać jej pracować.

Pierwszy kawałek marmuru, który dostaje Camille od Rodina, pochodzi z Grecji. Dziewczyna sama go wybrała.

Historyczny romans w świecie sztuki nakręcony kosztem blisko 20 mln dolarów. Dylematy twórcze, dramaty osobiste, sukces, miłość i zwątpienie. Przykład refleksyjnego, europejskiego kina współczesnego jakże innego od dynamiki fabuły filmów amerykańskich. 5 francuskich Cezarów i Srebrny Niedźwiedź na festiwalu filmowym w Berlinie.

Camille Claudel
obyczaje, od 16 lat
Francja, 1988, 170 min.
reż. Bruno Nuytten
wyst. Isabelle Adjani, Gerard Depardieu, Laurent Grevill

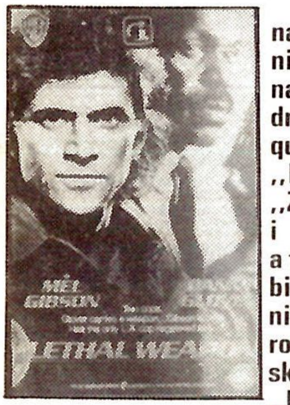
MEL GIBSON
WCALE TAKI NIE

Życiorys ma podobno typowo ,,hollywoodzki'': sława już w dwa lata po debiucie, presja sukcesu związanego z rolą o ogromnym ciężarze psychicznym, wir pracy, coraz więcej, coraz lepiej, coraz wyższy pułap wymagań wobec siebie, alkohol, prochy, kontynuacja przyjętego typu bohatera, znów alkohol, znów sukces, a wszystko to okupione zapaścią emocjonalną i niemal wstrętem do zawodu. Potrzeba było dwuletniego urlopu na ukochanym ranczo w Australii, pośród regularnie powiększającej się rodziny, by MEL GIBSON, już z dystansem do swego wizerunku desperata i sławy ,,symbolu seksu lat 80.'', mógł sięgnąć po następny scenariusz.

Kiedy nakręcił ,,Zabójczą Broń'' — znakomity thriller policyjny nie pozbawiony akcentów politycznych, wydawało się, że wypadnie mu już tylko coraz doskonalej powielać pewien typ postaci; był przecież i przywódcą zbuntowanych marynarzy w ,,The Bounty'', i energicznym, zdecydowanym na wszystko dziennikarzem w ,,Roku niebezpiecznego życia'', i wojownikiem szos w ,,Mad Maxie'', wymierzającym na własną rękę sprawiedliwość w świecie pozbawionym wszelkich zasad przez konflikt nuklearny, wreszcie — niezrównoważonym psychicznie policjantem, dla którego po powrocie z Wietnamu jedynym celem życia jest perfekcyjne posługiwanie się bronią.

Wszyscy oni to desperaci, którzy najpierw działają (często — zabijają), a dopiero potem rozważają skutki swego postępowania. Wytknięty cel — niezmiennie szlachetny — jest często tylko pretekstem do wyładowania na otoczeniu skumulowanej energii, strachu, rozpaczy. Nad wszystkim zaś dominuje pewność działania. Bohater Gibsona jest przede wszystkim zdeterminowany i takim chcą go widzieć reżyserzy: Peter Weir, George Miller, Richard Donner i Robert Towne.

I oto znalazł się twórca, który zapragnął udowodnić, że całą tę groźną witalność da się wtłoczyć w postać niezdecydowanego duńskiego królewicza. Franco Zeffirelli, autor wielkich ekranizacji dzieł Szekspira, postanowił z Szalonego Maksa uczynić Hamleta.

O tym, o pracy nad filmami, które niedawno weszły na ekrany w zachodniej Europie: ,,Tequila Sunrise'', ,,Bird On a Wire'', ,,Zabójcza Broń 2'' i ,,Air America'', a także trochę o sobie i swojej rodzinie, Mel Gibson rozmawia z włoskim tygodnikiem ,,Epoca'':

— Jak określiłby pan swoje poczucie humoru?

— Jako perwersyjne. Lubię kawały i śmieję się w najdziwniejszych sytuacjach. Pewnego dnia na planie (,,Zabójczej Broni 2'' — przyp. tłum.) faceci od efektów specjalnych wręczyli mi aparacik, który wywołuje efekt iskier strzelających z palców. I co ja robię? Idę do przyczepy reżysera, Richarda Donnera, gdzie jest kupa elektrycznych przewodów, dotykam jednego z nich i z moim chytrym aparacikiem w ręce udaję, że poraził mnie prąd. Wrzasnąłem jak wariat, ale trzeba było spojrzeć na twarz Donnera! Stary drań zasztywniał z przerażenia.

— I to pana rozbawiło?

— Naturalnie. Taki już jestem: bawi mnie wywoływanie u ludzi różnych reakcji.

— Skąd u pana ta potrzeba robienia z siebie błazna?

— Przypuszczalnie winni są moi rodzice. Oboje pochodzą z Irlandii, a Irlandczycy lubią kpić z Anglików i ich języka. Wystarczy przeczytać Joyce'a i Becketta, oni też to robią. Odkryłem tę cechę również u braci Marx, nie czuję się więc specjalnie winny. Uwielbiam Groucho Marxa. Oglądam ich nawet w ,,Zabójczej Broni''. Nie ma już takich komików.

— Dlaczego więc nie zagrał pan tej roli bardziej komediowo?

— Bo nie odważyłem się zaufać mojemu poczuciu humoru. Może jestem tchórzem. a może wolę dochodzić do tego stopniowo, tak długo jak będę miał gotową do śmiechu publiczność. Dowodzą tego moje trzy ostatnie filmy.

— Pomówmy zatem o bohaterze ,,Zabójczej Broni''. Riggs postępuje tak jakby nie znał uczucia strachu. Jak go pan wytłumaczy?

— Riggs, zwany przez kumpli Zabójcza Broń, przyzwyczaił się do życia w permanentnym stresie i jednocześnie walczy z nim przez cały czas. Tylko że w ten sposób się uzależnił: jeśli długo nie znajduje się w sytuacji wywołującej ,,łomot serca'', to ją sobie wynajduje. Dla aktora granie podobnej postaci jest paskudnym przeżyciem, bo musi wtedy pójść na całość, pokazać się w najbardziej skrajnych sytuacjach. A prawdzwi policjanci rzeczywiście tacy są. Często rzeczywistość stwarza więcej tego rodzaju przypadków niż się nam wydaje.

— Druga część ,,Zabójczej Broni'' to następny film akcji: strzelaniny, wybuchy, pościgi samochodowe. Mam jednak wrażenie, że oś dramaturgiczna przesunęła się bardziej w stronę wzajemnych relacji między dwoma policjantami — Riggsem i Murtaughem.

— To prawda. Obydwaj często się z sobą sprzeczają, ale szanują się nawzajem, ufają sobie i w końcu rodzi się między nimi prawdziwa więź.

— Istotnie, Riggs został prawie adoptowany przez rodzinę Rogera Murtaugha. Jego żona go opiera, a on ogląda z nimi telewizję...

— I co z tego? Po prostu Riggs, niedoszły samobójca, znowu odkrył uroki życia.

— Dobrze, co w takim razie z pana wizerunkiem ,,mężczyzny najbardziej seksy na świecie''? Czy nie ponosi pan w domu konsekwencji tej, hm, popularności?

— Ta moja reputacja jest przesadzona, proszę mi wierzyć. Wszystko przez pewną okładkę w magazynie ,,People'' z 1984r. Z drugiej strony lepiej już być symbolem seksu niż być obwołanym najbardziej zdemoralizowanym facetem świata. Ale podchodzę do tego z dystansem. Pewnie że istnieje takie o mnie wyobrażenie, jednak staram się przeciwstawiać na ile mogę. Jako aktor wolę być brany serio.

— Jak pan może tak mówić, skoro najpierw w ,,Tequila Sunrise'' z Michelle Pfeiffer, a potem w ,,Zabójczej Broni 2'' z Patsy Kensit gra pan sceny erotyczne dosyć ryzykowne...

— Nagość i całe to sapanie na ekranie budzą sprzeciw, wiem o tym i w przyszłości zrobię więcej by trzymać się od tego z daleka. O, proszę, film, w którym zaangażowałem się teraz, miał jedną scenę tego rodzaju i...

— I co? Odmówił pan jej zagrania?

— Spowodowałem, że usunięto ją ze scenariusza. Zapyta pani, dlaczego nie usunąłem również tej z ,,Zabójczej Broni''. Stało się tak dla wzmocnienia efektu dramatycznego: konieczna była silna fizyczna więź między Riggsem a dziewczyną, aby w momencie jej śmierci (a umiera w sposób bardzo brutalny) wrażenie tragedii było najmocniesze. Oportunizm? Tak, z pewnością. Ale czyż to wszystko nie jest fikcją, udawaniem?

— Czy to prawda, że po nakręceniu trzech filmów pod rząd w r. 1984 narobił pan sobie kłopotów i pańska kariera była zagrożona?

— Więcej się o tym pisało, niż to było warte. Piłem, ale piją też wszyscy inni. Proszę sobie wyobrazić jak może wyglądać życie chłopca, który zaledwie skończył liceum i nagle gra główną rolę w filmie, potem w drugim, w trzecim, czwartym... Nie byłem na to przygotowany, nie umiałem w ten sposób żyć! Musiałem się jakoś bronić, to było najprostsze, rodzaj ucieczki. Mówi się bardzo ładnie, że łatwo jest być gwiazdą. Bzdury!

— Skoro sparzył się pan na alkoholu, to co pan robi, by więcej nie uciekać?

— Biorę urlop. Mój agent się wścieka, lecz ja odkryłem, że nieregularne pojawianie się przed kamerą bardzo pomaga zachować równowagę. Zacząłem to stosować i lepiej mi się teraz pracuje. Między ,,Bird On a Wire'' a ,,Air America'' mia-

łem tylko dwa miesiące wolnego. Złapię ze dwa lata wytchnienia po tym jak już zagram Hamleta u Zeffirellego. A jak wrócę, z paroma więcej siwymi włosami i zmarszczkami, spróbuję jeszcze czegoś innego.

— Proszę mi opowiedzieć o Zeffirellim. Jaki będzie ten „Hamlet"?

— Długo o tym rozmawialiśmy. Widziałem jak Zeffirelli przedstawia na ekranie Szekspira i jego dzieła. I jeśli jest dziś reżyser, który może pozbawić „Hamleta" elżbietańskiej patyny i przypisać go do epoki przedchrześcijańskiej Danii, to jest nim właśnie on. To ma być coś zupełnie odwrotnego, nowa interpretacja i ta rzecz mnie podnieca. Zeffirelli podoba mi się — po prostu zna się na tym, co robi. Stworzymy Hamleta realistycznego.

JESTEM

— Jaka jest pańska metoda budowania roli?

— Mówią, że jestem całkowitym przeciwieństwem aktora kształtującego postać według Metody. To twierdzenie zbyt krańcowe. Mówi się też, że jak już „wejdę" w rolę to zmieniam w ten sposób również swoje życie. Kiedy słyszę, że w grze aktorskiej jest 99 procent potu, a tylko 1 natchnienia, inspiracji, to się z tym zgadzam. Czy musiałbym zabijać, aby dobrze wczuć się w rolę zabójcy? Kino jest przecież fikcją. Co nie zabrania wykorzystywać do budowania roli znajomości realiów świata zewnętrznego. W „Zabójczej Broni" stykałem się z wieloma policjantami, przyjrzałem się jak pracują i potem wykorzystałem to w filmie.

— Jaką postać gra pan teraz z Goldie Hawn w „Bird On a Wire"?

— Kogoś, kto przed 15 laty zeznawał przeciwko mafii, a potem „zniknął", tzn. otrzymał od policji nową tożsamość. Jednak mija już 15 lat odkąd żyje w lęku, że zostanie odkryty, jest postacią bierną, odwrotnie niż bohater „Zabójczej Broni". Niespodziewanie wszyscy go odnajdują: mafiosi, kobieta, którą był zmuszony porzucić, policja, która powinna go chronić. Jest tam wiele momentów komicznych; to film, który będą mogły obejrzeć moje dzieci.

— Od jakiegoś czasu mówi się, że nie pochwala pan ani nadmiaru seksu, ani przemocy na ekranie.

— Gwałt nie podoba się nikomu i kiedy mogę staram się trzymać z daleka od nieuzasadnionych scen tego rodzaju. Staram się nie używać wulgarnego języka. Przemoc plus przesada to prawie pornografia. Kino naprawdę nie potrzebuje tych rzeczy do rozweselania. W „Air America" jesteśmy w Tajlandii lat 60. i 70.; moglibyśmy tam „brodzić" w przemocy, ale na szczęście scenariusz jest nie tylko sensacyjny, ale i zabawny.

— Słowem, chce pan naprawdę zniszczyć dwoiste wyobrażenie, jakie publiczność wyrobiła sobie o aktorze Melu Gibsonie. Widzimy też jakim jest człowiekiem. Ma pan dom w Los Angeles. Czy mam przez to rozumieć, że definitywnie rezygnuje pan z Australii?

— Ależ nie! Australia jest moim domem, w Hollywood tylko pracuję, więc kiedy mogę to wracam na moje ranczo, gdzie jest dużo zwierząt i gdzie sam jestem sobie panem. Zainwestowałem wszystkie moje zarobki w to gospodarstwo, więc będę tam nadal mieszkać.

— Mel Gibson jest więc rozsądny. A skoro już przy tym jesteśmy — może rozprawi się pan również ze swoją opinią „pierwszego amanta"? Czy to prawda, że kiedy pan pracuje, ma pan swoją żonę Robyn i piątkę dzieciaków zawsze przy sobie?

— Najprawdziwsza. Wolę kiedy moje dzieci są zawsze z obojgiem rodziców niż tylko z matką. Przeszkadza im to trochę w nauce, ale za to mają wiekę korzyść z podróżowania i nabywania cennych doświadczeń. Urodziłem się w rodzinie, gdzie razem ze mną było 11 dzieci, mam więc wyraźne poczucie więzi grupowej, plemiennej, z moją czeredą. I od nich nie oczekuję niczego innego. Żegnaj legendo wielkiego kochanka? Trudno. Bywa i tak.

Mel Gibson w ciągu 13 lat nakręcił 16 filmów. Dziś ma 35 lata i jakkolwiek jego warsztat artystyczny cieszy się uznaniem krytyki i aplauzem widowni — wielkie role pod kierunkiem wielkich reżyserów są jeszcze przed nim. Być może pierwszą z nich stanie się właśnie „Hamlet" Zeffirellego. Zanim jednak ten interesujący amerykańsko-australijski aktor dołączy do grona „wielkich Hollywoodu": Redforda, Nicholsona, De Niro, Hoffmana, zobaczmy jak radzi sobie w produkcjach czysto rozrywkowych. I niech to określenie nikogo nie zmyli: są to filmy znakomite w swojej klasie, jednocześnie przemycające ważne przesłania ogólnoludzkie w toku akcji zapierającej dech w piersiach, okraszone iskierką humoru, co już jest zasługą samego Gibsona, który będąc kpiarzem w życiu i na planie, nie traktuje swoich bohaterów ze śmiertelną powagą. Takich filmów przeważnie bezskutecznie szukamy na ekranach naszych kin. Wygrani są na razie jedynie posiadacze magnetowidów, u których filmy z Melem

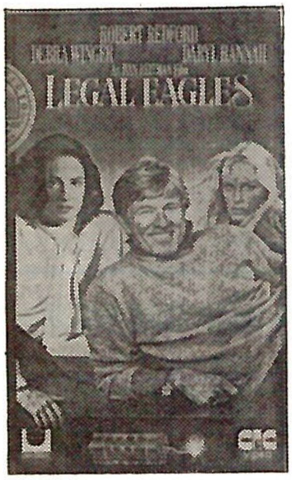

Gibsonem stanowią żelazną pozycję domowych wideotek. Wideo choć w części pozwala nam śledzić najwybitniejsze w każdym gatunku tytuły i — na ich przykładzie — ewolucję współczesnego kina. Nie da się ukryć, że niektóre ówczesne głośne wydarzenia w światowej kinematografii, pokazywane nam dziś w telewizji, wyrwane z kontekstu czasów, w jakich powstawały, nie robią już na nas zamierzonego przez twórców wrażenia, tak szybko doskonali się technika produkcji filmów i zmieniają ich kanony estetyczne i moralne. W tym roku mija 11 lat od spektakularnego sukcesu „Mad Maxa" George'a Millera (drugą część tego filmu Stowarzyszenie Krytyków Filmowych w Los Angeles uznało za najlepszy film zagraniczny w 1982 r., zdobył także Grand Prix na MFF w Avoriaz), nie znanego do tej pory naszym kinomanom z przyczyn niegdyś ideologicznych, a teraz — nie wiadomo jakich. Paradoksem jest to, że z jednej strony wideo dobija nasze kino, a z drugiej, ktokolwiek chce być na bieżąco z kinematografią na świecie, musi korzystać z pirackich kaset z fatalnej jakości obrazem i zwyrodniałą ścieżką dźwiękową. I raczej nie liczmy na to, że co miesiąc przyjedzie do Polski jakiś wybitny aktor z najlepszymi swymi filmami w walizce. Histeria towarzysząca niedawnej wizycie Roberta De Niro jest tylko smutnym dowodem jak żałosne są nasze próby przynajmniej biernego uczestnictwa w procesie tworzenia się historii kina. Zanim Warner Bros i nowa ustawa o kinematografii „dogonią" dla nas światowe premiery, niech nam Rambo starczy za całą pociechę.

oprac.
IWONA CHUDZIKIEWICZ

ORŁY TEMIDY

Nowy Jork, rok 1968. Pożar w willi znanego malarza Sebastiana Dirdona, który wybucha nagle w środku nocy, powoduje śmierć artysty i bezpowrotne zniszczenie jego obrazów. Z płomieni uchodzi z życiem tylko córeczka Dirdona i jeden z jego przyjaciół.

18 lat później Chalsey Dirdon (Daryl Hannah) zostaje oskarżona o kradzież jednego z obrazów ojca. Jej obrony podejmuje się młoda, energiczna pani adwokat Laura Kelly (Debra Winger). Chalsey twierdzi, że obraz, który zabrała z galerii, został jej podarowany przez ojca na 8 urodziny, czego dowodem ma być dedykacja umieszczona z tyłu płótna. Przez lata jednak uważano, że obraz spłonął razem z domem rodzinnym Dirdonów.

Do Laury Kelly trafia policjant, który przed 17 laty prowadził śledztwo w sprawie pożaru w domu Sebastiana Dirdona. Wtedy z niejasnych powodów został odsunięty od dochodzenia. Zostawia adwokatce akta tamtej sprawy. Wygląda na to, że artysta został zamordowany, jego obrazy ukradzione, a pożar posłużył do zatarcia śladów. Teraz, po latach od tamtego wydarzenia, płótna Dirdona zaczynają pojawiać się na giełdach i sprzedawane są za wielkie pieniądze.

Laura Kelly i Tom Logan postanawiają na własną rękę zająć się wyjaśnieniem morderstwa i oszustwa. Ryzykują nie tylko swe kariery ale i życie.

Legal Eagle
kryminał-thriller, od 16 lat
USA, 1986, 111 min.
reż. Ivan Reitman
wyst. Robert Redford, Debra Winger, Daryl Hannah
dystr. ITI Home Video

DZIKA NAMIĘTNOŚĆ

Z początku wydaje się, że pan Charles Driggs (Jeff Daniels) niespodziewanie wyrwany ze swego szarego urzędniczego życia przez piękną i ekscentryczną Lou-Lou (Melanie Griffith) przeżyje z nią romantyczną przygodę erotyczną.

Lou-Lou porywa Charliego sprzed baru, w którym jedli lunch, a z którego Charlie wyszedł nie zapłaciwszy rachunku. Jadą do New Jersey. Charlie, początkowo próbujący protestować przeciwko obcesowym poczynaniom intrygującej panienki, w końcu poddaje się biegowi wydarzeń.

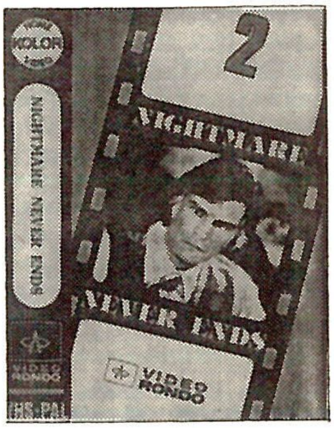

W motelu w New Jersey spędzają wspólnie noc, po czym jadą dalej do Pensylwanii. Podróż, obfitująca w niespodzianki, kończy się w domu matki Lou-Lou, a właściwie Audrey (bo tak naprawdę ma na imię). Charlie ma grać rolę męża Lou-Lou. Dziewczyna prosiła go o to, tłumacząc, że nie chce martwić matki swoim rozwodem. Rola męża Audrey przeciąga się jednak również na czas trwania balu absolwentów szkoły w rodzinnym mieście dziewczyny. Charliemu zaczyna coraz bardziej odpowiadać sytuacja, w której się znalazł. Z przekonaniem gra swoją rolę, nawet wobec swojego współpracownika, którego przypadkiem spotyka na balu. Na balu jest również Ray, zbiegły z więzienia recydywista, który okazuje się być mężem Audrey i zamierza upomnieć się o swoje prawa.

Something Wilde
thriller, od 18 lat, USA, 1986, 109 min.
reż. Jonathan Demme
wyst. Melanie Griffith, Jeff Daniels
dystr. ITI Home Video

NIE KOŃCZĄCY SIĘ KOSZMAR

Młoda lekarka ma przerażające sny. Jej mąż, sceptyk i autor książki „Bóg nie żyje", nie rozumie rozterek głęboko

wierzącej katoliczki, której w koszmarach jawi się Szatan pod różnymi postaciami. Claire Henson szuka więc rozwiązania swych wątpliwości u jasnowidza, ale ten okazuje się być hohsztaplerem, a na dodatek ginie w tajemniczych okolicznościach.

Śledztwem zajmuje się starszawy i nie cieszący się uznaniem przełożonych porucznik policji. Prócz własnych kłopotów, stara się rozproszyć niepokoje swego sąsiada, starego Żyda, który w młodym i bogatym dandysie spotkanym w filharmonii rozpoznał swego prześladowcę z obozu koncentracyjnego przed trzydziestu laty. Zaczynają się mnożyć przerażające zabójstwa, a u ofiar pojawia się na ciele znamię w kształcie trzech szóstek — symbol Antychrysta...

The Nightmare Never Ends
horror, od 16 lat
USA, 1980, 94 min.
reż. T. McGowan, G. Tallas, Ph. Marshak
wyst. Cameron Mitchel, Mark Lawrence
dystr. VIDEO RONDO

SEA OF LOVE (Morze Miłości)

Detektyw Frank Keller i jego partner otrzymują kolejne zadanie. Ktoś zamordował samotnego mężczyznę w jego własnym mieszkaniu.

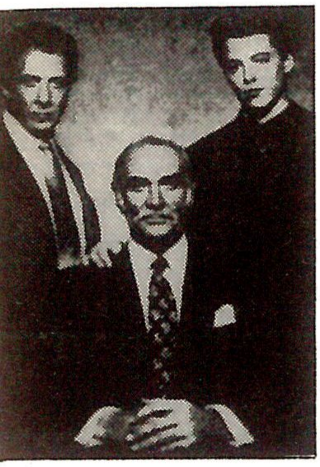
Rutynowe śledztwo nie daje rezultatów. Keller w czasie przeglądania rzeczy ofiary znajduje czasopisma z zakreślonymi ogłoszeniami kobiet poszukujących towarzystwa. Ślad ten pozwoli mu powiązać morderstwo z innymi nierozwiązanymi sprawami zabójstw samotnych mężczyzn.

Policja przygotowuje zasadzkę. Za sprawcę zabójstw uważa się jedną z kobiet — autorek anonimowych ogłoszeń. Tym razem anons umieszcza policja. Podobna treść — tylko że towarzystwa szuka mężczyzna. Przynętą ma być Keller.

Poszczególne amatorki erotyczno-towarzyskich przygód sprawdzane są w tajemnicy i eliminowane. Najwięcej podejrzeń wzbudza atrakcyjna młoda blondynka. Mimo iż wszystko wskazuje na to, że ona jest sprawczynią morderstw, Keller zaczyna się interesować dziewczyną już nie tylko służbowo.

Sea of Love
kryminał-thriller, od 18 lat
USA, 1989, 101 min.
reż. Harold Becker
wyst. Al Pacino, Ellen Barkin, John Goodman

FAMILY BUSINESS (Rodzinny interes)

Rodzina McMillanów ma wielce skomplikowany rodowód. We krwi najmłodszej latorośli rodu znaleźć można krew szkocką, żydowską, włoską i indiańską. Najstarszy członek rodziny, Jessie, był wielokrotnie notowany przez policję. Choć ma już 70 lat nadal stać go na bijatykę w barze. Właśnie wychodzi z aresztu za kaucją, gdzie znalazł się za pobicie policjanta.

Vito, jego syn, po okresie szumnej młodości spędzonej pod okiem i w fachu ojca, zmienił zainteresowania — ustabilizował się, jest teraz szanowanym członkiem klasy średniej jako właściciel firmy pośredniczącej w handlu mięsem.

Adam, wnuk Jessie'ego, miał zajść najdalej. Zdolny, bez problemu uzyskiwał stypendia renomowanych szkół, oczko w głowie swoich rodziców. Niedługo kończy studia w Westinghouse.

Włamania i mijanie się z prawem McMillanowie mają we krwi. Zawsze jednak dbali o to, by nikogo nie skrzywdzić, kierując się swoistą, choć słuszną logiką, że nie wszystko co jest niezgodne z prawem jest niemoralne, i odwrotnie.

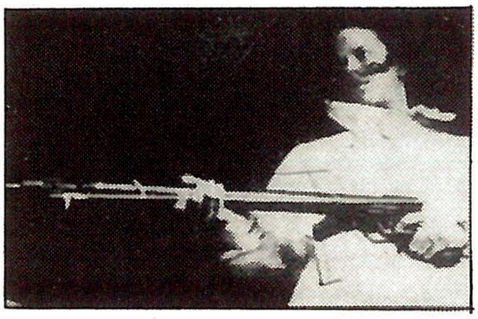
Adam jednak — największa nadzieja rodziny — jest autorem pomysłu kolejnego „skoku". Do pomocy udaje mu się nakłonić dziadka i (z pewnymi trudnościami) ojca. Mają wykraść z laboratorium naukowego fiolki z preparatem i ich dokumentację, za co pewna konkurencyjna firma chce im zapłacić milion dolarów.

Rewelacyjna obsada trzech głównych ról. Zdjęcia — Andrzej Bartkowiak.

Family Business
kryminał, od 14 lat, USA, 1989, 117 min., reż. Sidney Lumet
wyst. Sean Connery, Dustin Hoffman, Matthew Broderick

DEAD CALM (Martwa cisza)

Rae jest żoną kapitana marynarki Johna Ingrama. Po wizycie w jednej z odległych baz morskich, gdzie stacjonuje jej mąż, w burzliwą deszczową noc, wraca z dzieckiem do domu. Samochód, który prowadzi wpada w poślizg. W wypadku ginie jej kilkuletni syn...

Rae długo nie potrafi otrząsnąć się po tej tragedii. John widząc załamanie żony uważa, że kilkanaście dni spędzonych na żeglowaniu po pustkowiu Pacyfiku przyniesie jej ulgę i odpoczynek. Niezmącona sielanka we dwoje trwa...

Pewnego dnia na horyzoncie pojawia się dryfujący, rozbity jacht. John i Rae przyjmują na pokład jedynego ocalałego członka załogi. Hugie — ocalony rozbitek, jest wycieńczony i przerażony, a jego mętne wyjaśnienia nie zadowalają Johna. Wiedziony marynarskim doświadczeniem i poczuciem obowiązku, wsiada do szalupy i płynie na tonący jacht, by dowiedzieć się, co naprawdę tam zaszło. Gdy jest już daleko, Hugie podnosi kotwicę i uwięziwszy Rae pod pokładem odpływa.

John jest w potrzsku. Nie jest w stanie wrócić na uciekający jacht, do wołającej na pomoc żony.

To początkowe sekwencje trzymającego w napięciu aż do ostatnich sekund dreszczowca. „Dead Calm" szczególnie zadowoli tych miłośników kina, którzy cenią sobie odpowiedni klimat, dobrą grę aktorską i zdjęcia pięknych morskich krajobrazów.

Dead Calm
thriller, od 16 lat
USA, 1988, 91 min.
reż. Phillip Noyce
wyst. Sam Neill, Nicole Kidman, Billy Zane

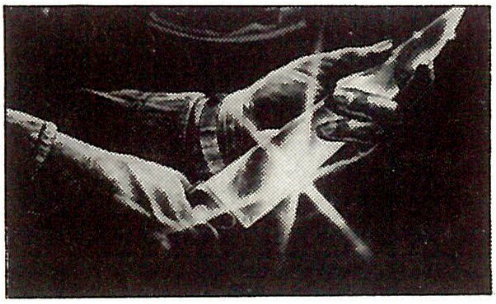
INTRUDER (Intruz)

Duży supermarket w małej miejscowości Wolnet Lake. Zbliża się godzina dziewiętnasta. Ostatni klienci opuszczają sklep.

Na jedną ze sprzedawczyń, Jennifer, czeka chłopak w skórzanej kurtce. To Craig Peterson, który niedawno został warunkowo zwolniony z więzienia. Odsiadywał wyrok za nieumyślne zabójstwo człowieka w barowej bójce. Wyrok nie był wysoki, gdyż ustalono, że działał w afekcie.

Przed chwilą jego ukochana powiedziała, że z nim zrywa. Tą dziewczyną była Jennifer. Teraz Craig wrócił, żeby przekonać Jenny, że nadal ją kocha i pragnie by ich związek trwał. Dziewczyna jednak nie chce z nim rozmawiać. Craig jest wściekły, zaczyna się awanturować, wdaje się w bójkę z obsługą sklepu. Wyrzucony siłą z supermarketu krąży na zewnątrz czekając na okazję do ponownej rozmowy z Jennifer.

Jest już noc. Załoga sklepu pracuje nadal. Trzeba zmienić ceny na wszystkich towarach. Sklep ma zostać sprzedany miastu. Jeden z dwóch właścicieli nie chce się na to zgodzić. Pracownicy również nie są zadowoleni z decyzji szefa. Niespodziewanie ginie zamordowana przez tajemniczego mężczyznę z długim nożem koleżanka Jennifer. Czy szalonym zabójcą jest Craig?

Intruder
thriller, od 18 lat
USA, 1988, 87 min.
reż. Scott Spiegel
wyst. Elisabeth Cox, Renee Estevez, Danny Hicks, David Byrnes

RELENTLES (Bezlitosny)

Maniakalny morderca z zimną krwią ostrzega młodego człowieka przez telefon, że zamierza go zabić. Rozmowa zostaje nagrana przypadkowo na kasetę magnetofonową automatycznej sekretarki. Ofiara planowanej zbrodni zwraca się o pomoc do policji, jednak zostaje zlekceważona przez dyżurnego podoficera. Młody mężczyzna wraca więc z posterunku do domu, gdzie jednak czeka już na niego morderca.

W kilka dni później we własnym domu ginie kompozytorka piosenek. Ktoś udusił ją fortepianową struną.

Śledztwo zostaje powierzone detektywowi Samowi Dietzowi, który zupełnie niedawno przeniósł się do Los Angeles. Nowi koledzy nie do końca akceptują jego metody pracy, do których przywykł w policji nowojorskiej.

Morderca jest świetnie wyszkolony, młody, sprawny, pomysłowy. Zabija wyłącznie o zachodzie słońca i to przypadkowe osoby, wszystkie o tym samym nazwisku Taylor. Typowa metoda szaleńca wybierającego swe ofiary z książki telefonicznej.

Policja zdaje sobie sprawę, że następne morderstwa są tylko kwestią czasu. Zabójca na razie jest nieuchwytny. Dietz zaczyna od odwiedzin u wszystkich mieszkańców miasta, którzy noszą nazwisko Taylor. Jednym z nich jest syn nieżyjącego już policjanta — legendy.

Relentles
thriller, od 18 lat USA, 1989, 92 min. reż. William Lustig
wyst. Judd Nelson, Robert Loggia, Leo Rossi, Meg Foster

TV 9949
VHS
THAMES VIDEO COLLECTION
THAMES
VIDEO
Collection
BENNY AND FRIENDS
PG
the video
COLLECTION

Flip miałby 100 lat!

16 czerwca obchodziliśmy 100-lecie urodzin Stana Laurela, pamiętnego partnera Olivera Hardy'ego z wielogodzinnego cyklu burleskowych komedii z lat trzydziestych. W Polsce jeszcze przed wojną znano tę wspaniałą parę pod pseudonimem Flip i Flap.

Starsza widownia (ta co najmniej po trzydziestce) zapewne jeszcze dobrze pamięta wesołe chwile przed telewizorem spędzone w towarzystwie tej pary amerykańskich komików, zawsze w obowiązkowych melonikach i pod „muchami". Wtedy gdy w polskiej tv królowały patriotyczne filmy wojenne o przyjaźni i sojuszu, propagandowe przemowy na Bardzo Ważnych Zjazdach i informacje o ile centymetrów urosła nam stopa życiowa w ostatnim kwartale — stare, czarno-białe, śmieszne filmy niezmiennie przyciągały przed ekrany zarówno starych jak i młodych.

HONOROWA SALWA... ŚMIECHU

Mózgiem duetu Flip i Flap był Stan Laurel, chudy jak patyk, miernego wzrostu, z wiecznym cierpieniem wypisanym na twarzy. Chodzące nieszczęście, wiecznie łajane, popychane i poniżane przez butnego, okazałej tuszy i postury partnera — Olivera Hardy'ego.

Ekranowy image Laurela zawsze opierał się na postaci, która jest katalizatorem wszelkich niepowodzeń i zrządzeń losu. Nie ma wiadra z farbą, w które Stan by nie wdepnął, muru, z którego by nie spadła cegła na jego biedną głowę, kałuży, która nie byłaby zbyt głęboka jak na jego niewielki wzrost.

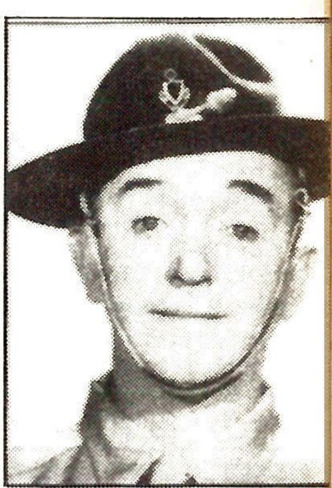
To właśnie Laurel — o twarzy starego dziecka, nie mający powodzenia u kobiet, będący straszakiem na niegrzeczne dzieci. W wielu filmach Stan grał analfabetów, bałaganiarzy, półgłówków.

Naprawdę nazywał się Arthur Stanley Jefferson i urodził się w Lancaster (Anglia). Już jako 17-latek występował z grupą mimów „Karno" w swym rodzinnym kraju. W USA pojawił się po raz pierwszy jako członek właśnie tej grupy pantomimicznej przyjeżdżając na występy. Spodobała mu się Ameryka. Mając 23 lata kierował już własną grupą rozśmieszaczy.

W filmie zaczął występować już w 1917 roku. Był wybitnie uzdolnionym, uniwersalnym talentem. Aktor, scenarzysta, reżyser. Początkowo obsadzano go nawet w rolach dramatycznych. Pod koniec lat 20 był w amerykańskim świecie filmu postacią znacznie bardziej znaną i cenioną niż jego późniejszy partner Ollie.

Po raz pierwszy zagrali w duecie w 1928 roku w krótkim filmie „Putting Pants on Philip". Popularność, którą zaczęli zdobywać Laurel i Hardy, była zadziwiająca. Stan Laurel mimo swego wyglądu i ról idiotów (które jednak w końcu uwieczniły go w historii światowego filmu) był zaprzeczeniem typu aktorów grywających w burleskowych komediach. Ukończył uniwersytet i uzyskał tytuł doktora za pracę dyplomową pod „podejrzanym" tytułem „Laurel i Hardy jako przykład utajonego homoseksualizmu".

Stan miał 8 „filmowych" żon. W rzeczywistości zawierał związek małżeński „tylko" pięciokrotnie. Do końca życia Oliver Hardy był jego najbliższym przyjacielem, także i w życiu pozaekranowym.

W roku 1952 Stan Laurel nakręcił swój ostatni film „Atol K". Miał wtedy 62 lata i był bardzo chory. Ze swoją pomarszczoną twarzą i wpadniętymi oczami wyglądał na znacznie starszego.

Jego największy przyjaciel — Oliver Hardy zmarł w 1957 roku. Stan Laurel przeżył go tylko o 8 lat.

Zwolennikom humoru, który proponowali Flip i Flap, warto polecić animowaną wersję ich przygód wyprodukowaną przez wytwórnię Warner Bros. Dystrybucją kaset z kreskówkami „Laurel i Hardy" zajmuje się w Polsce gdyńska spółka „VIDEO RONDO". Na razie w sprzedaży są dwie osiemdziesięciominutowe kasety z zestawami pięciominutowych, krótkich filmów. Cała animowana biblioteka przygód Flipa i Flapa liczy 156 odcinków. Dobra zabawa zarówno dla dzieci jak i dorosłych.

opr. Izabela Dombek

VIVA AKADEMIA

Tym razem z Akademii Policyjnej przenosimy się do wojskowej. Oto Weinberg Military Academy przygotowująca chłopców do szczytnej profesji zawodowego oficera. Bogate rody z różnych stron świata z chęcią umieszczają swoje pociechy w szeregach młodych kadetów.

W nowym roku szkolnym spotykają się więc Ike, Murzyn, syn znanego kaznodziei zbijającego majątek na płytach z nagraniami swoich kazań, Hash, syn arabskiego szejka z kraju naftą płynącego, Oliver, syn gubernatora jednego z amerykańskich stanów i ambitny potomek sycylijskiego mafioso.

Niedaleko Weinberg Military Academy mieści się szkoła wojskowa dla dziewcząt, gdzie, szlify zdobywa dziewczyna Olivera. Wszelkie pozaoficjalne kontakty między szkołami są zakazane.

Nad dyscypliną w Weinberg czuwa demoniczny major von Eisberg, zwany Lodowcem. Nic nie ujdzie jego uwadze. Jest on postrachem szkoły, i jak dotąd nikt nie odważył się mu przeciwstawić.

Szykany Lodowca doprowadzają jednak chłopców do pomysłu policzenia się z von Eisbergiem. Do ich grupki dołącza nowy kadet. Jest chwalipiętą, gadułą, piromanem i fałszywie mu z oczu patrzy. Czy przypadkiem nie jest on „wtyczką" majora Lodowca?

Up the Academy
komedia, od 15 lat, USA, 1980, 85 min.
reż. Robert Downey, wyst. Ralph Macchio, Barbara Bach, Antonio Fargas
dystr. ITI Home Video

LEONARD, CZĘŚĆ 6

Nie sugerujmy się numerem części przygód superagenta CIA Leonarda. Nigdy nie zrealizowano żadnego filmu o jego wcześniejszych przeżyciach. Producenci tłumaczą, że zostały one skonfiskowane przed ukończeniem przez cenzurę, gdyż zagrażały światowemu bezpieczeństwu!

Wróćmy jednak do filmu. Siły specjalne są zaskoczone dziwnymi przypadkami zabójstw dokonanych na ich agentach. Tęczowy pstrąg, wykorzystany jako pies gończy, zagryza w basenie jednego z doświadczonych szpiegów. Drugiego napadają koty domowe. Dwóch kolejnych likwiduje banda 18 wiewiórek. Stado ropuch zatapia samochód z siedzącymi w środku kolejnymi agentami. Fala zabójstw może doprowadzić do światowego kryzysu.

Bezradna CIA musi znów zwrócić się o pomoc do swego najlepszego człowieka — Leonarda Parkera. Dawno temu zrezygnował już ze służby w szeregach Agencji, by zająć się prowadzeniem ekskluzywnej restauracji, ale nie może odmówić prośbie załamanych kolegów!

Wiadomo, że akcję przeciwko CIA prowadzi tajna organizacja kierowana przez szaloną kobietę, byłą działaczkę ruchu ekologicznego. Postanowiła ona zapanować nad światem. Przywódczyni terrorystów potrafi kontrolować umysł każdego zwierzęcia, płaza czy gada. Jest trudnym przeciwnikiem.

Leonard, Part 6
komedia, od 13 lat, USA, 1987, reż. Paul Weiland, wyst. Bill Cosby, Tom Courtenay, Glorie Foster
dystr. ITI Home Video

MOSKWA NAD RZEKĄ HUDSON

Wołodia pracował w cyrku, w orkiestrze, grał na saksofonie. Trupa przygotowywała program na tournée po USA. Przed wyjazdem artyści otrzymali szczegółową instrukcję od pracowników KGB: „Kiedy przyjedziecie do USA musicie pamiętać, że jesteście reprezentantami rewolucyjnego kraju. Znajdzie się tam wielu takich, którzy będą was mamić złudnymi obietnicami dekadenckiego imperializmu.."

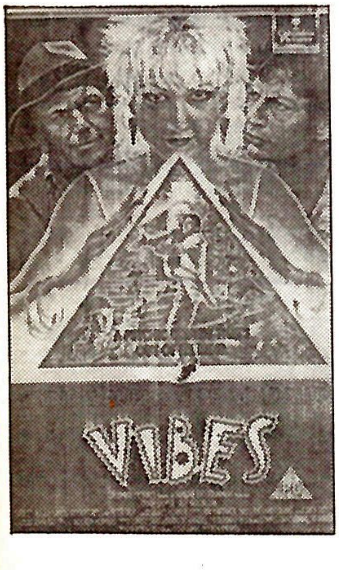

Kolega Wołodii, Anatolij, przyznaje mu się, że chce zostać w USA. Narzeczona, Swietłana, chciałaby też móc jechać aby na własne oczy zobaczyć „to całe zepsucie, ubóstwo, przestępczość i inflację". Dziadek Wołodii jest nękany przez KGB z powodu swoich antyrządowych przekonań.

W efekcie splotu różnych wydarzeń, nie Anatolij, a właśnie Wołodia podejmuje w Nowym Jorku próbę ucieczki...

Film, uważany przez twórców za komedię, warto zobaczyć, aby przekonać się jak Amerykanie widzą problem wschodniej Europy. Nie będzie on jednak chyba bawił nas, Polaków, zbyt dobrze jeszcze pamiętających nie tak odległe zmory i wydarzenia.

Moscow on Hudson
komedia-obyczaje, od 15 lat
USA, 1984, 112 min.
reż. Paul Mazursky
wyst. Robin Williams, Alejandro Rey, Maria Conchita Alonso, Cleavant Derricks
dystr. ITI Home Video

WIBRACJE

Sylvia (Cyndi Lauper) i Nick (Jeff Goldblum) poznają się na Wydziale Zjawisk Paranormalnych Uniwersytetu Nowy Jork. Obydwoje obdarzeni są wielkimi zdolnościami parapsychologicznymi, co potwierdzają liczne testy i badania przeprowadzone przez naukowców na ich osobach.

Nadzwyczajne talenty nie ułatwiają Sylvii i Nickowi życia codziennego. Sylvia, choć umie przepowiadać przyszłość, jest ciągle wykorzystywana przez swoich chłopaków. Nicka zdradza narzeczona, a koledzy w pracy traktują go jak klowna.

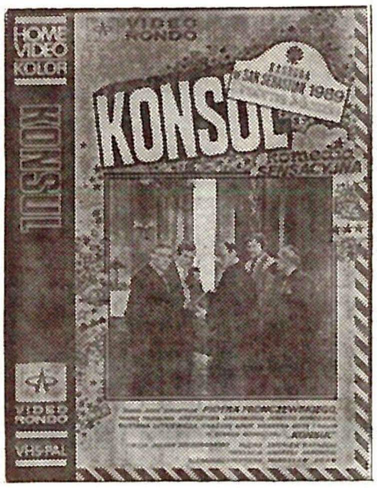
Harry Buscafusco (Peter Falk) trafia do Sylvii z ogłoszenia w prasie. Szuka medium, by z jego pomocą odnaleźć swojego syna zaginionego w Andach. Za 50.000 dolarów Sylvia i Nick decydują się wziąć udział w poszukiwaniach. Wyjeżdżają do Ameryki Południowej. Na miejscu okazuje się jednak, że zostali przez Harry'ego oszukani. Nick ledwo uchodzi z życiem po próbie zamachu. To dopiero początek licznych przygód i kłopotów, które stają się udziałem dwojga mediów podczas wyprawy w góry Ekwadoru.

„Wibracje" to sympatyczna, lekka komedia przygodowa. Dobrzy aktorzy gwarantują przyjemną zabawę. Film reżyseruje Ken Kwapis, specjalista od filmów dla dzieci (jest reżyserem m.in. „Follow That Bird" — Łapać tego ptaka — filmu o przygodach Żółtego Ptaka i jego przyjaciół z ulicy Sezamkowej)

Vibes
komedia, od 6 lat, USA, 1988, 96 min., reż. Ken Kwapis
wyst.Cyndi Lauper, Peter Falk, Jeff Goldblum, dystr. ITI Home Video

KONSUL

Dlaczego zawsze wydaje się nam, że łatwowierni są wszyscy inni, a nas przenigdy nie da się oszukać? I czy przestępstwo (ale nie to najcięższe) nie może być traktowane pobłażliwiej, jeśli ofiara sa-

ma się podłoży? Nasi rodzimi oszuści nie chcą emigrować za granicę, by gdzie indziej znaleźliby drugi taki (k)raj?

Czesio Wiśniak wychodzi z pudła, żegnany przez dyrektora dobrym słowem i obietnicą rezerwacji celi na czas nieokreślony. Na ogół sytuacja eks-więźnia na zwolnieniu warunkowym jest nie do pozazdroszczenia, ale już pierwsza przewalanka na pobliskim bazarze dostarcza mu środków do dalszej działalności. Nie zważając na groźby żądnego zemsty straganiarza, którego żona na dodatek darzy Czesia ukrytą, acz gorącą miłością, nasz bohater rusza w kurs przybierając na się coraz to nową skórę porządnego, ba! godnego szacunku obywatela. Uchodzi mu to właściwie bezkarnie, ponieważ ofiary obawiają się kompromitacji. Jak daleko (i wysoko!) może sięgnąć tupet przedsiębiorczego i w dodatku zakochanego przestępcy?

Konsul
komedia sensac., od 14 lat, Polska, 1989, 104 min., reż. Mirosław Bork
wyst. Piotr Fronczewski, Maria Pakulnis, dystr. VIDEO RONDO

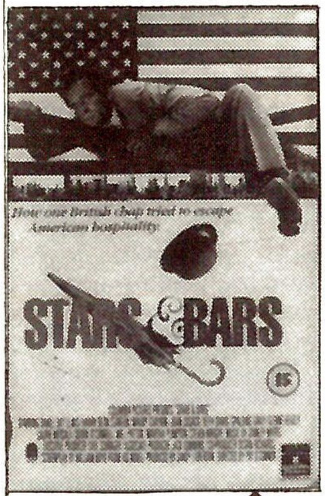
ANGLIK W NOWYM JORKU

Dom aukcyjny w Nowym Jorku, specjalizujący się w pośrednictwie sprzedaży cennych dzieł sztuki, zostaje zaalarmowany nieprawdopodobną informacją. Niejaki Loomis Gage z Georgii szuka nabywcy na obraz Renoira z 1908 roku, obraz uznany za zaginiony w czasie II wojny światowej. Płótno, jeśli jest autentyczne, byłoby warte około 10 mln dolarów, co przyniosłoby firmie pośredniczącej krociowy zysk.

Do Georgii zostaje wysłany nowy pracownik firmy, protegowany córki właściciela — Henderson Dores, arystokratyczny młody Anglik o nieskazitelnych manierach. Ma on ocenić prawdziwość obrazu i ustalić szczegóły transakcji.

Dores trafia do podupadającego, secesyjnego domu rodziny Gage — Południowców z dziada pradziada, gdzie jak śliwka w kompot wpada w samą esencję amerykańskiego stylu życia („American Way"). Anglikowi posiadłość przypomina dom wariatów.

Zmuszony do wegetariańskiej diety (bo czarna kucharka jest jaroszką i przestawiła domowników), szykanowany przez Freeborna, syna Gage'a, bezradny wobec dziwactw pozostałych domowników, wplątany w rozmaite historie miłosne, wreszcie napastowany przez gangsterów — musi Dores jakoś znaleźć się w tym wszystkim.

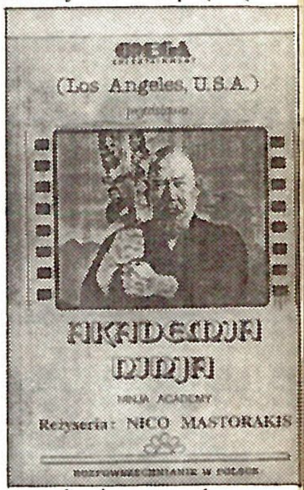
Jeśli transakcja nie dojdzie do skutku, utraci pracę. Na dodatek zazdrosny o jego względy u szefa współpracownik wytrwale kopie pod nim dołki.

Zgrabna komedia z udziałem laureata tegorocznego Oscara, Daniela Day Lewisa. Znany przebój Stinga stanowi tło obrazu, autorem zdjęć jest Jerzy Zieliński.

Stars and Bars
komedia, od 15 lat, USA, 1988, 91 min.
reż. Pat O'Connor
wyst. Daniel Day Lewis, Joan Cusack, Martha Plimpton
dystr. ITI Home Video

AKADEMIA NINJA

W Los Angeles obok szkoły *ninja* prowadzonej przez wyszkolonego w Japonii Addlemana powstaje druga, której mistrzem jest stary Japończyk — Chiba. Obaj karatecy nie cierpią się solennie.

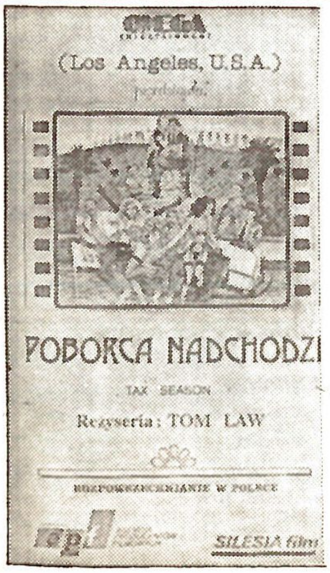

Do szkoły Chiby zjeżdżają się nowi uczniowie. Josh, którego bogaty ojciec chciałby by syn nauczył się życia (życie to walka), Philip, tajny agent wywiadu o numerze 007-11 przysłany tu przez swe dowództwo, gdyż zbyt często ostatnio używał swego śmiercionośnego pistoletu, George — obwieszony bronią, dla którego jedynym ideałem jest Rambo, Claude — fajtłapa nie radzący sobie z dziewczynami, uliczny mim mający dość ciągłego obijania go przez punków-chuliganów i dodatkowo dwie młode, żądne wrażeń panienki.

Wstępne zajęcia z adeptami wschodniej sztuki walki prowadzi śliczna Gayle, córka Chiby. Dziewczyna podoba się Joshowi, choć chłopak niestety nie ma czym jej zaimponować. Zajęcia są trudne, wyczerpujące, pełne niepowodzeń. W dodatku Chiba uwziął się na Josha, planując zrobić z wygodnego domatora championa karate.

Addelman nie zamierza tolerować istnienia konkurencyjnej szkoły na jego terenie. Niebawem wyśle do wrogiego obozu swych ubranych w czarne stroje *ninja*. Nasi bohaterowie będą musieli stawić im czoła.

Ninja Academy
komedia, od 12 lat
USA, 1989, 90 min.
reż. Nico Mastorakis
wyst. Will Egan, Michael David, Robert Factor, Kelly Randal
dystr. APF — SILESIA Film

POBORCA NADCHODZI

Właśnie pewien prymus uniwersytetu w Ohio — Allen Mills wykupił podupadającą firmę doradztwa podatkowego, której siedziba mieści się w samym centrum Hollywood. Ma nadzieję, że pozwoli mu ona zbić fortunę.

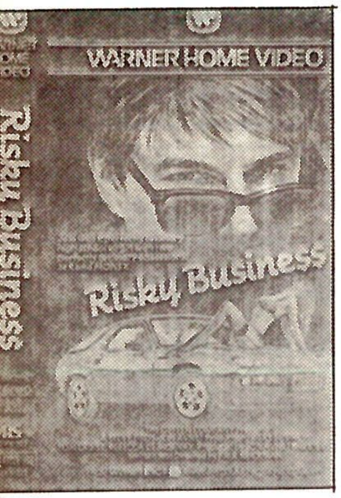
Pierwsze wrażenia nie są jednak najciekawsze. Sekretarka zajmuje się wyłącznie plotkowaniem przez telefon, jedna z pracownic używa biura jako miejsca schadzek (dorabia na boku wynajmując nie tylko własny umysł ale i ciało), jej koledzy zwykle zjawiają się dopiero późnym popołudniem.

W dodatku klientela firmy nie należy do najciekawszych. Malwersanci, kombinatorzy, gangsterzy. Jednym z nich jest Ciasteczkowy Kowboj Tagasaki, którego Allen Mills podejrzewa, iż tak naprawdę trudni się przemytem narkotyków. Dla sprytnego i wykształconego poborcy dokumenty finansowe Tagasakiego to dowód przestępstwa.

Kiedy księgi zostaną ukradzione Mills będzie musiał poderwać Susan, osobistą sekretarkę gangstera (czysta, „butelkowa" blondyna) by dowiedzieć się prawdy i znaleźć dowody.

Lekka komedia, która nie tak dawno cieszyła się sporym powodzeniem na nieoficjalnym rynku giełdowym. Teraz do obejrzenia w dobrej, licencyjnej kopii.

Tax Season
komedia, od 13 lat, USA, 1988, 90 min., reż. Tom Law, wyst. Fritz Bronner, James Tang, Arte Johnson, Jana Grant, dystr. APF — SILESIA Film

RYZYKOWNY INTERES

Pod nieobecność rodziców Joel postanawia wesoło spędzić wolny czas. Wsiada więc w tatusiowego porsche'a i rusza „w miasto" w poszukiwaniu przygody. Szybko wpada w sidła uroczej Lany i jej ślicznych koleżanek. Wesołe przygody kończą się w momencie, gdy tatusiowe auto — którego oczywiście Joel miał nie ruszać — zamiast w domowym garażu, parkuje na dnie jeziora Michigan.

Joel znajduje się w sytuacji bez wyjścia. Rodzice niedługo wrócą, koszty wyłowienia i naprawy samochodu są olbrzymie, a propozycja Lany łatwego zarobienia dużej ilości pieniędzy wydaje się dość ryzykowna.

Zasad prowadzenia takiego rodzaju biznesu Joel nie przerabiał w szkole menedżerów, do której uczęszcza. A nie wiedzie mu się w niej najlepiej. Ma więc okazję w praktyce sprawdzić swoje zdolności i zmysł do interesów.

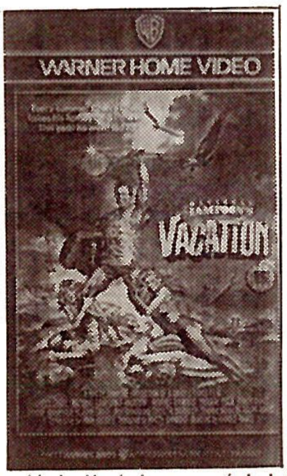
Dobra komedia o wartkiej akcji z erotycznym pieprzem na zakąskę. Młody Tom Cruise w roli Joela i królowa ekranowego sex-appealu — Rebecca De Mornay jako Lana. Muzyka Tangerine Dream przeplatana hitami Phila Collinsa, Prince'a i Bruce'a Springsteena.

Risky Business
komedia, od 16 lat, USA, 1983, 96 min.
reż. Paul Brickman, wyst. Tom Cruise, Rebecca De Mornay, Curtis Armstrong
dystr.ITI Home Video

WAKACJE

Po raz pierwszy spotykamy się ze zwariowaną amerykańską rodziną Griswaldów.

Nadszedł czas kanikuły. Głowa rodziny zadecydowała, iż tym razem należy zwiedzić fantastyczne miejsce rozrywek „Walley world". Aby wakacje były ciekawsze — zamiast lecieć samolotem cała rodzina pojedzie samochodem w poprzek Stanów Zjednoczonych z Chicago do Kalifornii, „zaliczając" po drodze co godniejsze uwagi miejsca.

Oczywiście ilości przygód, które spotykają naszych bohaterów, nie sposób zliczyć. Gag sypie się za gagiem, śmieszna sytuacja goni następną.

Ulubiona rozrywka Amerykanów — cykl „National Lampoon's" w pełnej swej krasie.

Doskonała obsada specjalistów od rozśmieszania z Chevy Chase'em na czele.

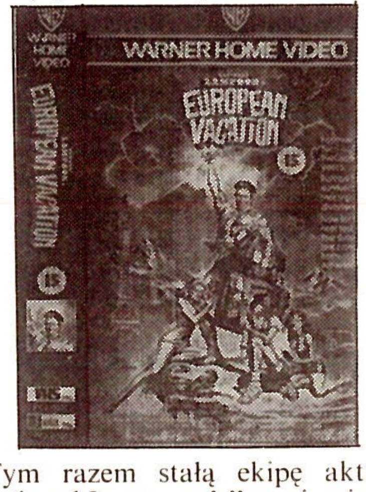
Vacation
komedia, od 15 lat
USA, 1983, 95 min.
reż. Harold Ramis
wyst. Chevy Chase, Beverly D'Angelo, Imogene Coca, Randy Quaid, John Candy
dystr. ITI Home Video

EUROPEJSKIE WAKACJE

Przez ponad dwa wieki Europa opierała się licznym najazdom Dżyngis Chana, Attyli czy Turków. Nikt nie przypuszczał jednak, iż w cywilizowanym wieku dwudziestym Stary Kontynent będzie musiał bronić się przed nowym najeźdźcą: amerykańską rodziną Griswaldów.

Griswaldowie są zachłanni. W jak najkrótszym czasie chcą „skonsumować" jak najwięcej zabytków, zwiedzić jak najwięcej. Błyskawicznie przenoszą się z zakątków Francji, Hiszpanii i Włoch do niemieckiego Tyrolu i oczywiście Anglii, wszędzie zostawiając za sobą ruiny i chaos.

Amerykanie potrafią się śmiać z własnych przywar. Wiedzą jak ich wakacyjne wojaże odbierane są przez Europejczyków. I są krytyczni w stosunku do siebie aż do przesady. Dlatego jest się z czego śmiać podczas emisji filmu „Europejskie wakacje".

Tym razem stałą ekipę aktorską „National Lampoon's" wspierają z sukcesem członkowie angielskiego teatru Monthy Pythona.

Eueopean Vacation
komedia, od 15 lat
USA, 1985, 92 min.
reż. Amy Heckerling
wyst. Chevy Chase, Beverly D'Angelo, Dona Hill, Jason Lively
dystr. ITI Home Video

CHRISTMAS VACATION (Świąteczne wakacje)

Kolejny film „National Lampoon's" poprzedzony znanymi już z kaset „Wakacjami" i „Europejskimi wakacjami".

I tym razem spotykamy się z amerykańską rodziną Griswaldów, teraz — kilka dni przed Bożym Narodzeniem. Tegoroczne święta Griswaldów mają być szczególne i wyjątkowe. Pan Griswald ma bowiem dla swoich najbliższych niespodziankę — ma otrzymać lada dzień znaczną premię ze swego zakładu pracy. Poza tym, przy świątecznym stole mają się spotkać w tym roku liczni goście: dziadkowie, ciotki, nawet kuzyn z rodziną (ten jednak raczej nieoczekiwanie).

Clark pragnie odpowiednio przygotować dom. Do living-roomu kupuje największą z możliwych choinkę, a na zewnątrz postanawia przystroić dom girlandami 20 000 żarówek. W ogródku — obowiązkowo trzeba umieścić Świętego Mikołaja na saniach zaprzężonych w sześć reniferów. To mają być naprawdę wyjątkowe święta...

Świetna gra aktorów sprawia, że jest to chyba najlepsza komedia z cyklu. Mimo iż „Christmas Vacation" zaczęto w amerykańskich kinach wyświetlać po świętach — po 5 tygodniach emisji film przyniósł 60 mln dolarów zysku.

National Lampoon's: Christmas Vacation
komedia, od 10 lat
USA, 1990, 98 min.
reż. Jeremiah Chechik
wyst. Chevy Chase, Beverly D'Angelo, Randy Quaid

SHE — DEVIL (Diablica)

Bob Patched jest znanym księgowym, prowadzi własne biuro usług finansowych. Jego żona Ruth, typowa house-wife, nie grzeszy urodą. Jest gruba i brzydka, do tego niezgrabna, co wyraźnie przeszkadza jej mężowi adorującemu co ładniejsze sekretarki.

Państwo Patched wybierają się na oficjalne przyjęcie. Ruth przygotowuje się do tego starannie, odwiedzając fryzjera i kosmetyczkę. Widoczne efekty tych zabiegów nikną jednak, gdy na przyjęciu Ruth staje twarzą w twarz z piękną i elegancką Mary Fisher.

Pani Fisher jest nie tylko olśniewającą kobietą. Jest również wziętą autorką modnych romansideł czytanych przez wszystkie gospodynie domowe w Ameryce. Czyta je również Ruth Patched, dlatego godzi się, by jej mąż odwiózł jej idolkę do domu. Naiwnie darzy męża zaufaniem, ten jednak z ochotą daje się uwieść pięknej Mary.

Ruth przez jakiś czas trwa w błogiej nieświadomości prawdy, gdy jednak dowiaduje się o zdradzie męża, jej życie rozpada się w gruzy.

Bob odchodzi do pięknej powieściopisarki, a Ruth zaczyna konsekwentnie realizować plan zemsty...

Rolę Mary Fischer gra Meryl Streep. Po raz pierwszy widz ma okazję ocenić talent komediowy tej doskonałej aktorki znanej z ról dramatycznych.

She — Devil
komedia, od 15 lat
USA, 1989, 98 min.
reż. Susan Seidelman
wyst. Meryl Streep, Roseanne Barr, Ed Begley Jr.

LITTLE MONSTER (Potworki)

Czy zauważyliście, że wiele historii zaczyna się od przeprowadzki bohaterów do nowego miasta czy domu?

Opowieść o przygodach rodziny Stevensonów rozpoczyna się równie tradycyjnie. W nowym pokoju młodszego z chłopców coś zaczyna nocą straszyć. Starszy, Brian, decyduje się zamienić z bratem sypialniami. Okazuje się jednak, iż strach młodszej latorośli państwa Stevensonów nie był tylko nocną marą. Spod jego łóżka, nocą, wypełza dziwne człekokształtne monstrum o wyglądzie diabła-punka.

Brian nawiązuje znajomość ze straszydłem. Ma ono na imię Maurice i zamieszkuje piekielną krainę pod podłogą.

Każdej nocy Brian w towarzystwie swego przyjaciela zwiedza podłogowe państwo potworów. Straszydła są sympatyczne tylko z pozoru. Celem ich działań jest zatrzymanie Briana w piekle, by stał się poddanym bezlitosnego władcy, Boya. Aby wywrzeć presję na chłopcu, potwory porywają młodszego brata Briana — Erica. Odnosi to jednak przeciwny skutek. Brian wreszcie odkrywa prawdę o mieszkańcach piekielnej krainy. Organizuje grupę przyjaciół bratu na pomoc.

Komedio-horror, przypominający nieco „Sok z żuka". Jest to konwencja ostanio bardzo popularna, godząca gusty zwolenników filmów grozy z miłośnikami zwariowanych komedii.

Little Monster
horror-komedia, od 14 lat, USA, 1989, 102 min., reż. Richard Allan Greenberg
wyst. Fred Savage, Daniel Stern, Margaret Whitton

ELVIRA — MISTRESS OF DARK (Elvira — Władczyni Ciemności)

Elvira jest podrzędną aktorką o niepokojącej urodzie, zapowiadającą podrzędne horrory w podrzędnej stacji TV. Ma dość swojej nudnej pracy i umizgów obleśnego właściciela studia. Marzy o występach piosenkarskich w Las Vegas. Ale zorganizowanie tournée wymaga wielu pieniędzy, których dziewczyna nie ma.

Niespodziewany telefon zawiadamia ją, iż zmarła jej cioteczna babka Morgana. Elvira jest jedną z jej spadkobierczyń.

Dziedziczy dziwny, zaniedbany i posępny dom, białego pudla o imieniu Gonk i książkę z przepisami „kulinarnymi" zmarłej.

Oprawny w skórę tom okazuje się być księgą zaklęć, a sama Elvira — wnuczką czarownicy. Jej demoniczny wuj Vincent (który jest winien śmierci matki Elviry) chce zdobyć księgę aby z jej pomocą zamienić miasteczko w Siedlisko Zła. A mieszkańcy miasta bezwiednie mu w tym pomagają, gdyż zbulwersowani ekscentrycznym wyglądem i zachowaniem Elviry chcą wygnać ją ze swego sąsiedztwa. Nie wiedzą, że jest ona jedyną zaporą na drodze ciemnych zakusów Vincenta.

Zabawny film, tym razem zrealizowany w konwencji komedio-horroru, wymieszanego dodatkowo z erotyką i rock n'rollem.

Elvira — Mistress of Dark
komedio-horror, od 18 lat
USA, 1988, 96 min.
reż. James Signorelli
wyst. Cassandra Peterson, W. Morgan Sheppard, Daniel Greene

COOKIE

Cookie jest niezależną, młodą dziewczyną. Mieszka tylko z matką. Nie pracuje, z nudów włóczy się z koleżanką po ulicach. Przypomina postać graną przez Madonnę w filmie „Rozpaczliwie Szukam Susan". Pieniędzy jej nie brakuje, nie wiadomo więc czemu dopuszcza się drobnej kradzieży w domu towarowym. Trafia do aresztu, potem na salę sądową, skąd wyciąga ją za kaucją nieznany adwokat.

Okazuje się, że prawnik działał na polecenie jej nieznanego ojca, który po 13 latach więzienia ma niebawem wyjść na wolność. Dino zamierza zabrać się wreszcie za wychowanie córki i zrobić z niej porządną, pracującą dziewczynę. Ale praca w charakterze gońca w podrzędnym zakładzie krawieckim nie odpowiada Cookie.

Dino Capisco był kiedyś najemnym gangsterem, który załatwiał porachunki z ludźmi niewygodnymi dla mafii. Teraz chciałby odzyskać pieniądze, które byli szefowie są mu winni i zacząć nowe życie, oczywiście w starym zawodzie.

Cookie nie lubi nowo poznanego tatusia ani jego włoskich przyjaciół. Jest jednak doskonałym kierowcą, a więc zostaje szoferem wielkiej, białej limuzyny Dina.

Policja bacznie obserwuje poczynania pana Capisco na wolności, gdyż obawia się, że ma on duże szanse zostać następcą Ojca Chrzestnego. Także gangsterzy mają zamiar porachować się z nowym szefem mafii.

Cookie
komedia kryminalna, od 15 lat, USA, 1989, 95 min., reż. Susan Seidelman
wyst. Emily Lloyd, Peter Falk, Dianne Wiest, Jerry Lewis

THE SAGA OF ERIK THE VIKING
(Eryk — wódz Wikingów)

Młody Eryk, nieodrodny syn własnego plemienia gwałtownych, wojowniczych i łupieżczych Wikingów, bardzo przeżywa swój udział w pierwszej wyprawie wojennej. Zakończyła się ona dla niego dość przykro, gdy niechcący zabił piękną dziewczynę z podbitego kraju, broniąc jej czci i cnoty. Szuka pomocy u Frei, czarownicy z Gór (Eartha Kitt).

Wiedźma przepowiada Erykowi, iż ruszy niebawem w daleką podróż do mitycznej, odległej krainy High Brasil (Atlantyda?) by odnaleźć tajemniczy róg „Grzmiący". Jeśli zadąć w niego raz — czary przeniosą go do Asgardu, krainy bogów. Drugie zadęcie obudzi bogów i spowoduje, że przegonią oni wilka, który pożarł słońce, aby zapłonęło ono znów nad ziemią Wikingów. Kiedy zaś będzie chciał powrócić do domu ma zadąć w róg po raz trzeci.

Razem z Erykiem na długiej łodzi wyrusza w daleką podróż grupa jego przyjaciół-wojowników. Czeka ich wiele awantur, bitew, starć z potworami i miłosnych przygód. Strzec się muszą czarnej magii, a także wrogów z własnego plemienia, którzy potajemnie płyną za nimi nie chcąc dopuścić do powodzenia wyprawy.

Przygodowa komedia zrealizowana w stylu fantasy przez ekipę Monthy Pythona z iście angielskim poczuciem humoru!

The Saga of Erik the Viking
komedia-fantasy, od 13 lat
Wlk. Bryt. 1989, 103 min.
reż. Terry Jones
wyst. Tim Robbins, Terry Jones, Eartha Kitt, Mickey Rooney, John Cleese

THE BEST OF TIMES
(Najlepsze czasy)

Taft to amerykańskie miasteczko, powstałe wokół odkrytych pól naftowych. Oczywiście, jak każe amerykańskie miasteczko, i Taft ma swoją drużynę baseballową. Drużyna odnosiła przez laty duże lokalne sukcesy. W jej szeregach grał słynny Rino Hightower — kapitan i podpora drużyny.

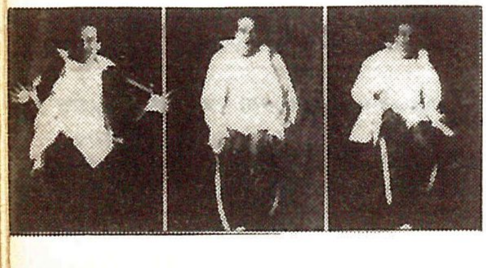
W 1973 roku zakończyła się jednak dobra passa zespołu Taft. Mecz z najwytrwalszym przeciwnikiem, sąsiadami z Bakersfield, zakończył się przegraną jednym punktem. A wszystko z winy pewnego zawodnika, który nie złapał rzuconej mu przez Hightowera piłki.

Tym zawodnikiem był Jack, obecnie wicedyrektor banku w Taft. Jack od trzynastu lat żyje z kompleksem przegranego meczu. Na dodatek jego teściem jest prezes klubu sportowego ich ówczesnego przeciwnika — zespołu Bakersfield.

W Taft mieszka również nadal Rino Hightower. Jest właścicielem warsztatu samochodowego. Właśnie przeżywa kryzys w małżeństwie.

Jack jest u kresu wytrzymałości psychicznej. Uważa, że pomóc odzyskać wiarę w siebie może mu tylko replay tamtego meczu — tym razem zakończony zwycięstwem.

Bakersfield przyjmuje wyzwanie. Jack zaczyna kompletować drużynę. Mieszkańcy Taft nie są zachwyceni pomysłem. Żony obu zawodników również, stawiając ich przed alternatywą: one albo baseball.

The Best of Times
komedia-obyczajowe, od 13 lat, USA,
100 min. reż. Roger Spotiswoode, wyst. Robin Williams, Kurt Russel, Pamela Reed

NOWOŚCI VIDEO

HOME VIDEO

ITI — HOME VIDEO
02-813 Warszawa, ul. Rolna 53
tel. 43 15 01, 43 79 69

1. BENNY AND FRIENDS (Benny Hill i przyjaciele), 1984, reż. Dennis Kirkland
I znów mnóstwo śmiechu, który zapewni niezawodny i lubiany Benny Hill, któremu oczywiście towarzyszą przyjaciele i seksowne Aniołki. Jednym słowem 55 minut świetnej zabawy!

2. EVERYBODY'S ALL-AMERICAN (Bożyszcze tłumów), 1988, reż. Taylor Hackford
obsada: Jessica Lange, Dennis Quaid, Timothy Hutton
Reżyser tak kasowych przebojów jak: „Against All Odds" czy „An Officer And a Gentleman" tym razem przedstawia historię miłości, przyjaźni i niecodziennych związków między trójką przyjaciół. Ten melodramat na pewno wyciśnie wiele łez.

3. WORLD GONE WILD (Zdziczały świat), 1988, reż. Lee H. Katzir, obsada: Bruce Dern, Michael Pare, Catherine Mary Stewart
Mieszanka „Siedmiu samurajów" i „Mad Maxa". W XXI w. świat i cywilizacja uległy niemal całkowitej zagładzie. Największym skarbem stała się woda. Mieszkańcy miasteczka, które cudem ocalało z Apokalipsy, muszą jej bronić przed wyznawcami kultu diabła. W głównej roli kobiecej jedna z najładniejszych aktorek Hollywoodu — Catherine Mary Stewart

4. NIGHTMARE ON ELM STREET 2 (Koszmar z ulicy Wiązowej, cz. II: Zemsta Freddy'ego) reż. Jack Sholder, obsada: Mark Patton, Kim Myers, Robert Englund
Od straszliwego nawiedzenia ulicy Wiązowej przez „sztyletopalczastego" Freddy'ego minęło 5 lat. Miasteczko wróciło już do równowagi. Niektórzy decydują się nawet na przeprowadzkę na ulicę Wiązową. I to jak się okaże był duży błąd. Świetne efekty specjalne.

5. EQUUS, 1977, reż. Sidney Lumet, obsada: Richard Burton, Peter Firth, Jenny Agutter
Adaptacja prawdziwego hitu teatralnego — sztuki Petera Shaffera (m.in. „Amadeusz") pod tym samym tytułem. R. Burton w roli psychiatry próbującego nawiązać kontakt z młodocianym pacjentem oskarżonym o zamordowanie swojego ojca. Trzy nominacje do Oscara: dla R. Burtona, J. Agutter (rola drugoplanowa) i Petera Shaffera (scenariusz)

6. GALAXY OF TERROR (Galaktyka grozy), 1981, reż. Bruce Clark, obsada: Edward Albert, Erin Moran, Ray Walston
Horror, który rozgrywa się na złej i tajemniczej planecie. Na pomoc uwięzionemu na niej statkowi kosmicznemu leci ekspedycja ratunkowa. Po przybyciu na miejsce członkowie padają ofiarami tajemniczego potwora.

7. BEST FRIENDS, 1982, reż. Norman Jewison, obsada: Burt Reynolds, Goldie Hawn, Jessica Tandy
Dwie aktorskie gwiazdy Hollywoodu, superreżyser, świetni aktorzy w rolach drugoplanowych m.in. J. Tandy — laureatka tegorocznego Oscara — to musi gwarantować sukces. G. Hawn i B. Reynolds grają w tym filmie role podziwianych i uznawanych scenarzystów. Wspaniale się ze sobą rozumieją i uzupełniają. Problemy zaczynają się, gdy decydują się wziąć ślub.

8. ISHTAR, 1987, reż. Elaine May, obsada: Dustin Hoffman, Warren Beatty, Isabelle Adjani
Tacy aktorzy potrafią mimo nie najlepszej reżyserii zrobić z filmu prawdziwą perełkę. Dwóch życiowych nieudaczników, kiepskich piosenkarzy, w czasie tournée po republice Ishtar, zostaje wplątanych w polityczne rozgrywki. Wkrótce okaże się, że Hoffman i Beatty w roli szpiegów są jeszcze bardziej nieudaczni niż w roli piosenkarzy, a to gwarantuje salwy śmiechu.

9. SEEMS LIKE THE OLD TIMES, 1980, reż. Jay Sandrich, obsada: Chevy Chase, Goldie Hawn, Charles Grodin
Nick — porwany przez bandytów pisarz (C. Chase) zmuszony jest do obrabowania banku. Udaje mu się uciec i znaleźć schronienie u swojej eks-żony Glendy (G. Hawn). Jedynym problemem jest ukrycie Nicka przed nowym mężem Glendy, który jest...prokuratorem okręgowym.

10. MAKING MR. RIGHT, 1987, reż. Susan Seidelman, obsada: John Malkovitch, Ann Magnuson, Glenne Headly
Ulysses jest androidem, stworzonym na podobieństwo swojego stwórcy, szalonego eksperymentatora. Jedyne czego brak Ulyssesowi to właściwe ludziom uczucia — w tym miłość. Przewodnikiem i nauczycielem po krainie miłości i seksu jest atrakcyjna kobieta...

11. EYE OF THE EAGLE II, 1988, reż. Carl Franklin, obsada: Todd Field, Andy Wood, Ken Jacobson
Wietnam. Oddział amerykańskich żołnierzy zostaje otoczony i zlikwidowany przez partyzantkę wietnamską. Koszmar ten przeżył tylko jeden żołnierz uratowany przez miejscową dziewczynę. Gdy nawiąże się między nimi nić przyjaźni a może nawet miłości, dziewczyna jest zabrana do burdelu dla amerykańskich żołnierzy.

12. AT CLOSE RANGE, 1985, reż. James Foley, obsada: Sean Penn, Christopher Walken, Tracey Walter
Ojciec — szef złodziejskiego gangu. Syn — zagubiony w życiu, samotny młody człowiek. Po wielu latach dochodzi do spotkania. Ojciec proponuje synowi wstąpienie do gangu. Jest to początek tragedii, która się wkrótce rozegra.

13. VIOLETS ARE BLUE, 1986, reż. Jack Fisk, obsada: Sissy Spacek, Kevin Kline, Bonnie Bodella
Wszyscy z nas chcieliby zapewne przeżyć raz jeszcze niektóre chwile z naszego życia, przeżyć raz jeszcze romansy. Marzenie to spełniło się dla byłych szkolnych kochanków Gussie (S. Spacek) i Henry'ego (K. Kline)

14. THE MONEY PIT, 1986, reż. Richard Benjamin, obsada: Tom Hanks, Shelley Long, Alexander Godunov
Wyprodukowana przez S. Spielberga komedia o tematyce częściowo bliskiej polskim realiom. Anna i Walter mieszkają w apartamencie byłego męża Anny. Na ich nieszczęście wraca on, a to oznacza, że Anna i Walter zostają bez dachu nad głową. Nie mając pieniędzy postanawiają zbudować dom.

ITI — HOME VIDEO
02-813 Warszawa, ul. Rolna 53
tel. 43 15 01, 43 79 69

NOWOŚCI VIDEO

Przedsiębiorstwo „EL-GAZ" 81-029 Gdynia, ul. Północna 9a, tel. 23-70-21

PETER GUNN
USA, 1989, 87 min. — sensacyjny, od 16 lat
reż. Blake Edwards, wyst. Peter Strauss, Jennifer Edwards
Ściga go mafia i... kobiety. Jest byłym gliniarzem, który wdepnął w wojnę gangów. Ale Gunn lubi silne emocje.

ELVIS AND ME (Elvis i ja)
USA, 1987, 89 min. — obyczajowy, od 16 lat
reż. Larry Peerce, wyst. Susan Walters, Dale Midkiff
Adaptacja filmowa wspomnień żony Elvisa Presleya — Priscilli. Historia traconej niewinności, miłości i złudzeń.

THE DEADLY COMPANIONS (Niebezpieczni kompani)
USA, 1987, 97 min. — western, bez ograniczeń
reż. Sam Peckinpah, wyst. Mauren O'Hara, Brian Keith
Klasyczny western o żywej i ekscytującej akcji. Historia zemsty, której na drodze staje miłość.

TALKING WALLS (Ściany, które mówią)
USA, 1987, 89 min. — sensacyjny, od 18 lat
reż. Stephen Verona, wyst. Stephen Shellen, Morie Lourin
Paul zbiera materiały do pracy naukowej o miłości i intymności. Robi to za pomocą kamery wideo podglądając przez dziurę w ścianie romans sąsiadki.

GLADIATOR
USA, 1986, 94 min. — sensacyjny, od 16 lat
reż. Abel Ferrara, wyst. Ken Wahl, Nancy Allen
Los Angeles jest sterroryzowane przez maniakalnego mordercę zabijającego kierowców za pomocą swego śmiercionośnego samochodu. Ale i on znajdzie godnego siebie przeciwnika.

NIGHT PATROL (Nocny patrol)
USA, 1984, 87 min. — komedia kryminalna bez ograniczeń
reż. Jack Kong, wyst. Linda Blair, Pat Paulsen
Melvin ma dobre serce. Zbyt dobre jak na policjanta. Poza tym dorabia do pensji pracując jako komik. Już to wystarczy by skomplikować sobie życie...

AFTER THE PROMISE (Po obietnicy)
USA, 1987, 88 min. — sensacyjno-psychologiczny, od 16 lat
reż. David Greene, wyst. Mark Harmon, Diane Scarwid
Gdy odebrano mu dzieci, przysiągł sobie, że je odzyska. Wbrew losowi i prawu. Cel osiąga po latach. Pierwsze spotkanie nie jest łatwe.

WITCHTRAP (Magiczna pułapka)
USA, 1990, 92 min. — horror, od 18 lat
Parapsycholog Goldberg wraz z grupą ekspertów pragnie odczynić egzorcyzmy nad duszą niejakiego Avery'ego. Miejsce przerażającego seansu jest opustoszałe od 10 lat. Zmierzenie się z siłami piekieł jest wielce ryzykowne.

ANGEL-TOWN (Miasto aniołów)
USA, 1988, 90 min. — sensacyjny, od 17 lat
Mieszkańcy Los Angeles przestali wychodzić po zmroku na ulice. Miasto nocą opanowuje gang, na którego czele stoi Angel Diaz.

COMBAT ACADEMY (Akademia walki)
USA, 1987, 87 min. — komedia, bez ograniczeń
reż. Neal Israel, wyst. Robert Culp, Dana Hill
Jak od czasów Chruszczowa mogą rozwinąć się stosunki amerykańsko-sowieckie ?! Ten film przedstawia najśmieszniejszy wariant.

APORENTICE TO MURDER (Uczeń mordercy)
USA, 1987, 98 min. — sensacyjny, od 16 lat
reż. R.L. Thomas, wyst. Donald Sutherland, Chad Lowe
Zwykłe życie szesnastoletniego chłopca zmienia się w przerażający koszmar gdy spotyka na swej drodze dziwnego uzdrowiciela. Zbrodnia i kłamstwo stają się dla niego codziennością.

AURORA ENCOUNTER (Spotkanie na Aurorze)
USA, 1986, 90 min. — science fiction, od 17 lat
reż. Jim Mc Cullough, wyst. Jack Elam, Peter Brown
Pod koniec ubiegłego wieku, gdy człowiek wciąż jeszcze marzył o lataniu w przestrzeń mieszkańcy Aurory w Teksasie mają spotkanie nie z tego świata.

TOYTOWN (Miasto lalek)
USA, 1988, 58 min. — animowany, dla dzieci
Składanka rysunkowych bajek, w niej m.in. „Smoki z Arkuille", „Niezwykła przygoda policjanta Ernesta", „Odważny postępek Ernesta", „Opowieść policjanta Ernesta", „Dwa pistolety".

Zamówienia na wyżej wymienione kasety należy kierować pod adresem wymienionym powyżej.
Wszelkich informacji udziela:
Wypożyczalnia Kaset Wideo
„EL-GAZ"
80-366 Gdynia, ul. Abrahama 45
tel. 20-43-92.

PRZEDSIĘBIORSTWO
„EL-GAZ"
81-029 Gdynia, ul. Północna 9a

EL GAZ

Nowości wideo:

AGENCJA PRODUCENTÓW FILMOWYCH
Warszawa, ul. Puławska 61
tel. 45-55-86

&

SILESIA Film
Katowice
ul. Plebiscytowa 36
tel. 512-483

PROPONUJE:

1. **THE SAILOR WHO FEEL FROM GRACE WITH THE SEA** (Marynarz, który stracił łaskę morza)
Sarah Miles i Kris Kristofferson grają główne role w melodramacie Lewisa Johna Carlino (według powieści Yuko Mishimy). Dzieje miłości samotnej wdowy i marynarza, której nie akceptuje nastoletni syn kobiety.

2. **GLITCH** (Obsuwa)
Ironiczne spojrzenie na Hollywood w zwariowanej komedii o przygodach dwóch nieudaczników, którzy zamierzają dotrzeć do ulubionej gwiazdy filmowej. Pretekst do parodii popularnych gatunków filmowych z werwą wykorzystany przez Nico Mastorakisa.

3. **BLOODSTONE** (Krwawy kamień)
Amerykańskie małżeństwo spędzające wolny czas na wycieczce w Indiach zostaje zamieszane w kradzież cennego klejnotu — obiektu kultu jednej z krwiożerczych kast. Przygoda, sensacja, wartka akcja.

4. **SKYHIGH** (Wielkie nieba)
Młodzieżowa komedia szpiegowska rozgrywająca się w greckich plenerach. Szybka akcja, ciekawe efekty specjalne i interesująca muzyka Chrisa DeBurgha.

5. **TERMINAL EXPOSURE** (Maksymalna ekspozycja)
Zwariowana komedia z wątkiem sensacyjnym zrealizowana w stylu cyklu „National Lampoon's". W rolach dwóch niefortunnych łowców przygód występują Ted Lange i John Vernon. Reżyseruje — Nico Mastorakis.

6. **BLADES** (Ostrze)
Typowa dla współczesnej produkcji amerykańskiej mieszanka filmu przygodowego, horroru i komedii. Spokojny żywot członków klubu golfowego nieoczekiwanie zakłóca myśląca, krwiożercza maszyna do strzyżenia trawy.

7. **SPRING FEVER** (Wiosenne ekscytacje)
Remake kanadyjskiej komedii, tym razem rozgrywającej się w realiach typowych dla USA. Dwóch studentów pragnie w czasie wakacji zabawić się na najlepszych plażach Florydy. Sensacyjna intryga, dowcipne dialogi i sporo erotycznych smaczków.

8. **THE LAST DAY OF SCHOOL** (Koniec „budy")
Melodramat. Kiedy samotna matka decyduje się na związek z żonatym mężczyzną, nieoczekiwanie pojawia się jej dawny chłopak.

9. **BLOOD NASTY** (Zła krew)
Komedia grozy. Do rodzinnego domu powraca zmarły syn, którego ciałem zawładnął duch mordercy o wampirycznych skłonnościach.

10. **ISLAND OF DEATH** (Wyspa śmierci)
Sensacyjny film rozgrywający się w plenerach pięknych greckich wysp.

11. **HANGING HEART** (Powieszone serce)
Podejrzany o dokonanie morderstwa na swych kochankach aktor na własną rękę podejmuje poszukiwania prawdziwego sprawcy.

12. **HUMAN ERROR** (Fatalny błąd)
Thriller wykorzystujący wątki science fiction. Samotny mściciel szuka zemsty za śmierć swej rodziny poddanej bez własnej woli działaniu promieniowania jądrowego.

13. **THE WIND** (Wicher)
Sugestywny horror z udziałem Meg Foster i Roberta Morleya. Zbrodnia, tajemnica, namiętność układają się w gotycką opowieść sfilmowaną przez Nico Mastorakisa w stylu godnym Hitchcocka.

To tylko niektóre z filmów, które polecają

Agencja Producentów Filmowych i SILESIA Film. Już w sprzedaży i wypożyczalniach kaset wideo na terenie Polski!

CYKL „SUPERMAN"

PODWÓJNE ŻYCIE CLARKA K.,

Jednym z odwiecznych i największych marzeń człowieka jest latanie. I to nie za pomocą maszyn bardziej lub mniej skomplikowanych, lecz swobodne szybowanie w przestworzach. Istnieje jednak ktoś komu ten prozaiczny szczegół, czyli brak skrzydeł, wcale nie przeszkadza we fruwaniu. Oto on — Superman, jeden z największych bohaterów Ameryki.

Superman znaczy tyle co nadczłowiek. Jest to osobnik posiadający mięśnie ze stali, wzrok przenikający ściany, wydech silniejszy od huraganu i szlachetną duszę. Oto obraz idealnego bohatera.

Narodziny Supermana zawdzięczamy parze autorskiej Jerry Siegel (tekst) i Joe Shuster (rysunki), którzy szukając w latach Wielkiego Kryzysu uniwersalnego remedium na podniesienie ducha w społeczeństwie stworzyli nowy rodzaj bohatera komiksowego. Pomysł zaczerpnęli z wydanej w 1930 roku powieści „Gladiator" i przygodowej serii Kennetha Robesona (pseudonim Lestera Denta) — „Doc Savage — Człowiek ze spiżu". Superman pojawił się po raz pierwszy na łamach magazynu „Action Comics" w czerwcu 1938 roku i natychmiast zyskał sobie wielką popularność. Szybko prześcignął wszystkich rywali i zaczął urastać w USA do rangi mitu.

Już w trzy lata później mocarny bohater pojawił się na ekranach kin. Co prawda tylko w animowanej wersji Maxa Fleischera, ale właśnie te kreskówki zapewniły mu otwartą drogę na ekrany świata.

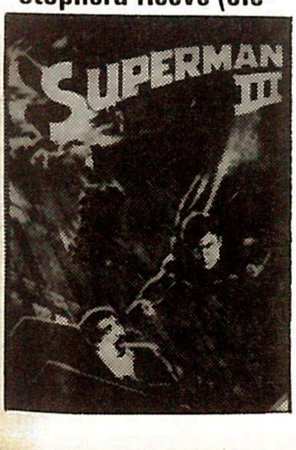
Najpierw powstał serial kinowy „Superman" (1948) z Kirkiem Alynem w roli tytułowej, a następnie pełnometrażowy „Superman Contra Atom-man" (1950). W rok później w roli nadczłowieka debiutuje nowy aktor — Georgee Reeves. Film „Superman i Mole-man" (1950) nie zyskał sobie jednak zbytniej przychylności widowni.

Następny rozdział w życiu Supermana napisała telewizja. W 1953 roku zaczęto emitować aż przez cztery sezony serial „Przygody Supermana" (The Adven-

CZYLI JAK ZOSTAĆ SUPERMANEM

tures of Superman) z udziałem Georgee Reevesa. Po samobójczej śmierci aktora na ekrany weszły: animowane serie ,,Nowe przygody Supermana'' (The New Adventures of Superman — 1966-67) i ,,Superprzyjaciele'' (Superfriends — 1968).

Na rok 1978 przypadało 40-lecie ulubieńca czytelników komiksów. Aby uczcić tę rocznicę wytwórnia Warner Bros postanowiła zrealizować monumentalny film poświęcony Supermanowi. Reżyserię powierzono Richardowi Donnerowi, a scenariusz napisał sam Mario Puzo (,,Ojciec chrzestny''). Do roli głównej przymierzano wielu aktorów, m.in. Roberta Redforda, ale po licznych odmowach zdecydowano się na nową twarz — Christophera Reeve (ciekawa zbieżność nazwisk z Georgee Reevesem nie była tu bez znaczenia). Tak rozpoczęto pracę nad najkosztowniejszym do roku 1978 filmem świata. Oto odległa planeta Krypton. Cywilizacja osiągnęła tu najwyższy poziom rozwoju. Zagraża jej jednak wybuch supernowej. Nie ma czasu na ewakuację. Tor-El (Marlon Brando) postanawia uratować swego syna wysyłając go w przestrzeń kosmiczną z kryształami zawierającymi dziedzictwo Kryptonian.

Kapsuła z małym Kal-Elem na pokładzie ląduje na Ziemi. Jedyni świadkowie jej upadku, bezdzietne małżeństwo farmerów, postanawiają adoptować dziecko znalezione na miejscu katastrofy. Dziecko, które gdy trzeba potrafi podnieść ciężarówkę i wykazuje zdolności raczej niespotykane wśród rówieśników.

Mijają lata. Clark Kent (bo takie nazwisko przyjął Kal-El od przybranych rodziców) staje się dorosłym mężczyzną. Po śmierci ojczyma wyjeżdża do Metropolis (ukłon w stronę Fritza Langa) by stać się reporterem ,,Daily Planet'', jednej z największych gazet świata. Tutaj też zaczyna pojawiać się w kostiumie Supermana — obrońcy sprawiedliwości, starając się ukryć swe podwójne życie przed znajomymi. Jego przeciwnikiem staje się Lex Luthor (Gene Hackman), arcymistrz zbrodni, który za pomocą skradzionych rakiet nuklearnych zamierza zatopić Kalifornię i szantażować rządy Ziemi. Superman niweczy jego plany, ale ceną jaką musi zapłacić jest życie jego ukochanej Lois Lane, na co dzień dziennikarki ,,Daily Planet''. Dla Supermana nie ma jednak sytuacji bez wyjścia. Aby przywrócić życie Lois musi on cofnąć czas. Co też czyni z niemałym wysiłkiem... odwracając bieg kuli ziemskiej.

Film ten został określony przez krytykę jako nudny i niemrawy (trwał blisko 150 min). Dzięki wspaniałym efektom specjalnym spodobał się jednak widzom. Reeve stał się — na krótko co prawda — prawdziwym idolem młodzieży. Do tego stopnia, iż zdarzyło się kilka przypadków nieświadomej defenestracji kiedy to dzieciaki w strojach Supermana wyskakiwały z okien próbując szybować w powietrzu. Magia kina okazała się silniejsza od rozsądku.

Szybko zdecydowano się na realizację kolejnej części przygód Supermana (Superman II — 1979). Producenci nauczeni doświadczeniem z pierwszego filmu postawili na komiks w czystej formie, rezygnując z zadęcia, którym cechował się scenariusz Mario Puzo.

Z Kryptonu tuż przed katastrofą planety wydalono trójkę zbrodniarzy zamykając ich po wsze czasy w czwartym wymiarze. Pech jednak chciał, że wybuch nuklearny zniszczył ich dożywotnią, kosmiczną celę zlokalizowaną w pobliżu Ziemi. Żądni władzy zbrodniarze z generałem Zodem na czele pojawiają się w USA. Ich zdolności nie ustępują talentom Supermana, a więc walka z nimi konwencjonalnymi środkami była z góry przegrana. Ostatnią deską ratunku jest Kal-El.

Ten jednak postanowił już wcześniej skończyć z podwójnym życiem. W imię miłości do Lois Lane w swej warowni gdzieś na biegunie poddał się zabiegowi nieodwracalnie pozbawiającemu go sił nadprzyrodzonych. Tymczasem Kryptonianie z (kto zgadnie?) Lexem Luthorem przejmują władzę. Clark wraca na biegun i (ciekawe jak, skoro proces miał być nieodwracalny) odzyskuje siły. Dalej jest już jak w komiksie. W finale Superman zwabia w pułapkę Zoda i je-

CYKL „SUPERMAN"

PODWÓJNE ŻYCIE CLARKA K.,

Jednym z odwiecznych i największych marzeń człowieka jest latanie. I to nie za pomocą maszyn bardziej lub mniej skomplikowanych, lecz swobodne szybowanie w przestworzach. Istnieje jednak ktoś komu ten prozaiczny szczegół, czyli brak skrzydeł, wcale nie przeszkadza we fruwaniu. Oto on — Superman, jeden z największych bohaterów Ameryki.

Superman znaczy tyle co nadczłowiek. Jest to osobnik posiadający mięśnie ze stali, wzrok przenikający ściany, wydech silniejszy od huraganu i szlachetną duszę. Oto obraz idealnego bohatera.

Narodziny Supermana zawdzięczamy parze autorskiej Jerry Siegel (tekst) i Joe Shuster (rysunki), którzy szukając w latach Wielkiego Kryzysu uniwersalnego remedium na podniesienie ducha w społeczeństwie stworzyli nowy rodzaj bohatera komiksowego. Pomysł zaczerpnęli z wydanej w 1930 roku powieści „Gladiator" i przygodowej serii Kennetha Robesona (pseudonim Lestera Denta) — „Doc Savage — Człowiek ze spiżu". Superman pojawił się po raz pierwszy na łamach magazynu „Action Comics" w czerwcu 1938 roku i natychmiast zyskał sobie wielką popularność. Szybko prześcignął wszystkich rywali i zaczął urastać w USA do rangi mitu.

Już w trzy lata później mocarny bohater pojawił się na ekranach kin. Co prawda tylko w animowanej wersji Maxa Fleischera, ale właśnie te kreskówki zapewniły mu otwartą drogę na ekrany świata.

Najpierw powstał serial kinowy „Superman" (1948) z Kirkiem Alynem w roli tytułowej, a następnie pełnometrażowy „Superman Contra Atom-man" (1950). W rok później w roli nadczłowieka debiutuje nowy aktor — Georgee Reeves. Film „Superman i Mole-man" (1950) nie zyskał sobie jednak zbytniej przychylności widowni.

Następny rozdział w życiu Supermana napisała telewizja. W 1953 roku zaczęto emitować aż przez cztery sezony serial „Przygody Supermana" (The Adven-

Jak zostać Supermanem

(C.D. ze str. 41)

go kompanów, tym razem definitywnie pozbawiając ich nadludzkich sił. Końcówka filmu wieje totalnym patriotyzmem, który powinien amerykańskie serca wpychać do gardeł i łzy wyciskać z oczu. Kto widział ten wie, film ten niedawno emitowała nasza telewizja.

Następna produkcja w reżyserii Marka Lestera jest już raczej pastiszem niż kontynuacją cyklu. (Superman III — 1983). Widzimy bowiem złego, zdegenerowanego Supermana, którego metamorfozę wywołał błyskotliwy programista komputerowy (Richard Pryor) wynajęty przez przestępców. Udaje mu się to zrobić wykorzystując syntetyczny kryptonit.

Film ten odbrązawiając postać mitycznego bohatera nie przypadł do gustu ani widowni, ani krytyce. Wydawać by się mogło, że będzie to definitywny koniec serii kinowej. Christopher Reeve odmówił zresztą dalszego występowania w roli Supermana. Producenci także nie mieli ochoty na podejmowanie ryzyka realizacji następnej części cyklu i odsprzedali prawa firmie Cannon, czyli panom Golanowi i Globusowi.

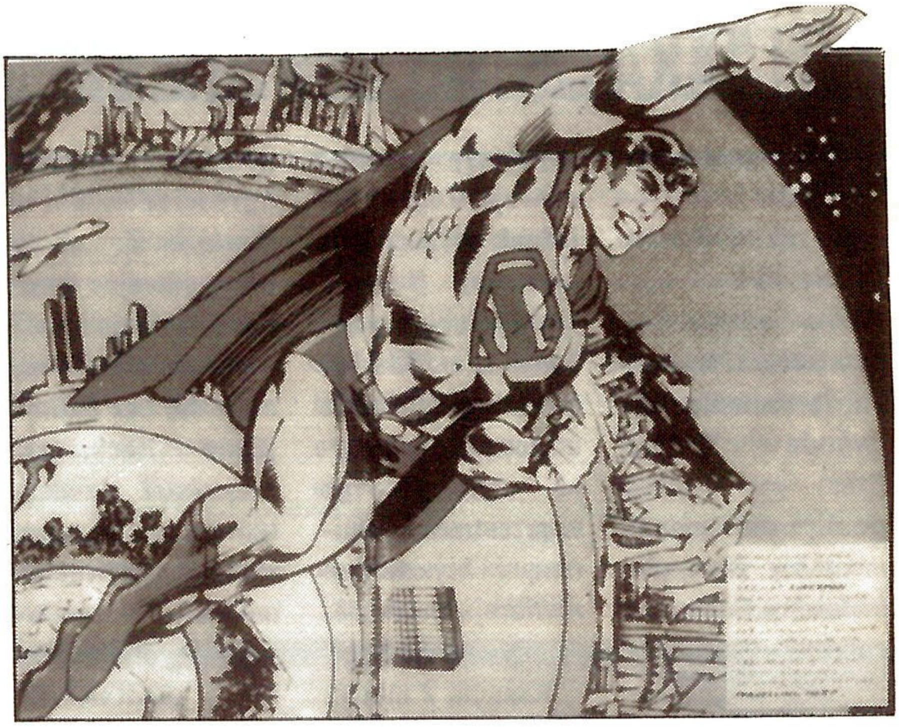
Cannon swą pokerową zagrywkę rozpoczął od przekonania Christophera Reeve'a, iż wystąpienie po raz czwarty w roli Supermana nie będzie złym wyborem w jego karierze. Oprócz olbrzymiego honorarium zaproponowano mu dodatkowo kilka prestiżowych ról w innych filmach, co aktora zjednało całkowicie. Reeve znowu ubrał więc obcisły niebiesko-czerwony trykot i zawiesił pelerynkę na ramionach.

Film nosił podtytuł ,,Walka o pokój'' (Superman IV: Quest For Peace — 1987) i reżyserował go Sidney Furie (,,Stalowy orzeł''). Tym razem niestrudzony Lex Luthor po kolejnej ucieczce z więzienia postanawia ostatecznie skończyć z psującym mu krew Supermanem. Tymczasem świat przeżywa kolejny kryzys, który grozi wybuchem wojny. Cywilizowane państwa (oczywiście te lepsze, zachodnie) zwracają się o pomoc do Supermana. Ten widzi tylko jedno wyjście — zniszczenie wszystkich rakiet nuklearnych. Na nieszczęście ten właśnie czyn powołuje do życia Nuclear-Mana, posłusznego klona Lexa Luthora. Walka z radioaktywnym młodzieńcem nie jest łatwa, ale koniec końców okazuje się, że i on ma swoistą piętę Achillesową — pozbawiony energii słonecznej wyłącza się jak najprostszy kalkulator. Wystarczy tylko przepchnąć Księżyc by ten spowodował zaćmienie Słońca i po zabawie.

Na Ziemi też wszystko wraca do normy. Nawet zły wydawca dybiący na ,,Daily Planet'' musi odejść z kwitkiem. Zresztą tak jak i Superman.

Całkowity brak reakcji ze strony widowni musiał dać do myślenia firmie Go-Glo gdyż nie planuje ona w najbliższym czasie wyprodukowania następnej części przygód Nadczłowieka z Kryptona. Clark Kent, alias Kal-El, alias Superman, na razie schował swój zgrabny trykocik ze złotą literą ,,S'' głęboko do skrzyni z naftaliną. Ustąpił miejsca innym kolegom po fachu: Batmanowi i Kapitanowi Ameryka. Ciekawe na jak długo.

ROBERT SZMIDT

PS. Zgadzam się z p. Danielem Sełeszczukiem z Zielonej Góry. Ślub, o którym wspomina w liście do redakcji, faktycznie miał miejsce w części drugiej ,,Akademii Policyjnej'', a nie w trzeciej — jak napisałem. Przy okazji sympatykom filmów z Jamesem Bondem pragnę podać dodatkową informację uzupełniającą odcinki ,,Kasetonu'' publikowane w numerach 5 i 6 ,,Cinema Press — VIDEO''. W roku 1961 został nakręcony film ,,Cassino Royal'' z plejadą wielkich aktorów jak m.in. David Niven i Woody Allen. Film ten można traktować jak preludium do cyklu o przygodach Jamesa Bonda. R.S.

CRACK HOUSE (Melina narkomanów)
USA, 1989, 87 min. — sensacyjny
reż. Michael Fischa, wyst. Jim Brown, Anthony Geary
Przestępczość w środowisku amerykańskich nastolatków. Narkomania i wojny młodzieżowych gangów powiązane z wątkiem miłosnym pary bohaterów.

EAT A BOWL OF TEA (Małżeństwo po chińsku)
USA, 1988, 104 min. — obyczaje
reż. Wayne Wang, wyst. Cora Miao, Russel Wong
Lata czterdzieste w Stanach Zjednoczonych. Konfrontacja wschodniej mentalności z amerykańskim Eldorado. Film adresowany do wyrafinowanego widza, poruszający problemy emigracji, adaptacji i chęci podtrzymania tożsamości narodowej.

WARTH WINNING (Godna wygrana)
USA, 1989, 103 min. — komedia
reż. Will Mackenzie, wyst. Mark Harmon, Madeleine Stowe
Pracownik telewizji zakłada się z kolegami, że w ciągu trzech miesięcy zdobędzie, oświadczy się i zostanie przyjęty przez trzy kobiety. Wszystko układa się pomyślnie do chwili gdy jedna z wybranek uzna, że jej miłość jest zbyt silna.

WARM SUMMER RAIN (Ciepły, letni deszcz)
USA, 1989, 82 min. — obyczaje-akcja
reż. Joe Gayton, wyst. Kelly Lynch, Barry Tubb
Historia dziwnej a zarazem szalonej miłości pomiędzy dwojgiem ludzi zawiedzionych przez życie.

SINFUL LIFE (Grzeszne życie)
USA, 1989, 90 min. — komedia
reż. William Schreiner, wyst. Anita Morris, Rick Overton
Przewrotna komedia o kobiecie samotnie wychowującej dziecko, która nie zamierza rezygnować z przyjemności życia.

STAYING TOGETHER (Pod jednym dachem)
USA, 1989, 90 min. — komedia
reż. Lee Grant, wyst. Sean Astin, Stockard Channing
Perypetie amerykańskiej, małomiasteczkowej rodziny. Opowieść o życiu trzech zwariowanych braci traktujących wzajemne przywiązanie jak lekarstwo na problemy i niepowodzenia życiowe.

HOVLING V (Skowyt V)
Wlk. Bryt, 1989, 97 min. — horror
reż. Neal Sundstrom, wyst. Philip Davis, Victoria Catlin
W zamku na Węgrzech zbiera się grupa Amerykanów posiadających identyczne znamię — znak rodowy. Ktoś zabija wszystkich z wyjątkiem jednej osoby.

STEP FATHER II (Ojczym 2)
USA, 1989, 88 min. — thriller
reż. Jeff Burr, wyst. Terry O'Quinn, Meg Foster
Psychopatyczny morderca ucieka z więzienia znajdując schronienie w domu zwykłej amerykańskiej rodziny.

UHF
USA, 1989, 90 min. — komedia
reż. Jay Levey, wyst. Al Yankovic, Kevin McCarthy
Obdarzony wybujałą fantazją bratanek przejmuje od wuja lokalną stację TV. Przypadek sprawia, że upadający interes zaczyna przynosić coraz większe zyski i stanowić konkurencję dla potentata szklanego ekranu, który chce za wszelką cenę zniszczyć rywala.

Przygotowano przy współpracy
Studia Opracowań Filmów „JVB", Warszawa, ul. Łukowska 17 a.

SIGOURNEY WEAVER

Intensywna praca wśród górskich goryli podczas kręcenia filmu „Goryle we mgle" w centralnej Afryce zmieniła w Sigourney Weaver stosunek do przyrody. Ochrona środowiska naturalnego stała się jej główną troską, całym sercem popiera ruch ekologiczny.

„My sami musimy troszczyć się o naszą planetę" — mówi aktorka na wstępie wywiadu, który opublikowało zachodnioniemieckie czasopismo „Cinema".

ZIELONE SERCA

— Jaki wpływ wywarła na Panią praca nad filmem „Goryle we mgle"?

Sigourney Waever — Problematyka filmu wzruszyła mnie dogłębnie. Spędziłam wiele czasu wśród goryli, spotkałam ludzi, którzy znali tragedie tych i nie tylko tych zwierząt, ludzi którzy postanowili chronić przyrodę za wszelką cenę, którzy oddali swoje serca, czas i pieniądze ekologii. W tej chwili jest to również moim udziałem. Zrozumiałam, że my sami, mieszkańcy naszej planety, którzy znaleźliśmy się na niej mniej lub bardziej przypadkowo, jesteśmy za nią odpowiedzialni i musimy o nią dbać.

Ruanda jest jednym z najpiękniejszych miejsc na ziemi. Jeśli dalsza dewastacja środowiska nie zostanie powstrzymana, niedługo dojdzie do tego, że takich miejsc już nie będzie.

— Czy nie czuła Pani strachu przd gorylami? Są one uważane za niebezpieczne zwierzęta?

S.W. — Goryle, z którymi pracowałam, należały do grupy Dianne Fossey, były więc przyzwyczajone do obcowania z ludźmi, z naukowcami. Są z natury bardzo ciekawe, biegły do mnie jak dzieci, gdy zobaczą nową zabawkę — łapały za guziki, poły żakietu, zegarek. Bałam się trochę, ale właściwie to nigdy nie miałam tyle czasu, by strach mnie opanował. Starałam się patrzeć na nie oczami Dianne Fossey, nie swoimi.

— Czy podczas kręcenia scen erotycznych (przynajmniej tych z Bryanem Brownem) był obecny Pani mąż, Jim Simpson?

S.W. — Nie, ale zawsze trochę się wstydzę, gdy później razem oglądamy te sceny w kinie. Mąż zwykle ze mnie wówczas żartuje, ale ponieważ sam jest reżyserem teatralnym, wie jak się w tym zawodzie zarabia na chleb.

— W filmie „Goryle we mgle" po raz pierwszy kreuje Pani rolę autentycznej osoby. Jak wyglądała Pani praca nad tą rolą?

S.W. — Dianne była postacią bardzo znaną. Żyje sporo ludzi, którzy znali ją osobiście. Starałam się do nich dotrzeć. Opowiadano mi o niej różne historie, wypowiadano różne opinie często sprzeczne i kontrowersyjne. Przeglądałam taśmy wideo z programów telewizyjnych, w których brała udział. Danych było dużo, nawet zbyt dużo różnych zdań i charakterystyk, aż w końcu musiałam wyrobić sobie własne zdanie o Dianne — i tak ją zagrałam.

Dianne była osobą ogarniętą ogromną pasją, obsesyjnie zakochaną w gorylach. Jej obsesje wzmogły się, gdy stała się świadkiem brutalnych morderstw, w których zginęło wielu jej podopiecznych — przyjaciół.

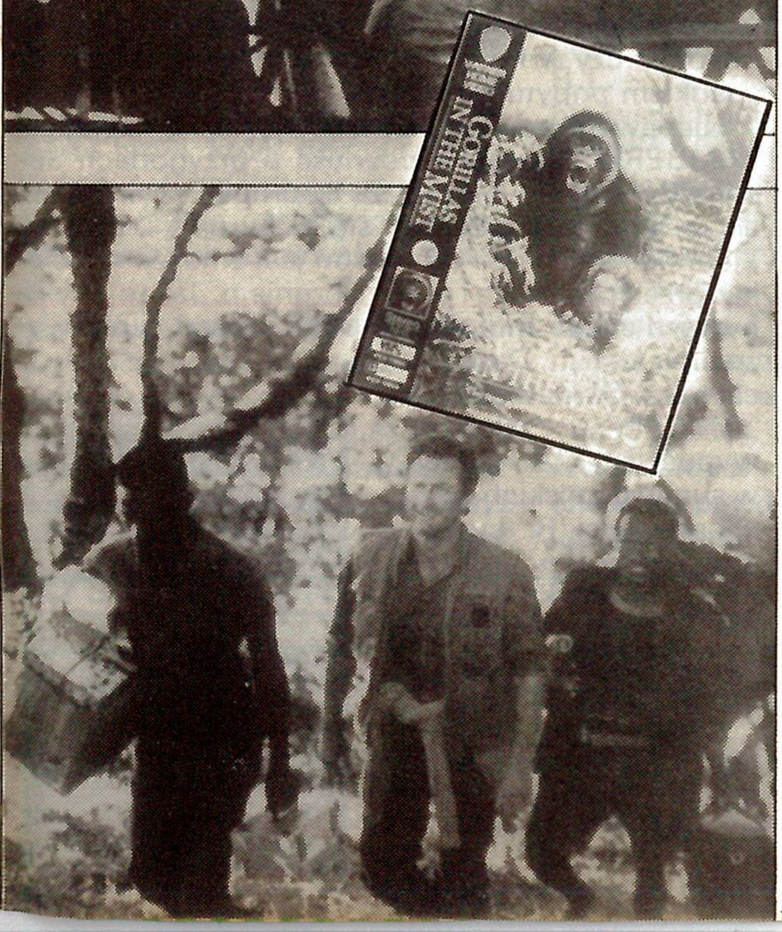
— Po zakończeniu pracy nad filmem „Goryle we mgle" zagrała Pani świetne role w komedii obyczajowej „Pracująca dziewczyna" oraz w drugiej części „Ghostbusters". Gratuluję i mam nadzieję, że następne Pani role będą równie znakomite.

Rafał Sokalski z Kielc: *„...przydałoby się, żeby Wasze pismo było bardziej kolorowe, kolorowe powinny być przynajmniej te większe ilustracje. Należałoby wprowadzić w każdym numerze chociaż po jednym zdjęciu z oryginalnych okładek kaset (koniecznie kolorowe) np. na ostatniej stronie, tak by się mieściły w kasecie wideo. Powinniście wprowadzić także osobny numer czasopisma przeznaczony np. na same plakaty (kolorowe). Odpiszcie koniecznie co myślicie na temat moich uwag — czy są one realne".*

Jak najbardziej realne, to nie problem wydrukować „CP-V" w całości w kolorze. Obawiamy się jednak, że koszt (i cena) takiego magazynu mogłyby być wówczas poza zasięgiem możliwości wielu czytelników. Choć, kto wie — jeśli okazałoby się, że pomimo ceny popyt na kolorową „CP-V" nie zmniejszyłby się, jesteśmy gotowi w każdej chwili to zrobić. Co do kolorowych okładek kaset, to nie sądzimy aby czytelnicy chcieli niszczyć „CP-V" wycinając z niej kawałek okładki — z tych powodów m.im. „Fantastyka" zaprzestała drukowania okładek odcinkowych na swojej ostatniej stronie.

„...na kupno „CP-V" w wypożyczalni nie ma co liczyć, każdy trzyma tylko dla siebie i swoich znajomych i nawet nie chce podać adresu redakcji" — pisze w dalszej części listu pan Rafał z Kielc. Edward Skórski, Jarocin: *„Dość przypadkowo kupiłem wasze pismo, mieszkam daleko od Katowic, a w Jarocinie żaden z właścicieli wypożyczalni go nie sprowadza".* Piotr Wiśniewski z Lublina pisze: *„Numer drugi „CP-V" kupiłem w wypożyczalni. Jednak niestety poinformowano mnie, że na tym koniec, bo »ich to nie bawi«".*

Dość częsty problem, pojawiający się w listach. Dlatego też wprowadziliśmy prenumeratę indywidualną. W zasadzie przeznaczona ona jest dla czytelników z miejscowości, w których nie ma wypożyczalni, bo nie chciało nam się wierzyć, że właściciele wypożyczalni mogą nie chcieć sprowadzać „CP-V" dla swoich klientów, jeśli tylko są oni tym zainteresowani. Może nie do wszystkich właścicieli wideotek dotarła nasza oferta, powstaje ich wiele z dnia na dzień i nie wszystkie adresy znamy. Co dzień otrzymujemy jednak nowe zamówienia, mamy więc nadzieję, że niedługo nie będzie problemów ze zdobyciem „CP-V" w większych miastach.

Przy okazji — pomysł wart naśladowania: w kilku naszych zaprzyjaźnionych wypożyczalniach wprowadzono prenumeratę na nasze pismo (m.in. i w Lublinie) — właściciel zamawia u nas tyle egzemplarzy, ilu klientów zgłosiło chęć stałego otrzymywania naszego pisma.

Marian Strzyga, Poręba: *„Mam tylko jedną uwagę: mniej miejsca powinniście poświęcić filmom licencyjnym (zawsze można przeczytać na okładce o co w filmie chodzi), a skoncentrować się na filmach pirackich. Krążą bowiem pod wieloma tytułami. Ponadto oferta piratów jesto o wiele bogatsza niż zestawów ITI".*

Nie sądzimy, aby piraci mieli o wiele więcej do zaoferowania niż oficjalni dystrybutorzy. Wprawdzie na kopiach pirackich można zobaczyć wiele nowości, ale nie znaczy to, że są to same filmy wartościowe, godne uwagi. Wiele wśród nich „gniotów". Poza tym dystrybutorzy filmów licencyjnych coraz bardziej rozszerzają swoją ofertę, jest ich zresztą coraz większa liczba (nie tylko ITI). Godząc się z faktem istnienia rynku pirackiego, przedstawiamy filmy giełdowe (chcąc wideomanom korzystającym z pirackich kopii ułatwić wybór) zapoznając przy okazji czytelników pisma z nowościami kina światowego. Filmy te zresztą pewnie niedługo zostaną sprowadzone przez dydstrybutorów (miało to już miejsce kilkakrotnie, film przedstawiany przez nas jako piracki jest już na kasetach licencyjnych). Nie znaczy to jednak, że popieramy piractwo, a już na pewno nie będziemy go preferować! Wideoteki uprawnione są do wypożyczania tylko filmów licencyjnych. I jeszcze jedno — wiemy, że właściciele wypożyczalni z reguły nie wypożyczają filmów w oryginalnych okładkach, ze zrozumiałych zresztą powodów. Tak więc nie każdy klient ma możność z okładki kasety poznać treść filmu.

Izabela Dombek

AGENCJA WYDAWNICZA „DOMINO"
42-640 Piekary Śl.
ul. Szmaragdowa 21

Cinema Press — VIDEO
Redakcja
40-003 Katowice
Rynek 13

data ....

imię i nazwisko ....

(lub pieczęć adresowa firmy) ....

adres korespondencyjny : kod ....

ul. ....

tel ....

Zamawiam prenumeratę indywidualną/ dostawę hurtową* magazynu „Cinema Press-VIDEO" za zaliczeniem pocztowym od numeru........(włącznie) do grudnia 1990 bezterminowo.

Ilość egzemplarzy .... (słownie)

Zobowiązuję się terminowo odbierać „CP-V" opłacając gotówką koszt przesyłki doręczycielowi.

(podpis lub pieczęć i podpis)

* — niepotrzebne skreślić

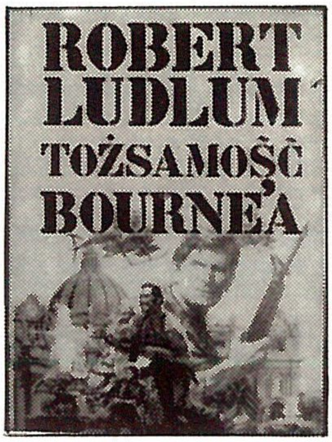
Proszę wypełniać czytelnie, najlepiej pismem maszynowym lub drukowanymi literami, podając dokładny adres wraz z kodem pocztowym.

Hurtowo (po cenie zbytu 3.300 zł) wysyłamy magazyn dla zamawiających powyżej 50 egzemplarzy. Zamówienia mniejsze realizujemy po cenie detalicznej — 4000 zł, powiększonej o koszt przesyłki pocztowej.

Jednokrotne nieodebranie przesyłki od doręczyciela bez wcześniejszego uprzedzenia redakcji lub wydawnictwa powoduje skreślenie z listy abonentów.

Korespondencja:

KSIĄŻKA i...

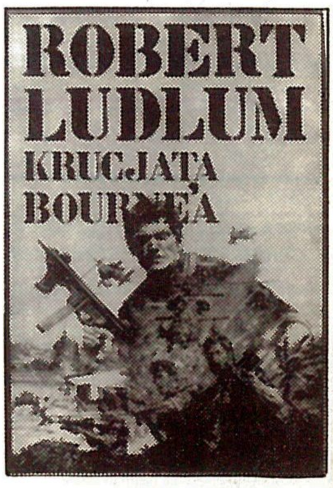
STRZELAJĄCA LITERATURA

Gdyby nie niespodziewana ofensywa edytorska poznańskiego Wydawnictwa „AMBER" pewnie jeszcze długo czekalibyśmy na pierwszą książkę Roberta Ludluma oficjalnie opublikowaną w Polsce. Ludlum jest autorem przednim, przez niektórych krytyków uważanym nawet za przewyższającego umiejętnościami MacLeana i Forsytha (łączny nakład wszystkich jego dzieł wynosi 160 mln egzemplarzy).

„W jednej książce Ludluma jest więcej akcji niż u wszystkich autorów powieści sensacyjnych razem wziętych", twierdzi „New York Times".

„Nie zaczynajcie lektury jeżeli rano musicie wstać do pracy", komentuje wartość powieści „Tożsamość Bourne'a" amerykańskie pismo „Chicago Sun-Times". Jako pierwszą „AMBER" zdecydował się wydać w tłumaczeniu polskim jedną z najlepszych powieści Ludluma — „Tożsamość Bourne'a". Przyzwyczajeni do zwykle szmatławego wyglądu książek sensacyjnych i detektywistycznych zwolennicy popularnych „kryminałów" byli zaskoczeni. „Tożsamość Bourne'a" wydano w niezwykle starannej oprawie graficzno-edytorskiej, co tym samym od razu podniosło wartość tego tomu (nie tylko pieniężną ale i literacką). Powieść szybko zaczęła znikać z półek księgarskich. „AMBER" trafił w dziesiątkę zadając kłam twierdzeniu, że kryzys gospodarczy w Polsce przede wszystkim odbije się spadkiem popytu na książki.

Niebawem powinna ukazać się także nakładem „AMBERU" następna powieść o przygodach Jasona Bourne'a — „Krucjata Bourne'a". Tym razem akcja powieści przenosi się z Europy i Stanów Zjednoczonych do Azji. Jason jest zmuszony uciekać przed przemocą i przeznaczeniem. Jak to zwykle bywa nie uda mu się to. Musi stawić czoła wyzwaniu losu. Do końca roku Wydawnictwo „AMBER" zamierza wypuścić na rynek w sumie 6 polskich edycji powieści R. Ludluma. Będą to jeszcze m.in. „Przesyłką z Salonik", „Transakacja Rhinemanna" i „Manuskrypt Chancellora".

Oby tylko nic nie stanęło na przeszkodzie ambitnym planom „bursztynowej" oficyny.

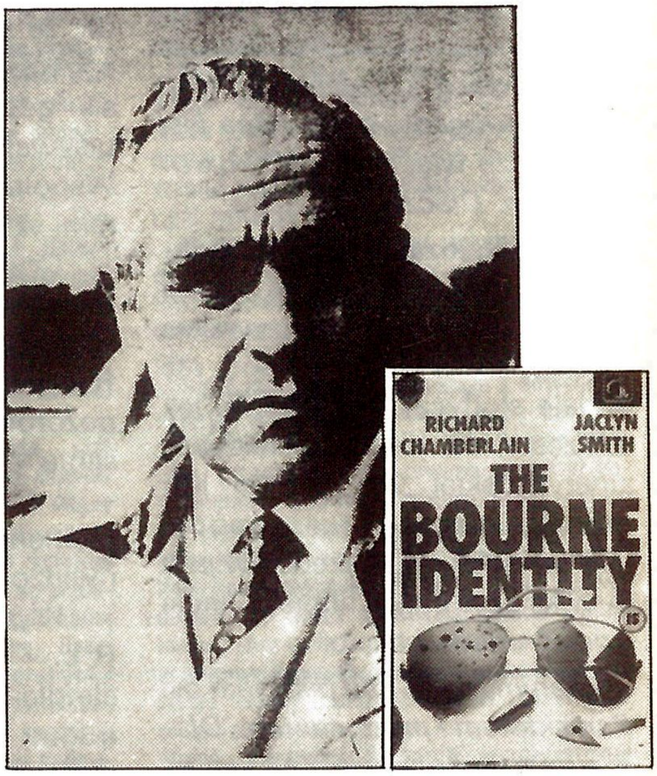
(as)

ROBERT LUDLUM

Był aktorem, producentem filmowym, reżyserem rewii na Broadwayu. W końcu sięgnął po pióro... Dzisiaj Robert Ludlum zaliczany jest do najlepszych, najbardziej interesujących pisarzy w USA.

W jego utworach literackich pojawia się zawsze ta sama idea — walka pojedynczego człowieka z wszechwładną machiną zła.

PIÓRO KONTRA MOCE CIEMNOŚCI

Początkowo uważano Ludluma za fantastę, dla którego żadne sploty wydarzeń nie są niemożliwe czy absurdalne. Upływ czasu spowodował jednak, że akcje jego powieści znalazły się w samym centrum realiów życia.

Robert Ludlum to multitalent w tworzeniu scenariuszy filmowych i bestsellerów powieściowych. Z pochodzenia jest Polakiem.

— Właśnie ukazała się Pana ostatnia powieść „Plan Ikar". Jest to już siódmy thriller z tej samej serii. Na co tym razem może liczyć czytelnik?

Robert Ludlum — Jest to szalenie odważna historia pewnego mężczyzny , który sam siebie uczynił ściganym. W ten sposób doprowadził do odkrycia transportu broni, który gdyby rzeczywiście dotarł do swojego miejsca przeznaczenia zasadniczo zmieniłby układ sił zbrojnych na świecie.

— Pana nowy bohater, Evan Kendrick, jest wyjątkowo niesympatycznym typem: milczący egocentryk, multimilioner, na dodatek doświadczony srodze przez los. Jak to się stało, że obdarzył Pan swojego bohatera tak niemiłym charakterem?

R.L. — Nie pamiętam już, kiedy powstał pomysł powieści „Plan Ikar", ale postać takiego właśnie bohatera tkwiła we mnie od dawna. Myślałem ciągle o takim typie bohatera, który w zasadniczy sposób różniłby się od dotychczas kreowanych. Chciałem także umieścić mojego bohatera w tle politycznym gdzieś na środkowym Wschodzie, który współdziałałby z naszym systemem politycznym. Myślę, że udało mi się te zamierzenia zrealizować w osobie Evana Kendricka.

— Akcja powieści rozgrywa się w Omanie. Co Pana pociąga w tej części świata?

R.L. — W Arabii znalazłem się kiedyś przypadkiem, gdy wracałem wraz z żoną z podróży po Australii. Zostaliśmy tam dłużej niż planowaliśmy, zwiedziliśmy Emiraty i Bahrain, zrobiłem wtedy masę zdjęć zafascynowany życiem teraźniejszym i historią tych stron. I jakoś tak instynktownie czułem, że właśnie tam powinienem umiejscowić akcję mojej następnej powieści.

— W książce „Plan Ikar" podejmuje Pan próbę rozwiązania niektórych politycznych problemów współczesnego świata?

R.L. — Tak, zadałem sobie wiele trudu aby naświetlić odpowiednio wiele współczesnych zagadnień politycznych, aby wiarygodnie przedstawić liczne fakty i powiązania, które mogły się wydawać zagmatwane i trudne do zrozumienia dla czytelnika. W tym czasie wybuchła jednak znana afera „Iran Contras" i właśnie to, co wydawało się niemożliwe, co chciałem przedstawić jako fikcję literacką, stało się możliwe i tragicznie realne.

— Czy wobec tego Pana powieść jest pewnym przesłaniem?

R.L. — Tak. Różnego rodzaju skandale polityczne zrobiły z nas sceptyków. Dziś patrzymy na różne systemy polityczne inaczej, mądrzej, i tak jest dobrze.

— Czyżby miał Pan jakieś ambicje polityczne, które realizuje Pan w twórczości literackiej?

R.L. — Może tak się wydawać, ale jest to tylko pewna etykietka. Ja jestem zdecydowanie przeciw fanatyzmowi, obojętne czy pochodzi on ze Wschodu czy z Zachodu, przeciw nadużywaniu władzy politycznej, w której ślepcy ślepców prowadzą i powołują się przy tym na zdanie innych ślepców. Nie sądzę, aby to były ambicje polityczne — to po prostu zdrowy rozsądek.

— W Pana powieściach występują agenci różnych wywiadów. Wielu ludzi faktycznie wierzy, że Pan również pracował w wywiadzie i opiera się na własnych doświadczeniach?

R.L. — Nie, to zupełna nieprawda. Nigdy nie zajmowałem się wywiadem. Mam natomiast dużo kolegów, którzy tam pracują. Moja wiedza opiera się na informacjach uzyskanych od nich. Czasem dzwonię do któregoś ze znajomych „agentów" w celu konsultacji. Gdy pytam, czy taka lub inna wymyślona przeze mnie akcja jest możliwa, i w odpowiedzi słyszę w słuchawce wybuch

śmiechu — wiem, że jestem na dobrym tropie.

— *Skąd biorą się w Pańskich książkach tak realistyczne szczegóły?*

R.L. — Postaci i ich działania są całkowicie wymyślone. Oczywiście do każdej mojej książki przygotowuję się wcześniej bardzo rzetelnie.

— *Typowy dla Pana powieści jest tzw „syndrom spisku". Zawsze chodzi o jakieś konspiracyjne działania w kręgu polityki, gospodarki czy elity towarzyskiej. Wielu innych pisarzy umieszcza akcję swoich powieści w tych samych kręgach, ale u Pana jest stanowczo więcej śmierci i okrucieństwa. Dlaczego?*

R.L. — Zgadzam się z tym zdaniem. A dlaczego? — po prostu takie właśnie jest rzeczywiście życie. Nie wybielam niczego, nie dodaję słodyczy do zbrodni, jak to często ma miejsce w telewizji amerykańskiej. Zło zawsze jest złem. Nie można go tuszować ani usprawiedliwiać. Przedstawione — w książce czy w filmie — musi działać odstraszająco.

— *Zanim został Pan pisarzem był Pan aktorem i producentem. Dlaczego zrezygnował Pan z kariery filmowej?*

R.L. — Z czasem teatr stał się dla mnie przeciętnością, powierzchowna komedia już mnie nie zadowalała. Potrzebowałem zmiany, czegoś co odpowiadałoby zmianom zachodzącym we mnie samym. Zmiana zawodu stała się więc swego rodzaju koniecznym następstwem mojego rozwoju osobistego. Jako pisarz jestem jednocześnie aktorem, reżyserem, producentem, scenografem i kostiumologiem... Całkowicie sam tworzę obrazy i sceny, które rozgrywają się po prostu na papierze a nie taśmie filmowej. To naprawdę bardzo satysfakcjonujące.

— *Jak powstała Pana pierwsza powieść?*

R.L. — Było to już 20 lat temu... Któregoś dnia zapytałem żonę, czy sądzi, że umiałbym pisać książki. Odpowiedziała, że jeśli chcę pisać, to muszę to zrobić już, natychmiast, bo w przeciwnym razie mógłbym żałować całe życie z powodu zmarnowanej szansy. Miałem wtedy 40 lat.

18 miesięcy później została wydana moja książka „Dziedzictwo Scarlettiego". Ale to nieprawda, że od tego się zaczęło moje spotkanie z literaturą. Już w czasie gdy pracowałem w teatrze pisywałem „do szuflady". Współpracowałem także z autorami sztuk teatralnych.

— *Czy doświadczenia z pracy reżysera teatralnego pomagają Panu w pisaniu?*

R.L. — Oczywiście. Ma to wbrew pozorom wiele wspólnego. W pisaniu potrzebna jest dyscyplina — w teatrze również. W którymś momencie podnosi się kurtyna i widzowie cię oceniają.

— *W jaki sposób Pan pisze?*

R.L. — Nie wiem jak to robią inni, ale dla mnie tà praca jest bardzo trudna i nietypowa. Czasem doprowadza mnie do białej gorączki. Zwykle notuję różne rzeczy na gorąco, coś jakby zarys, rusztowanie myśli, rozdziału czy fragmenty dialogów. Później wracam do tego, rozwijam, szlifuję.

— *Pana forma stylistyczna opiera się głównie na interesującej rozmowie, dialogu między postaciami. W jaki sposób według Pana wzrasta zainteresowanie, napięcie u czytelnika Pana książek?*

R.L. — Ktoś, kto pracował w teatrze dobrze rozumie słowo „napięcie". Publiczność przeżywa emocjonalnie to co widzi na scenie, czytelnik — to o czym czyta. W teatrze ma to związek z grą aktorów, z tym na ile są oni realni, przekonujący w swojej roli. W powieści natomiast wiąże się to z wiarygodnością przedstawionych faktów, zdarzeń i osób. Ich istnienie musi być prawdziwe lub prawdopodobne. Umiejętność rozwijania akcji została mi jakby darowana przez los — Gdy zaczynam pisać, nigdy nie wiem gdzie wyląduję, jak potoczą się losy moich bohaterów. Często efekt przekracza zamierzone plany, na plus lub na minus.

— *Czy Pana książki skierowane są do jakiejś określonej grupy czytelników?*

R.L. — Nie mam żadnego pojęcia kto czyta lub będzie czytał moją książkę. Przede wszystkim piszę dla siebie, książka musi **mnie** satysfakcjonować. To nie znaczy, że nie liczę się z czytelnikami. Zawsze miałem i mam wielki szacunek dla publiczności.

— *Kto lub co miało największy wpływ na Pana twórczość?*

R.L. — Kiedyś, w odpowiedzi na takie pytanie wymieniałem kilku moich kolegów. Później otrzymywałem masę telefonów od innych znajomych z pretensjami, że ich nie wymieniłem także. Od tej pory na te pytania odpowiadam — Dickens i Dostojewski.

— *Mieszka Pan ze swoją żoną na Florydzie. Jak wygląda Pana codzienne życie?*

R.L.— Wstaję zwykle wcześnie. O 4.45, karmię naszego psa i koty, potem wypijam kilka filiżanek kawy. O 4.30 zaczynam pisać i około 11 jestem już zmęczony. Zwykle jednak do tej pory napiszę już zaplanowaną część. Po obiedzie załatwiam różne sprawy bieżące, a od 13 do 14-tej ucinam sobie poobiednią drzemkę — najczęściej jest to jednak mocny, regenerujący sen.

— *W przeciwieństwie do swoich kolegów nie pisze Pan na maszynie, tylko ręcznie. Dlaczego?*

R.L. — Piszę ręcznie bynajmniej

nie dlatego, że nie umiem pisać na maszynie! Postanowiłem jednak kiedyś, że pomiędzy mną a pieniędzmi potrzebnymi do życia nie będzie żadnej maszyny. I tak przyzwyczaiłem się do ołówka i notesu, używam ich zresztą wszędzie.

— Którą z 16 powieści napisanych przez siebie uważa Pan za najlepszą?

R.L. —Najlepsza jest zawsze ta, nad którą aktualnie pracuję. Gdybym kiedykolwiek miał świadomość, że swoją najlepszą rzecz już napisałem — przestanę pisać.

— Czy nie obawia się Pan, że kiedyś może Panu po prostu braknąć pomysłów?

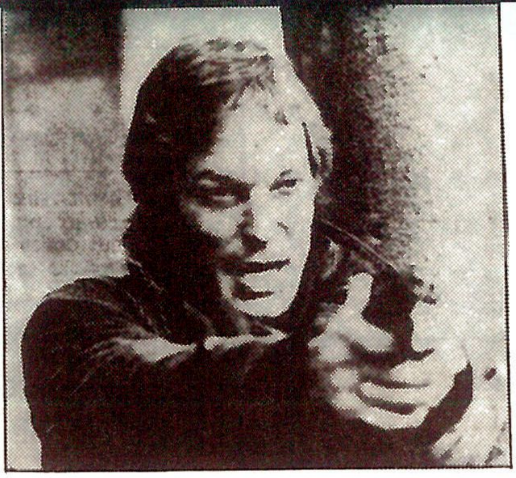
R.L. — Jak długo w moim notesie będzie miejsce na półtorej godziny pisania — nie boję się. W tej chwili mam spory „zapas" pomysłów — często w trakcie pracy nad jedną książką nasuwają mi się koncepcje kilku następnych.

— Czy — na zakończenie — można czegoś życzyć znakomitemu pisarzowi, który odniósł tak wiele sukcesów?

R.L. — Pisanie jest moją największą radością. Nie chciałbym już w życiu robić niczego innego. I jeśli jako pisarz mogę mieć jakieś życzenie, to tylko takie, aby każda moja powieść była lepsza od poprzedniej i abym mógł ich napisać jeszcze bardzo dużo.

opr. (u.d.)

Robert Ludlum i jego książki:
The Aquitaine Progression
The Bourne Identity
(Tożsamość Bourne'a)
The Chancellor Manuscript
(Manuskrypt Chancellora)
The Holcroft Covenant
(Pakt Holcrofta)
The Matarese Circle
The Osterman Weekend
The Parcifal Mosaic
(Mozaika Parcifala)
The Road to Gandolfo
(Droga do Gandolfo)
The Scarletti Inheritance
(Dziedzictwo Scarlettiego)
The Gemini Contenders
(Przesyłka z Salonik)
The Bourne Supremacy
(Krucjata Bourne'a)
The Bourne Ultimatum
(Ultimatum Bourne'a)
Trevayne
The Icarus Agenda
The Rhinemann Exchange
(Transakcja Rhinemanna)
The Matlock Paper
Powieści zaopatrzone w polskie tłumaczenia tytułów już ukazały się na rynku polskim, lub są przygotowywane do polskiej edycji.

KAMERA NA LUDLUMA

Z 16 powieści, które dotąd opublikował Robert Ludlum (dwie pod pseudonimem Jonathan Ryder), aż cztery stały się kanwą filmów sensacyjnych. Twórczość Ludluma, której jednym z głównych walorów jest wartka akcja, szczegółowe opisy i ciekawe, mocne dialogi, łatwo daje się przetworzyć na interesujące scenariusze filmowe.

Na pierwszy ogień poszła powieść „The Rhinemann Exchange" (Transkacja Rhinemanna), którą na ekran w formie miniserialu telewizyjnego przeniósł w 1981 roku C. Donner. Film jest najdłuższą ekranizacją prozy Ludluma — ogląda się go przeszło 340 minut. W rolach głównych wystąpili Steven Collins, Jeremy Camp i Larry Hagman.

Serial „The Rhinemann Exchange" jest również chyba najwierniejszą filmową adaptacją powieści. Rzecz dzieje się podczas II wojny światowej. Niemcy prowadzą zaawansowane próby z rakietą V-2. Do podjęcia seryjnej produkcji nowej broni potrzebne im są południowoamerykańskie diamenty o niespotykanej twardości. Mają je w dostatecznej ilości Amerykanie, czyli wrogowie. Ci z kolei chętnie zakupiliby u Niemców ich wspaniałe żyroskopy lotnicze. Te budowane w USA nie spełniają swoich zadań. Szefom obu zespołów badawczych (niemieckiego i amerykańskiego) grozi sąd wojenny za brak postępów. Żeby zadowolić dowódców postanawiają wymienić się sukcesami.

Transakcja ma być przeprowadzona przez szwajcarskiego Żyda Rhinemanna, gorącego zwolennika faszystów. Wymianę ma nadzorować i ochraniać podwójny agent z Lizbony o nazwisku Spolding.

W 1983 roku zainteresował się prozą Ludluma mistrz gatunku i jeden z większych autorytetów w świecie kina akcji — Sam Peckinpah. Realizuje on film „The Osterman Weekend" (Weekend Ostermana) podpierając się plejadą znakomitych aktorów. Wystąpili bowiem Rutger Hauer, John Hurt, Burt Lancaster i Dennis Hooper.

Hauer, Holender, który dzisiaj jest już gwiazdą pierwszej wielkości na firmamencie światowego kina („The Osterman Weekend" był jego następnym filmem po „Łowcy robotów"), zagrał człowieka, którego rodzinę i przyjaciół szykanuje CIA. On sam jednak zdesperowany nie zamierza poddać się naciskom i przemocy. Na siłę odpowiada siłą.

Trzy lata później, w 1986 roku Ralph Sheldon reżyseruje następny film oparty na powieści Ludluma — „Holcroft Covenant" (Pakt Holcrofta). Główną rolę zagrał Michael Caine, któremu partnerowali Anthony Andrews, Victoria Tennant i Lily Palmer.

Preludium do filmu i powieści to znowu czasy drugiej wojny światowej. Grupa wysoko postawionych oficerów niemieckich w obliczu klęski postanawia zdeponować w tajemnicy w szwajcarskim banku olbrzymi, zagrabiony w czasie podbojów skarb złożony z pieniędzy, złota i srebra.

Depozyt zostaje wydany po czterdziestu latach Noelowi Holcroftowi, który dopiero wtedy dowiaduje się kto jest jego prawdziwym ojcem. Spokojny amerykański architekt konstatuje nagle, że jest właścicielem czterech i pół miliarda dolarów.

Pieniądze te mają być przeznaczone na odtworzenie faszystowskiej organizacji i ideałów. Holcrofta niczego nie wiąże z hitlerowcami, a fatalnym legatem interesują się też inni.

Pozostała nam najsłynniejsza z dotychczasowych adaptacji filmowych prozy Ludluma — „Tożsamość Bourne'a" (The Bourne Identity). Ekranizację zrealizowano znowu w postaci miniserialu telewizyjnego, który następnie został zmontowany w jeden długi film, który możemy oglądać na kasetach wideo. Podejście telewizyjne do tej produkcji spowodowało, że obraz doskonale ogląda się na małych ekranach. Film dostępny jest oficjalnie w krajowych wypożyczalniach kaset (dystr. ITI Home Video) i niezmiennie od ponad roku okupuje pierwsze miejsca na polskich listach wideo. „Tożsamość Bourne'a" wyreżyserował w 1988 roku Roger Young powierzając dwie główne role Richardowi Chamberlainowi i ślicznej Jacklyn Smith.

Fabuła „Tożsamości Bourne'a" jest równie interesująca jak literacki pierwowzór. Skomplikowana intryga, miłość, akcja, fascynująca tajemnica, która wyjaśnia się dopiero w końcówce. O filmie pisaliśmy już w numerze drugim „CP-V".

Najnowszą powieścią Roberta Ludluma, która obecnie święci triumfy na Zachodzie jest „Plan Ikar". Ciekawe kiedy powieścią znowu zainteresuje się film.

(i.d.)

EURO-TOP TEN

1. **DEAD POETS SOCIETY**
   (Stowarzyszenie Umarłych Poetów)
   Robin Williams przeciwko Tradycji, Honorowi i Dyscyplinie.
   Informacja o filmie na str. 23

2. **THE WAR OF THE ROSES**
   (Wojna państwa Rose)
   Wojna domowa Michaela Douglasa i Kathleen Turner. Informacja o filmie — CP-V, nr 4

3. **BORN ON THE FOURTH OF JULY**
   (Urodzony 4 lipca)
   Tom Cruise w obsypanym nagrodami filmie Olivera Stone'a. — str. 23

4. **TANGO AND CASH**
   Stallone i Russel jako para najlepszych gliniarzy w Los Angeles. (CP-V, nr.4)

5. **ALWAYS (Zawsze)**
   Richard Dreyfuss jako anioł nie mogący pogodzić się z utratą ukochanej. (CP-V, nr. 6)

6. **MY LEFT FOOT**
   (Moja lewa stopa)
   Oscarowy Daniel Day Lewis w roli utalentowanego i upartego kaleki. (CP-V, nr. 6)

7. **MADEMOISELLE NIKITA**
   (Szanowna panna Nikita)
   Sensacyjny thriller Luca Bessona z Anne Parillaud w roli głównej.

8. **LOOK WHO'S TALKING**
   (Ludzie, kto to mówi)
   John Travolta, Kirstie Alley i niemowlę, które mówi głosem Bruce'a Willisa. (CP-V, nr. 5)

9. **HARLEM NIGHTS**
   Eddie Murphy i Richard Pryor jako rodzinna para dowcipnych gangsterów (CP-V, nr. 4)

10. **MUSIC BOX**
    Jessica Lange w politycznym thrillerze Costy-Gavrasa.

USA-TOP TEN

1. **TEENAGE MUTANT NINJA TURTLES**
   (Inwazja nastoletnich żółwi Ninja)
   Nowa komedia science-fiction będąca rewelacją sezonu letniego.

2. **PRETTY WOMAN**
   (Piękność)
   Nowy film z Richardem Gere i piękną Julią Roberts.

3. **CRAZY PEOPLE**
   (Zwariowani ludzie)
   Dudley Moore i Daryl Hannah zakładają biuro werbunkowe.

4. **I LOVE YOU TO DEATH**
   (Zakochany na śmierć)
   Komedia z udziałem Kevina Kline'a i Williama Hurta

5. **CRY-BABY (Beksa)**
   Love story z Jonnym Deepem i Traci Lords

6. **THE HUNT FOR THE RED OCTOBER**
   (Polowanie na ,,Czerwony Październik'')
   Sean Connery i Alec Baldwin w uciekającej przed wszystkimi radzieckiej łodzi podwodnej

7. **NUNS ON THE RUN**
   (Zakonnice uciekają)
   Brytyjska komedia z udziałem Erica Idle i Robbie Coltrane

8. **BAD INFLUENCE**
   (Zły wpływ)
   Przyjaźń na śmierć i życie Roba Lowa i Jamesa Spadera

9. **IMPULSE (Impuls)**
   Przyjaciółka policjanta wmieszana w handel narkotykami

10. **ERNEST GOES TO JAIL**
    (Ernest idzie do więzienia)
    Głośna lecz nudna komedia z udziałem ulubieńca amerykańskich telewidzów, Ernesta.

Listy przytaczamy za zachodnioniemieckim miesięcznikiem ,,KINO-FILM''(lipiec)